

မင်းယုဝေ စီစဉ်သည်
မင်္ဂလာမောင်မယ်
ရှင်စုံ

အတွဲ - ၂၆၊ အမှတ် - ၆၊ ၂၀၁၄ - ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

BURMESE
CLASSIC

အာသာစုံ ဂုဏ်ထူးရှင်
ဧရာဝတီ စာပေဆု
မအင်ခွန်ဆွတ်ရိန်

တောင်ပေါ်ရွာနှင့် တောင်ပေါ်သူ

ဆီးနှင်းက မြူဝေ့ဆိုင်း
တောင်တံတိုင်း ကာရံဆီး။

နီးဝေးမျှော်
တစ်တောင်ပေါ် တစ်တောင်ဆင့်သို့
မြင့်မြင့်လို့ ဟည်း။

ကြည်ရွှန်းလွင်
သည်ဝန်းကျင် နယ်တစ်ခု
စိမ်းစိုစို သာယာလှ။

ကျီကျီကျာ
သာရကာ တိတာနှောတယ်
တောသဘာဝ။

ရေတံခွန် သစ်နွယ်ဒန်း
စိမ့်စမ်းနှင့် မြောင်လျှိုဖြာ
တောင်ညိုဖြာ တစ်ဝှမ်း။

ပလောင်ပျို ကညာချောတို့
မမောတက်လှမ်း။

မြအဆင်း လက်ဖက်ခင်းတွေက
အခက်ချင်း ရွက်ယှက်ထူး။

ရိုးရိုးယဉ် စိတ်မရိုင်း
အိတ်ပလိုင်း လွယ်ကိုယ်စီနဲ့
အရွယ်စုံညီ ရွှေဖိမိုးလွတ်
နတ်သစ်ရွက်ခူး။

မောင်နန်းထက် (ဟင်္သာတ)

မာတိကာ

မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာစောင်၊ ၁၉၈၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှ စတင်ထုတ်ဝေသည်။

ယဉ်ကျေးမွေနှစ် အားသစ်ဆောင်သယ် မင်္ဂလာမောင်မယ်

မင်္ဂလာမောင်မယ်၊ အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၆၊ ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

ကဗျာ

တောင်ပေါ်ရွာနှင့် တောင်ပေါ်သူ	...မောင်နှန်းထက်	၁
ကိုဖိုးတုတ်	...ကြူရတနာမောင်ယဉ်နွယ်	၂၂
ကန်သာယာ	...မန်းတင့်မော်	၅၉

သုတ၊ ရသ

ဂုဏ်ထူးရှင်များ	...	၄
မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ	...ဉာဏ်ဝင်း	၈
ဥစ္စာမာန်တက်သူ	...ဝဏ္ဏသီရိ	၁၁
ရိုးသားသူလေး မသဲစုခိုင်	...ရွှေရင်အေး	၁၃
ကောင်းမှုဆင့်ပွား အကျိုးများ	...မမေသဉ္စာစိုး	၁၄
ဂုဏ်ဖြူထိုက်ဖွယ် သည်လူငယ်	...မြေပြန့်မောင်သန့်	၁၆
အသက်ချင်းလဲသူ	...မင်းယုဝေ	၁၇
မေးလိုရာရာ မြန်မာစာ	...မောင်ခင်မင်(ခန့်ဖြူ)	၂၀
လွယ်လင့်တကူ လက်လျှော့သူ	...စည်သူထက်	၂၃
ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း	...မြင့်သန်း	၂၄
ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း ဆုရရှိသူများ	...	၂၅
မြန်မာစကားပုံများ	...	၂၇
ပဲ့ပြင်ဆုံးမ	...ဆရာအေး(ကျွဲဖျော်)	၃၂
သမိုင်းဗဟုသုတဆိုင်ရာ မေးလိုရာရာ	...	
...သမိုင်းပါမောက္ခဦးမြင့်စော(ငြိမ်း)	၄၀	
သိပ္ပံအရေး မေးလိုရာမေး	...သန်းမင်းထွဋ်	၄၃
မမေ့နိုင်သော ထမင်းတစ်နပ်	...နဒီဝင်းလက်မောင်မောင်	၅၀

ထူးထူးခြားခြား

သင်သိပါစ	...ရှိန်မင်းကို	၃၈
အံ့ဖွယ်စုံလင် ကမ္ဘာတစ်ခွင်	...အောင်ဟိန်းထက်	၄၆

ကျန်းမာရေး

သင့်ကျန်းမာရေး လိုရာမေး	...	
...ဒေါက်တာမေဝင်းအောင်ခင်	၃၀	

စာစိစာကုံးဖြိုင်ပွဲ

မိုးဦးရာသီ မြန်မာပြည် ...မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း ၃၅

အင်္ဂလိပ်ဘာသာ သိမှတ်စရာ

လွယ်ရှင်းရေးသား စာစိစာကုံးများ	...အုန်းဝစ်	၅၁
လွယ်ရှင်းရေးသား ပေးစာများ	...အုန်းဝစ်	၅၃
အင်္ဂလိပ်စကားပြော	...အုန်းဝစ်	၅၅

ပုံပြင်

အံ့ဖွယ်စောင်းသမား ...ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း ၅၇

မင်္ဂလာမောင်မယ် သုတကြွယ်

...မင်းဝင်း ၇၇

ဝတ္ထု

ခြေကျိုးငကြိုင်	...ရွှေဒေါင်း	၆၀
သူနေရာနှင့်သူ	...ညီလေးငယ်	၆၅
ကာတွန်း	...မောင်နေမွန်	၄၂

ယခုလမျက်နှာပုံ

ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးရှင် မအင်ခွန်ဆွတ်ရိန် ...ဆရာကျော် ၃

အတွင်းရုပ်ပြ

ရော်ဘင်ဆန်ကရူးဆိုး (၄) ...မင်းယုဝေ၊ ကိုဟန်ရွှေ ၆၇

ပန်းချီ ...ဦးစန်းလှိုင်၊ ကိုဟန်ရွှေ

ပညာရှိကြီးများ၏ အဆိုအမိန့်များ

...၁၅၊ ၃၃၊ ၃၇၊ ၄၅၊ ၅၄၊ ၆၆

အယ်ဒီတာချုပ်	ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)
အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ	ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ	ဦးအောင်ဝင်း(B.A)
အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ	ကိုကျော်လှသန်းဦး(နန္ဒာစိုးမြေ)
အယ်ဒီတာ	ကိုအောင်ထက်
ဖြန့်ချိရေးမှူး	ဒေါ်ယဉ်နီ

ယခုလမျက်နှာဖုံး

ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးချွန်

ရောဝဏ်စာစီစာကုံးပထမဆုရ မအင်ခွန်ဆွတ်ရိန် ဆရာကျော် (တံခွန်)

ယခုလ မင်္ဂလာမောင်မယ်မျက်နှာဖုံးတွင် ဖော်ပြထားသောပုံမှာ ပထမအကြိမ် ရောဝဏ်မြန်မာစာစီစာကုံးနှင့် စာတမ်းပြိုင်ပွဲ အခြေခံပညာအထက်တန်းအဆင့်တွင် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ပထမဆုရရှိသူ ၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် ကချင်တိုင်းရင်းသူကလေး မအင်ခွန်ဆွတ်ရိန်၏ပုံ ဖြစ်ပါသည်။

သူကလေးသည် ၂၀၁၂-၂၀၁၃ ပညာသင်နှစ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲကို ဗန်းမော်မြို့၊ အ-ထ-က(၂)မှ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခဲ့ရာ ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ တစ်မြို့နယ်လုံးတွင် တစ်ဦးတည်းသော ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးရှင်လည်း ဖြစ်သည်။

မိဘများမှာ ဦးအင်ခွန်တန် (သာသနာ့မော်ကွန်းထိန်း)နှင့် ဒေါ်မေရီဘောက် (သမဦးစီးဌာန၊ ငြိမ်း)တို့ဖြစ်သည်။ ၁၉၉၆-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၅-ရက်နေ့တွင် ကချင်ပြည်နယ်၊ ဗန်းမော်မြို့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ မွေးချင်း ၈-ယောက်တွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်သည်။ သူငယ်တန်းမှစ၍ ယခု တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအထိ အမှတ်(၂) အခြေခံပညာအထက်တန်းကျောင်းတွင်သာ တက်ရောက်ပညာသင်ယူခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က အ-ထ-က(၂)၊ ဗန်းမော်၏ ကျောင်းအုပ်ကြီးမှာ ဒေါ်အေးဆင်(ယခု-ကျောင်းအုပ်ကြီးမှာ ဒေါ်ရွှယ်အောင်) ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်အိမ်နုမရာ ဖြစ်သည်။ မအင်ခွန်ဆွတ်ရိန်သည် ဒုတိယတန်းကျောင်းသူ

မအင်ခွန်ဆွတ်ရိန်ကို ဖခင်နှင့်အတူတွေ့ရစဉ်။

ဘဝမှစ၍ တန်းစဉ်တစ်လျှောက် ပညာရည်ထူးချွန်ဆုများ ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သည်။

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း၌ ဗန်းမော်မြို့ရှိ 'စံ' ပညာရေး ဝန်ဆောင်တွင် အပိုသင်တန်းများ တက်ရောက်လေ့ကျင့်သည်။ သူမ၏ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၅-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၃-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၃-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၈၆-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၁-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၂-မှတ်ဖြစ်သည်။ ရမှတ်ပေါင်း ၅၂၀-ရရှိသည်။ ထို့ပြင် တန်းစဉ်တစ်လျှောက် အခြားဘက်စုံထူးချွန်ဆုများလည်း ရရှိခဲ့သည်။

ဂုဏ်ထူးရှင်များ

မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်သို့ ဂုဏ်ထူးရှင်များကို ပေးပို့ကြသည်မှာ များပြားလွန်းသဖြင့် အားလုံးကို ဖော်ပြနိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေဖြစ်၍ ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ အောက်ပါတို့မှာ ၂၀၁၃-ခုနှစ် ပညာသင်နှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့ကြသူများဖြစ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာချုပ်

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မနှင်းအိလှိုင်ဝေဝင်း

မနှင်းအိလှိုင်ဝေဝင်း၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၇-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၁-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၇-မှတ်၊

ဓာတုဗေဒ ၉၇-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၈-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၉၅-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၄၅-မှတ်ဖြစ်သည်။ မြန်မာ တစ်နိုင်ငံလုံး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း နဝမဆုရှင်ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာဝင်းနိုင်နှင့် ဒေါ်ဥမ္မာမြင့်တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။

သူမသည် သူငယ်တန်းမှ စတုတ္ထတန်းအထိ အ-မ-က(၄)၊ ကမာရွတ်၊ ပဉ္စမတန်းမှ ဒသမတန်းအထိ အ-ထ-က(၂)၊ ကမာရွတ်တို့တွင် ပညာသင်ယူခဲ့သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်တင်တင်အေးဖြစ်သည်။ မနှင်းအိလှိုင်ဝေဝင်းသည် ဆေးတက္ကသိုလ်(၁) ၌ ပညာသင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-မြတ်လွမ်းနောင်(ပုတီးကုန်း)
* * *

စတုတ္ထတန်းနှစ်မှစ၍ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအထိ စာစိစာကုံးပြင်ပွဲ၊ ပန်းချီပြင်ပွဲ၊ အင်္ဂလိပ်စာထူးချွန်ထက် မြက်ပြင်ပွဲ၊ အင်္ဂလိပ်စာအက်ဆေးပြင်ပွဲ၊ နိုင်ငံတကာ ပေးစာပြင်ပွဲ၊ ကျပန်းစကားပြောပြင်ပွဲများတွင် ပြိုင်နယ်နှင့် ပြည်နယ်အဆင့်တို့၌ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယဆုများ အသီးသီးရရှိခဲ့သည်။

ထို့ပြင် နဝမတန်း၌ ပထမအကြိမ် ရောဂဏ်စာစိစာကုံးနှင့် စာတမ်းပြင်ပွဲ အထက်တန်းအဆင့် ပထမဆုရရှိခဲ့သည်။ ဒသမတန်းတွင်လည်း ဒုတိယအကြိမ် ရောဂဏ်စာစိစာကုံးနှင့် စာတမ်းပြင်ပွဲအထက်တန်းအဆင့် နှစ်သိမ့်ဆု ရရှိခဲ့သည်။

ပညာရည်ချွန်ဆုများ မပါဝင်ဘဲ အခြားဘက်စုံဆုများရရှိခဲ့သော်လည်း ၃၀-ကျော် ဆွတ်ခူးထားနိုင်သော

မင်္ဂလာမောင်မယ်

သူကလေး၏ ဇွဲလုံ့လနှင့် စွမ်းရည်သတ္တိကို မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်ပါ။ သူကလေးသည် စာဖတ်ခြင်းနှင့် ပန်းချီရေးဆွဲခြင်းကို စိတ်ဝင်စားသည်။ သူကလေးနှင့်တွေ့ဆုံရန် နေထိုင်ရာအိမ်သို့ သွားရောက်သောအခါ ဆုရလက်မှတ်များ၊ ဆုတံဆိပ်များက နံရံနှင့်အပြည့် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

မအင်္ဂန္တုန်ဆွတ်ရန်သည် တက္ကသိုလ်မတက်ရောက်မီ အားလပ်ရက်များတွင် အင်္ဂလိပ်စာကျမ်းကျင်မှုသင်တန်းများ တက်ရောက်သည်။ အနာဂတ်ရည်မှန်းချက်မှာ နိုင်ငံတော်ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး၌ အကျိုးပြုနိုင်သော ထူးချွန်ဆရာဝန်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ချင်သည်ဟု ဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့သည်။

ဆရာကျော် (တံခွန်)

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မမေသန္တာမိုး

မမေသန္တာမိုး၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၈-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၂-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၇-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၁၀၀-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၆-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၅၂-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးလှစိန်နှင့် ဒေါ်ခင်သန္တာအေးတို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ မန္တလေးမြို့၊ အ-ထ-က(၈)မှ အောင်မြင်သည်။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စတုတ္ထဆုရှင်ဖြစ်သည်။ မမေသန္တာမိုးသည် မန္တလေးဆေးတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူလျက်ရှိသည်။

ပေးပို့သူ-ချယ်ရီမြေမောင်တင်ထွန်း

* * *

၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မမြမြကြွယ်

မမြမြကြွယ်၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၉၆-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၅-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၄-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ

၉၈-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၈-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၇-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၁၈-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးရွှေသိန်းနှင့် ဒေါ်ဝါဝါမြင့်တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ လှိုင်မြို့နယ်၊ အ-ထ-က(၄)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ယခင် ဒေါ်မီမီဆွေဖြစ်ပြီး ယခုလက်ရှိ ဒေါ်ဆွေဆွေမြင့်ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်စိုးစိုးမွန်ဖြစ်သည်။ မမြမြကြွယ်သည် နှစ်စဉ် အတန်းစဉ်ပထမဆုရရှိခဲ့သူဖြစ်ပြီး မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲများ၌လည်း အကောင်းဆုံးဆု ၂-ကြိမ်နှင့် လက်ရွေးစင်ဆု ၃-ကြိမ် ရရှိခဲ့သည်။ မမြမြကြွယ်သည် ဆေးတက္ကသိုလ်တက်၍ နှလုံးအထူးကုဆရာဝန်မကြီး ဖြစ်ချင်ကြောင်း သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-ခင်မောင်သန်း(ပညာရေး)

* * *

မောင်မိုးသက်နိုင် ဆုယူနေစဉ်။

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်မိုးသက်နိုင်

မောင်မိုးသက်နိုင်၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၅-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၅-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၁-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၈၇-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၇-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၃-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၀၈-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးအောင်ကျော်မိုးနှင့် ဒေါ်ချိုချိုနိုင်တို့၏ သားဖြစ်သည်။ ဗိုလ်တထောင်

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၅

မြို့နယ်၊ အ-ထ-က(၅)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်း
အုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်ဌေးဝင်းဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်
ဆရာမမှာ ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီ ဖြစ်သည်။ မောင်မိုးသက်
နိုင်သည် ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်ပညာသင်
ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးဂို.သူ-မင်းထက်ကျော်

* * *

၆-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မမေမိဖြိုး

မမေမိဖြိုး၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၆-မှတ်၊
အင်္ဂလိပ်စာ ၇၅-မှတ်၊ သင်္ချာ ၁၀၀-မှတ်၊ ဓာတု
ဗေဒ ၈၈-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၅-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၈၉-
မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၂၃-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးနိုင်နိုင်စိုး
နှင့် ဒေါ်ကြည်အောင်တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ ရေစကြို
မြို့၊ အ-ထ-က(၁)မှ အောင်မြင်သည်။ အတန်းပိုင်
ဆရာမမှာ ဒေါ်ခင်သန်းဝင်းဖြစ်သည်။ မမေမိဖြိုးသည်
ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူမည်
ဟု သိရပါသည်။

ပေးဂို.သူ-ငွေရည်ဆန်း (ရေစကြို)

* * *

၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မမြမြစိုး

မမြမြစိုး၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၆၂-မှတ်၊
အင်္ဂလိပ်စာ ၇၆-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၂-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ
၀-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၂-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၈၇-မှတ်၊

※ မင်္ဂလာမောင်မယ်

မမြမြစိုး

စုစုပေါင်း ၄၇၉-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးရဲမြင့်နှင့် ဒေါ်စိန်
မြင့်တို့၏သမီးဖြစ်သည်။ မင်းချမ်း(ကောလင်းမြို့နယ်)
အ-ထ-က(၅)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာ
မကြီးမှာ ဒေါ်တင်လင်းဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမ
မှာ ဒေါ်ခင်မြင့်ကြည် ဖြစ်သည်။

ပေးဂို.သူ-ချမ်းမြေ့ကြည်(ကောလင်း)

* * *

၅-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်စိုင်းဝေဟင်သန့်

မောင်စိုင်းဝေဟင်သန့်၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ
၆၈-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၉-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၉-မှတ်၊
ဓာတုဗေဒ ၈၇-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၀-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ
၉၀-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၁၃-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးစော
ထွေးဦးနှင့် ဒေါ်ဝင်းမေတို့၏ သားဖြစ်သည်။ ဟိုး

အ-ထ-ကမှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာ
ကြီးမှာ ဦးစံထွေးဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ
ဒေါ်ယဉ်ယဉ်အေးဖြစ်သည်။

ပေးပို့သူ-စွဲကြကြအေး

* * *

မောင်သူရိန်ထွန်း

ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်နော်ဖလားဂေ ဖြစ်
သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်ရီရီမြင့် ဖြစ်သည်။
မောင်သူရိန်ထွန်းသည် ရေကြောင်းတက္ကသိုလ်တွင်
တက်ရောက်ပညာသင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-ကေတုမတီမျိုးသန့်

* * *

၄-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်ဉာဏ်လင်းအောင်

မောင်ဉာဏ်လင်းအောင်၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာ
စာ ၇၇-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၆၉-မှတ်၊ သင်္ချာ ၈၆-
မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၈၉-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၃-မှတ်၊
ဇီဝဗေဒ ၇၉-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၄၈၃-မှတ်ဖြစ်သည်။
ဦးတင်လှိုင်နှင့် ဒေါ်ချိုချိုနိုင်တို့၏ သားဖြစ်သည်။
ပုသိမ်မြို့၊ အ-ထ-က(၆)မှ အောင်မြင်သည်။
ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်ခင်ခင်အေး ဖြစ်သည်။
အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်ခင်မာအေး ဖြစ်သည်။

မောင်ဉာဏ်လင်းအောင်သည် ရေကြောင်းတက္က
သိုလ် တက်ချင်သော်လည်း ငွေကြေးအခက်အခဲရှိ
ကြောင်း သိရသည်။ ပေးပို့သူ-ပုသိမ်လှကြည်

* * *

၄-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်သူရိန်ထွန်း

မောင်သူရိန်ထွန်း၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၂-
မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၆၆-မှတ်၊ သင်္ချာ ၈၂-မှတ်၊
ဓာတုဗေဒ ၉၃-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၉-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ
၈၅-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၄၈၇-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးစေဖြိုး
ကျော်နှင့် ဒေါ်တင်မိုးလွင်တို့၏ သားဖြစ်သည်။
တောင်ငူမြို့၊ အ-ထ-က(၁)မှ အောင်မြင်သည်။

၄-ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင် မောင်ကျော်ဇင်ဖြိုး

မောင်ကျော်ဇင်ဖြိုး၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ
၆၈-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၆၉-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၆-မှတ်၊
ဓာတုဗေဒ ၈၉-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၆-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ
၈၅-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၄၉၃-မှတ်ဖြစ်သည်။ ဦးမြတ်ကျော်၊
ဒေါ်ခင်ငြိမ်းဌေးတို့၏ သားဖြစ်သည်။ မြန်အောင်မြို့၊
နယ်၊ ကနောင် အ-ထ-ကမှ အောင်မြင်သည်။ အတန်း
ပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်ရီဝင်းမာဖြစ်သည်။ မောင်ကျော်ဇင်
ဖြိုးသည် ရန်ကုန် သိပ္ပံနှင့်နည်းပညာတက္ကသိုလ်သို့
တက်ရောက်ရန် လျှောက်ထားကြောင်း သိရပါသည်။

ပေးပို့သူ-ဟန်သစ်နွယ်

မွတ်ဗွယ်မွတ်ရာ

ဉာဏ်ဝင်း

ရိုးဖြောင့်ခြင်း

မဖြောင့်မတ်သော စီးပွားရှာခြင်းဖြင့် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝသူထက် ရိုးဖြောင့်စွာ စီးပွားရှာလျက် ဆင်းရဲ စွာနေရသူက မြင့်မြတ်သည်။ မရိုးမဖြောင့် စီးပွားရှာ လျက် ကြွယ်ဝသူကား မကောင်းသတင်းဖြင့် ကမ္ဘာ ကျေသော်လည်း ဥဒါန်းမကျေဖြစ်ရာ၏။

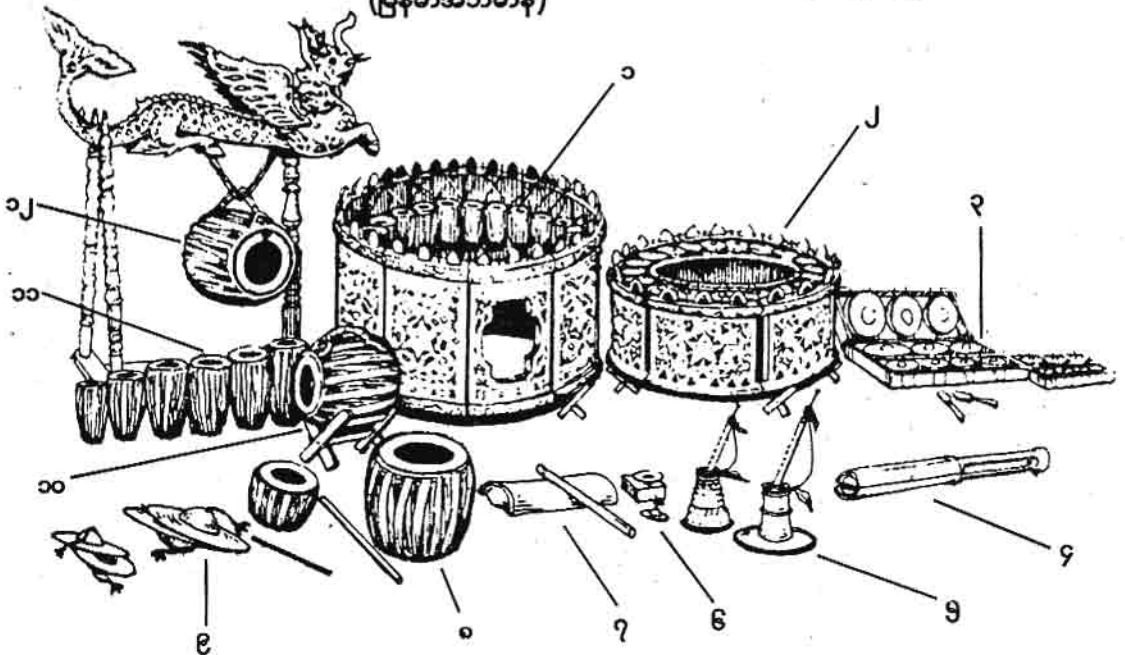
(ဘိုးရာဇာ၏ မထီရတနာနီတိများမှ)

* * *

ဆိုင်းဝိုင်း

ပတ်လုံးများကို ကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ချိတ်ဆွဲထားသော တူရိယာတစ်မျိုး၊ ဆိုင်းဝိုင်း၊ ကြေးဝိုင်း၊ မောင်းဆိုင်း၊ ပတ်မကြီး၊ နဲ့ စသည်တို့ပါဝင်သော တူရိယာအဖွဲ့ကို ဆိုင်းဝိုင်း ဟုခေါ်သည်။

(မြန်မာအဘိဓာန်)

၁။ ပတ်လုံး

၂။ ကြေးဝိုင်း

၃။ မောင်းဆိုင်း

၄။ ဝါးလက်ခုတ်

၅။ နဲ့

၆။ စည်း

၇။ ဝါး

၈။ စည်တို

၉။ လင်းကွင်း

၁၀။ စခွန်

၁၁။ ခြောက်လုံးပတ်

၁၂။ ပတ်မကြီး

ဆံတောက်

ဦးထိပ်တွင် ဆံထုံးထုံးပြီး နားထင်အထက်မှ နောက်ဘက်ချာရစ်တစ်လျှောက်ဆံပင်ကို လည်ကုပ်တွင် ဖြတ်ထားသော ဆံပင်ပုံကို ဆံတောက် (ဒေါက်) ဟုခေါ်သည်။

(မြန်မာအဘိဓာန်)

* * *

သဉ္ဇာလီ

မြင့်မြတ်သူတို့အတွက် ပြုလုပ်ထားသော ဆန်းကြယ်တောက်ပသည့် ထိုင်စရာတစ်မျိုးကို သဉ္ဇာလီ ဟုခေါ်သည်။

(မြန်မာ့အနုသုခုမအဘိဓာန်)

* * *

ကြည့်လျှင် သိနိုင်၏

ရေတိမ်ရေနက်၏သဘောကို ကြာရိုးကိုမြင်၍ သိနိုင်၏။ အမျိုးယုတ်၊ အမျိုးမြတ်ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ်အမူအရာကိုကြည့်၍ သိနိုင်၏။ ဟညာရှိသည်၊ မရှိသည်ကို ပြောဆိုသောစကားကို ထောက်ချင့်၍ သိနိုင်၏။ မြေကောင်းသည်၊ မကောင်းသည်ကို မြေပေါ်၌ပေါက်သော မြက်ပင်ညှိုးသည်၊ မညှိုးသည်ကို မြင်၍သိနိုင်၏။

(လောကနီတိ)

* * *

ဘီလူးပန်းဆွဲ

ပန်းခက်ပန်းခွယ် ဆွဲကိုင်ထားသော ဘီလူးခေါင်းပုံ အပြောက်အမွမ်းကို ဘီလူးပန်းဆွဲ ဟုခေါ်သည်။

(မြန်မာ့အနုသုခုမအဘိဓာန်)

* * *

စည်းစိမ်ဥစ္စာတိုးပွားကြောင်း ၄-ပါး

၁။ မိန်းမမလိုက်စားခြင်း၊

၂။ သေသောက်မကြူးခြင်း၊

၃။ အလောင်းအစားမကြူးခြင်း၊

၄။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိခြင်း၊

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်)

(ပိဋကသုံးပုံ သရုပ်စုံအဘိဓာန်)

* * *

စိုက်ပျိုးသင့်သော လယ်မြေ ၈-မျိုး

- (၁) အမြင့်အနိမ့်မရှိသော လယ်မြေ၊
- (၂) ကျောက်ခဲကျောက်စရစ်မရှိသော လယ်မြေ၊
- (၃) ဆပ်ပြာမပေါက်သော လယ်မြေ၊ (ဆပ်ပြာပေါက်သည်ဆိုသည်မှာ သဘာဝအတိုင်း မြေပေါ်တွင် ဆေးကြောလျှော်ဖွပ်ရန် သုံးသည့်အမှုန် ဖြစ်ပေါ်နေသော မြေကို ဆိုလိုသည်။)
- (၄) ထွန်းကြောင်းနက်သော လယ်မြေ၊
- (၅) ရေဝင်ပေါက်နှင့် ပြည့်စုံသော လယ်မြေ၊
- (၆) ရေထုတ်ပေါက်နှင့် ပြည့်စုံသော လယ်မြေ၊
- (၇) ရေမြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသော လယ်မြေ၊
- (၈) ကန်သင်းနှင့် ပြည့်စုံသော လယ်မြေ၊

(အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ ၃၊ ၆၉)

(ပိဋကတ်သုံးပုံသရုပ်စုံအဘိဓာန်မှ)

* * *

မကိုဋ်

ဘုရင် စသော မြင့်မြတ်သူတို့ဆောင်းသော တန်ဆာကို မကိုဋ် ဟု ခေါ်သည်။

(မြန်မာ့အနုသုခုမအဘိဓာန်)

ခြင်္သေ့ဟောက်သံကို

မကြောက်သောပုဂ္ဂိုလ် ၆-မျိုး

- (၁) ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်း
- (၂) ဆင်အာဇာနည်
- (၃) မြင်းအာဇာနည်
- (၄) နွားလားဥသဘာအာဇာနည်
- (၅) ယောက်ျားအာဇာနည်
- (၆) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်

(အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ)

(ပိဋကတ်သုံးပုံသရုပ်စုံအဘိဓာန်မှ)

* * *

စေတီတော်၌ ရောင်ခြည်တော်တန်ခိုး

ဖြစ်ပေါ်ခြင်း ၃-မျိုး

- ၁။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဓိဋ္ဌာန်အစွမ်းဖြင့် ရောင်ခြည်တော်တန်ခိုးဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊
- ၂။ နတ်တို့၏အဓိဋ္ဌာန်အစွမ်းဖြင့် ရောင်ခြည်တော်တန်ခိုး ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊
- ၃။ ရတနာသုံးပါး၌ သဒ္ဓါတရားအပြည့်ဖြင့် ကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဓိဋ္ဌာန်အစွမ်းဖြင့် ရောင်ခြည်တော်တန်ခိုးဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

(ပိဋကတ်သုံးပုံသရုပ်စုံအဘိဓာန်မှ)

(ပိဋကတ်သုံးပုံသရုပ်စုံအဘိဓာန်မှ)

* * *

ဈေးသည် မကြီးပွားကြောင်း အင်္ဂါ ၃-ပါး

- ၁။ နံနက်အခါ၌ ကြိုးကြိုးစားစား အလုပ်မလုပ်ခြင်း၊
- ၂။ နေ့လယ်အခါ၌ ကြိုးကြိုးစားစား အလုပ်မလုပ်ခြင်း၊
- ၃။ ညနေအခါ၌ ကြိုးကြိုးစားစား အလုပ်မလုပ်ခြင်း၊

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်)

(ပိဋကတ်သုံးပုံ သရုပ်စုံအဘိဓာန်မှ)

ဉာဏ်လေး

ဥစ္စာမာန်တက်သူ ဝတ္ထုသီရိ

ဘုရားအလောင်းတော်သည် တစ်ခုသောဘဝ၌ ဗာရာဏသီမြို့တော်တွင် သူကြွယ်တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့၏။ ဘဝဘဝက ဆည်းပူးလာခဲ့သော ပညာပါရမီ အလေ့အထုံကြောင့် ထိုဘဝမှာလည်း အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် မိတ်ဆွေများ၊ ဆွေမျိုးများ၏ အခက်အခဲများကို ဖြေရှင်း၍ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

အလောင်းတော်သူကြွယ်၏ မိတ်ဆွေရင်းချာတစ်ယောက်မှာ သူ့ထက် အသက်ကြီး၏။ သူသည်လည်း သူကြွယ်တစ်ယောက်ဖြစ်ကာ အသက်တော်တော်ကြီးခါမှ အိမ်ထောင်ပြုဖြစ်၏။ သူ၏ဇနီးသည်မှာ သူ့အောက် အသက်အလွန်ငယ်သူ ဖြစ်၏။ အသက်ငယ်ငယ် ဇနီးကလေးနှင့် ပေါင်းသင်းလာခဲ့၍ သားကလေးတစ်ယောက် ဖွားမြင်လာ၏။ ဤတွင် ဖခင်ဖြစ်သူ သူကြွယ်အိုသည် သားကလေး၏နောင်ရေးကိုတွေး၍ စိတ်ပူလာရ၏။

“အင်း၊ ငါ့မယားက အသက်ငယ်ငယ်လေးရှိသေးတယ်။ ငါ သေသွားရင် ကေန္တ နောက်အိမ်ထောင်ပြုမှာပဲ။ နောက်ယောက်ျားက အိမ်ပေါ်ရောက်လာရင်

ငါ ရှာဖွေထားခဲ့သမျှ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ သူ့လက်ထဲရောက်သွားတော့မယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ငါ့သားကလေးမှာ လက်လွှတ်ခြေလွှတ်ဖြစ်ပြီးတော့ အတိဒုက္ခရောက်ရှာရတော့မယ်။ ဒီတော့ ငါရှာဖွေထားခဲ့တဲ့ ရွှေငွေရတနာတွေ သားကလေးလက်ထဲရောက်ဖို့ ဘယ်လိုများ လုပ်ထားခဲ့ရပါ့မလဲ။”

ဤသို့တွေးရင်းပူရင်း အကြံထုတ်လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံးတွင် အကြံကောင်းတစ်ခု ရလာ၏။ ထို့ကြောင့် သူကြွယ်အိုသည် နန္ဒအမည်ရှိသော လူယုံတော်ကျေးကျွန်နှင့်အတူ အတွင်းပစ္စည်းရတနာရွှေငွေတို့ကို တိတ်တဆိတ် သယ်လာခဲ့ပြီးလျှင် လူသူအရောက်အပေါက်မရှိသော တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်လာကြ၏။ တောအုပ်ထဲက မြေပြင်အနေအထားနှင့် သစ်ပင်အမှတ်အသားတို့ကို နန္ဒအား အသေအချာ မှတ်ထားစေပြီးလျှင် မြေကြီးကို ကျင်းနက်နက်တူးစေ၏။ ကျင်းတူးပြီးသောအခါ ပါလာခဲ့သော ရွှေငွေရတနာတို့ကို ကျင်းထဲမှာ ထည့်၍ မြေဖုံးပြီးလျှင် ခြေရာလက်ရာမထင်အောင် ဂရုတစိုက် ဖုံးထားစေ၏။ ထို့နောက် မိမိ၏သားကလေး

အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ဤဥစ္စာရတနာတို့ကို ပြန်လည်ထုတ်ဖော်ပေးရန် လူယုံတော်ကျေးကျွန်နန္ဒကို မှာထား၏။ နန္ဒကလည်း မှာကြားချက်ကို လေးလေး စားစား နာယူခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် မကြာမီမှာပင် သူကြွယ်အို ကွယ်လွန် သွား၏။ အတွင်းဥစ္စာရတနာတို့ အိမ်မှာမရှိတော့သဖြင့် ကျန်ရစ်သူသားအမိတို့မှာ ခြိုးခြိုးခြံခြံ နေထိုင်လာခဲ့ ကြရ၏။ ဤသို့ဖြင့် သားကလေး အရွယ်ရောက်လာ သောအခါ မိခင်ဖြစ်သူက “အမေ့သား၊ သားရဲ့အဖေ မသေခင်က နန္ဒနဲ့အတူ တောထဲသွားပြီး ရွှေငွေဥစ္စာ ရတနာတွေ မြှုပ်ထားခဲ့တယ်။ အခု အမေ့သားလည်း အရွယ်ရောက်လာပြီမဟုတ်လား။ ဒီတော့ နန္ဒနဲ့အတူ တောထဲသွားပြီး သားဖခင်မြှုပ်ထားခဲ့တဲ့ဥစ္စာတွေ ပြန်ပြီး တော့ တူးယူပါတော့လား” ဟု ပြောဆို၏။

သားဖြစ်သူကလည်း “ကောင်းပါပြီအမေ” ဟု ဆိုကာ လူယုံတော်ကျေးကျွန်နန္ဒနှင့်အတူ တောအုပ် ခ်သို့ ဝင်လာခဲ့၏။ တောအုပ်ထဲက တစ်နေရာသို့ ရောက်၍ နှစ်ယောက်လုံး ခေတ္တရပ်နားကြသည်တွင် သူကြွယ်သားက “ဦးလေး၊ ကျွန်တော့်ဖခင် ရွှေတွေ၊ ငွေတွေ မြှုပ်ထားခဲ့တဲ့နေရာ မရောက်သေးဘူးလား” ဟု မေးမြန်းလေရာ -

“ဟေ့ မင်းတို့လို ကျွန်မျိုး၊ သားပေါက်မျိုးက ခုကို ဦးလေးလို့ ခေါ်ရသလား။ မင်းနဲ့ငါနဲ့ ဘာ ဆွမျိုးမှ မတော်ဘူးကွ ကျွန်မသားရဲ့။”

နန္ဒက ဤသို့ မောက်မောက်မာမာ ရိုင်းစိုင်းစွာ ပုံပြန်ပြောဆိုလိုက်၏။

နန္ဒ၏ ပြောသံဆိုသံကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် သူကြွယ် သားမှာ တအံ့တသြဖြစ်သွားရ၏။ နန္ဒ၏ မျက်နှာအနေ ထားကို ကြည့်၍လည်း ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်လာ ၏။ မိမိတို့အိမ်က လူယုံတော်ကျေးကျွန်တစ်ယောက် ဖြစ်ဖြင့် တစ်သက်လုံး ဆက်ဆံလာခဲ့ရာတွင် ဤကဲ့

သို့ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း မောက်မောက်မာမာ ပြောဆိုတာ မျိုးနှင့် မကြုံခဲ့ရဘူးပါ။ အကယ်၍ အရှင်သခင်များ အပေါ် ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ဆက်ဆံခဲ့လျှင်လည်း ဤ ခေတ်ဤအခါ၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာများအရ အပြင်း အထန် ဒဏ်ခတ်ခံရမည်သာဖြစ်၏။

ဤသို့ဖြစ်ပါလျက် မိမိတို့လက်အောက်မှာရှိနေ သော ကျေးကျွန်တစ်ယောက်က ဤကဲ့သို့ ရိုင်းရိုင်းစိုင်း စိုင်း ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် သူကြွယ်သားမှာ အခံရခက် လှ၏။ သို့ရာတွင် သူ့လို တုံ့ပြန်၍ မရိုင်းမိအောင် မိမိစိတ်ကို ချုပ်တည်းထားရ၏။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မကြိုးပမ်းသော ဤအဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံလာရခြင်းမှာ ထူး ခြားသောအကြောင်းတစ်ခုခု ရှိနေ၍သာ ဖြစ်လိမ့်မည် ဟု တွေးဆမိ၏။

ထို့ကြောင့် ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ပြောဆိုလာသည့် နန္ဒကို မည်သို့မျှ မတုံ့ပြန်ဘဲ အသာတကြည် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့၏။ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ သူကြွယ်သား သည် မကြာမီမှ ထူးကဲစွာ ဖြစ်လာခဲ့ရသည့် ဤ အကြောင်းကို စဉ်းစားနေ၏။ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ စဉ်းစား ကြည့်ပါသော်လည်း အဖြေမပေါ်လာခဲ့ပါ။

နောက်ဆုံးတွင်မူ သူကြွယ်သားသည် မိမိဖခင်၏ မိတ်ဆွေရင်းဖြစ်သော ဘုရားအလောင်းတော်သူကြွယ် ကို သတိရလာ၏။ ဤတွင် သူကြွယ်သားသည် အချိန်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ အလောင်းတော်သူကြွယ်ထံ ချဉ်းကပ်ကာ တောထဲမှာ တွေ့ကြုံလာခဲ့ရသည့်ဖြစ်စဉ် ကို ပြောပြလေသည်။

ဤတွင် အလောင်းတော်သူကြွယ်က ဤအဖြစ်ကို စေ့စေ့စပ်စပ်သုံးသပ်ကာ -

“ငါတူ၊ ဒါတွေက လူတွေရဲ့ သဘာဝပါပဲ။ လူ တွေဟာ သူလိုကိုယ်လို သာမညအနေအထားမျိုးမှာ နေတုန်းက သူလိုကိုယ်လိုပါပဲ။ သူများနဲ့ ဘာမှ မထူး ခြားဘူး။ အဲသလိုနေလာရာက ရုတ်တရက် သူငွေ့”

ရိုးသားသူလေး မသဲစုခိုင်

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကသာခရိုင်၊ ပင်လည်ဘူးမြို့ အခြေခံပညာအထက်တန်းကျောင်းမှ ပဉ္စမတန်းကျောင်းသူလေး မသဲစုခိုင်သည် စိတ်ဓာတ်ဖြူစင် ရိုးသား၍ အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်သူလေးဖြစ်သည်။ မသဲစုခိုင်သည် ပင်လည်ဘူးမြို့နှင့် မိုင်ဝက်ခန့်သာဝေးသော ကျောက်အင်းကုန်းရွာမှ အဖ ဦးမြင့်ဦးနှင့် အမိ ဒေါ်ကြည်မေတို့၏ သမီးလိမ္မာလေးဖြစ်ပါသည်။

အတုယူဖွယ် မသဲစုခိုင်

မသဲစုခိုင်သည် ၂၇-၁-၂၀၁၄ ညနေကျောင်းဆင်းပြီး မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့စဉ် လမ်းတွင် ရွှေဆွဲကြိုးတစ်ကုံး ကောက်ရခဲ့သည်။ မသဲစုခိုင် ကောက်ရသော ရွှေဆွဲကြိုးမှာ တစ်မတ်သားကျော်ရှိပြီး ကာလတန်ဖိုး နှစ်သိန်းကျပ်နီးပါးရှိပါသည်။ သူမသည် ရွှေဆွဲကြိုးကို ယူမထားဘဲ ချက်ချင်းပင် သူမ၏ဆရာကြီးဖြစ်သည့် ကျောက်အင်းကုန်းရွာ အ-မ-ကကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးကျော်ရွှေထံသို့ အပ်နှံခဲ့သည်။

ဆရာကြီးဦးကျော်ရွှေက ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူအား လေ့လာစုံစမ်းရာ ပိုင်ရှင်ကို တွေ့ရသည်။ ရွှေဆွဲကြိုးပိုင်ရှင်မှာ ကုန်းကြီးရွာမှ မလှစန်းဖြစ်ပါသည်။ မသဲစုခိုင်သည် ကောက်ရသော ရွှေဆွဲကြိုးကို ရိုးသားစွာဖြင့် ပိုင်ရှင်မလှစန်းလက်ဝယ်သို့ ပေးအပ်ခဲ့သည်။ မလှစန်းက ရိုးသားသူ မသဲစုခိုင်အား ငွေ ၁၀၀၀၀-ကျပ် ဂုဏ်ပြုပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။ ရိုးသားသူကျောင်းသူလေး မသဲစုခိုင်သည် အတုယူဖွယ် သမီးလိမ္မာလေးတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ **ရွှေရင်အေး (ပညာရေး)**

“ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ သူ့စိတ်ကလည်း တစ်မျိုးပြောင်းသွားတတ်တယ်။ ဥစ္စာမာန်ကြောင့် မောက်မောက်မာမာ ဖြစ်လာတတ်တယ်။ အဲဒါ လူ့လောကရဲ့ သဘာဝပဲ ငါတူရဲ့။”

ဤသို့ ရှင်းလင်းပြောပြပြီးလျှင် ရှေ့သို့ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန်ကိစ္စကို ညွှန်ပြလိုသဖြင့် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုပြ၏။ ထိုဂါထာ၏သဘောအဓိပ္ပါယ်မှာ -

“ငါတူ၊ သင်တို့၏ကျေးကျွန်ဖြစ်သောနန္ဒသည် သင့်ဖခင်မြှုပ်နှံထားခဲ့သော ဥစ္စာရတနာကို သူအပိုင်မရရှိသော်လည်း ထိုဥစ္စာရတနာတွေ မြှုပ်ထားသည့် မြေပေါ်မှာ ရပ်မိရုံမျှဖြင့် ဥစ္စာမာန်တက်ပြီး သင်တို့ကို

ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းပြောဆိုခဲ့၏။ ထိုသို့ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်းပြောဆိုခဲ့သည့် မြေနေရာကို တူးဖော်လိုက်လျှင် သင့်ဖခင် မြှုပ်နှံထားခဲ့သည့် ဥစ္စာရတနာတွေကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။”

ဤသို့ အလောင်းတော်သူကြွယ် ညွှန်ကြားလိုက်သည့်အတိုင်း သူကြွယ်သားက တူးဖော်လေရာ ဖခင်မြှုပ်နှံထားခဲ့သည့် ဥစ္စာရတနာများကို ရရှိလေသည်။ ထိုနေ့မှစတင်၍ သူကြွယ်သားသည် အလောင်းတော်သူကြွယ်၏ ဆုံးမစကားတို့ကို ရာသက်ပန် လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့လေသည်။

(ငါးရာငါးဆယ် ဧကကန်ပါတ်၊ နန္ဒစာအုပ်)

ဝတ္ထုသိရီ

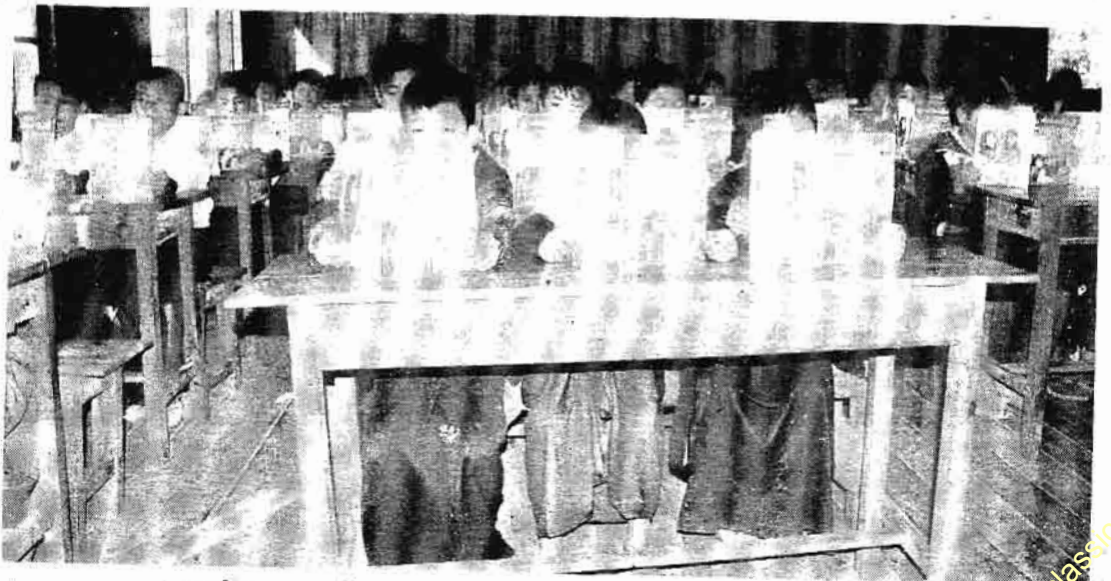
ကောင်းမှုသင့်ပွား အကျိုးများ

မမေသဉ္ဇာစိုး

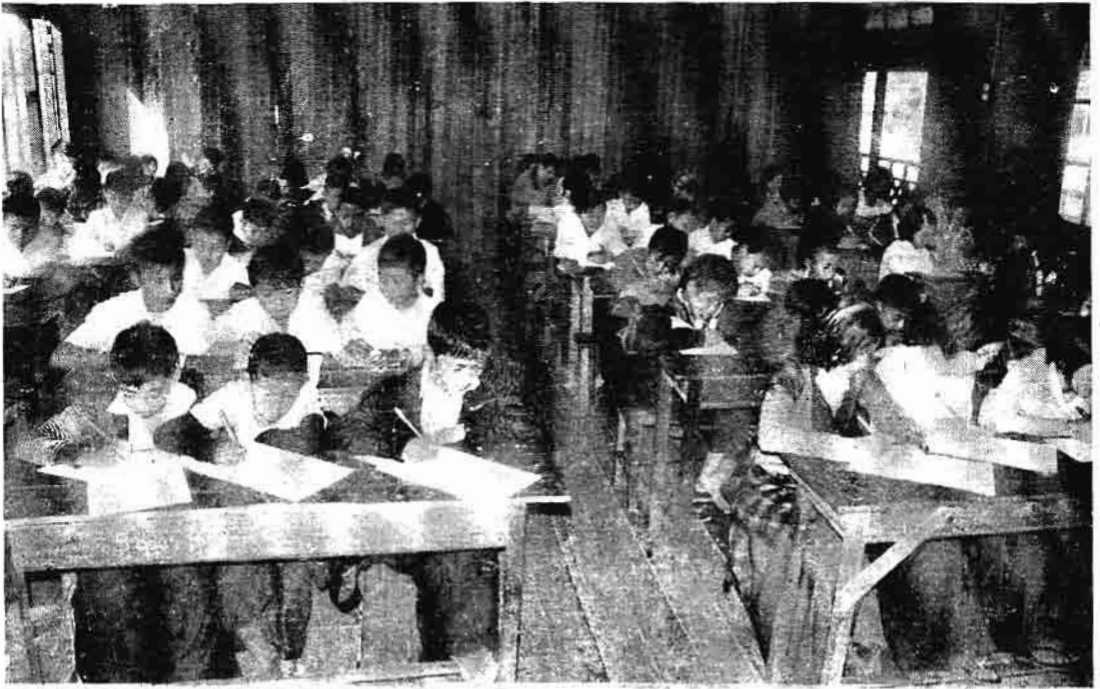
ကျွန်မတို့စာသင်ကျောင်းသည် ရှင်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၏ တောင်ဘက်အစွန်းဆုံးမြို့တစ်မြို့ဖြစ်သော ဖယ်ခုံမြို့၏ အထက်တန်းကျောင်းတစ်ကျောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်မတို့ကျောင်းသည် နှစ်စဉ် ကျောင်းသား ၂၇၀၀-ကျော်ရှိပါသည်။

၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလမှစ၍ အ-ထ-က၊ ဖယ်ခုံ ပညာရေးဝန်ထမ်းများက လစဉ်ပုံမှန်လှူဒါန်းသော မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံ ၇-အုပ်ကို ကျွန်မတို့ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများသည် အတန်းလိုက် ဖတ်ကြရပါသည်။ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို အပြီးဖတ်နိုင်ရန် အတွက် စာဖတ်ချိန်ကို တနင်္လာနေ့မှ ကြာသပတေးနေ့အထိနှင့် သောကြာနေ့မှ တနင်္လာနေ့အထိ သတ်မှတ်ပေးထားပြီး အိမ်သို့ ယူဆောင်ဖတ်ခွင့်ပြုပါသည်။

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် စာကြည့်တိုက်ဖတ်-မှတ်စွမ်းရည်ပြိုင်ပွဲ၌ အမှတ် ၁၀၀-ဖိုးကိုလည်း ဤစာအုပ်မှ အဓိကမေးခွန်းထုတ်၍ ဖြေဆိုကြရပါသည်။ အထက်တန်းအဆင့်နှင့် အလယ်တန်းအဆင့်တွင် အမှတ်အများဆုံးရရှိသော ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများကိုလည်း ကျပ်တစ်သောင်းခွဲတန်ဖိုးရှိသော စာကြည့်စာပွဲ၊ စာကြည့်မီးနှင့် ထိုင်ခုံများကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဆုချီးမြှင့်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ကျွန်မတို့ကျောင်းတွင် မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာအုပ်ကို ကိုယ်တိုင်မှာယူ ဖတ်ကြသော ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ တိုးပွားလာပါသည်။ ဗဟုသုတမျိုးစုံနှင့် ကျောင်းသင်ခန်းစာအတွက် အထောက်အကူများစွာရရှိသော စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ် ဖြစ်ပါသည်ဟု ယူဆပါသည်။

ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားကလေးများ မင်္ဂလာမောင်မယ်စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုနေကြစဉ်။

မင်္ဂလာမောင်မယ်စာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာများအား ထုတ်နုတ်မေးထားသော
မေးခွန်းများကို ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများက ဖြေဆိုနေကြစဉ်။

ကျွန်မတို့ အ-ထ-က ဖယ်ခုံ၏ ပညာရေးဝန်ထမ်းများသည် “စာကိုလည်းသင်၊ လူကိုလည်းပြင်” ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းဖြင့် လစာများမှ လျှော့ဒါနိုးပေးသော ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးနှင့်အတူ ပညာရေးဝန်ထမ်းများအားလုံး၏ ကျေးဇူးကား ကြီးမားလှပါသည်။

ကျောင်းများ တိုးပွားလာမည်ဆိုပါက တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သော အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မမေသဉ္ဇာတိး (ဒသမတန်း-က)

မှတ်ချက် ။ ။ မမေသဉ္ဇာတိ၏ ကိုယ်တိုင်ရေးသားချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဦးငွေစင်

ကျွန်မတို့ အခြေခံပညာအထက်တန်းကျောင်း ဖယ်ခုံ၏ ပညာရေးဝန်ထမ်းများကဲ့သို့ အခြားသော

ကျောင်းအုပ်ကြီး၊ အ-ထ-က၊ ဖယ်ခုံမြို့။

ရည်ရွယ်ချက်ထား လုပ်ကိုင်ပါ

I never did anything worth doing by accident, nor did any of my inventions come by accident.

Thomas A. Edison

ကျွန်ုပ်တို့သည် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သော မည်သည့်အလုပ်ကိုမဆို ဘယ်သောအခါမျှ အမှတ်တမဲ့ ရည်ရွယ်ချက်မရှိ မပြုလုပ်ခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏တီထွင်မှုဟူသမျှသည်လည်း တစ်ခုတစ်လေမျှ မတော်တဆ ဖြစ်ပေါ်လာသည် မရှိပါ။

သောမတ်(စ)အေ-အယ်ဒီဆင် (၁၈၄၇-၁၉၃၁)

(အမေရိကန်သိပ္ပံပညာရှင်နှင့် တီထွင်သူ)

ဂုဏ်ပြုထိုက်ဖွယ် သည်လူငယ်

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁-ရက်နေ့က ဖြစ်၏။ အချိန်ကား နံနက်ပိုင်း ၁၀-နာရီခန့်။ စစ်ကိုင်း တိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေဘိုခရိုင်၊ ကန့်ဘလူမြို့နယ်၊ မင်း ဘာကျေးရွာ အခြေခံပညာမူလတန်းကျောင်းတွင် အာဟာရကျွေးမွေးသောနေ့ ဖြစ်၏။

ကျောင်းထဲ၌ ရွာထဲရပ်ထဲမှ မိဘများ၊ လူငယ် မောင်မယ်ကလေးများ ရောက်ရှိနေကြ၏။ ကျောင်း အုပ်ဆရာကြီးဖြစ်သူ ကျွန်တော်က ကြိုဆိုလက်ခံဖိတ် ခေါ်ရသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော် အိမ်သာသို့ အပေါ့ သွားစဉ် ကျပ်တစ်သိန်းခွဲတန်ဖိုးရှိ ပညာရေးဌာနမှ မဲပေါက်ထားသော မိုဘိုင်းဖုန်းမှာ အမှတ်မထင် အိမ် သာတွင်းထဲသို့ ကျသွားသည်။

မစင်တွင်းမှာ အနက် ၁၀-ပေရှိသည်။ ၂၀၁၃- ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ကျောင်းဖွင့်သည်မှ စတင်အသုံးပြုခဲ့ပါ သည်။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ထိုဖုန်းကို ဆုံးရှုံးရပါတော့

ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး(ယာ)က မောင်ဦးထင်းကို ဂုဏ်ပြုဆုချီးမြှင့်နေစဉ်။

သည်။ အိမ်သာကျင်းထဲမှ ခက်ခက်ခဲခဲ ပြန်လည်ဆယ် ယူရန် လုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့၍ဖြစ်သည်။

သို့သော် ရွာထဲမှ လူငယ်များစွာထဲက တစ် ယောက်သောသူသည် အိမ်သာကျင်းထဲကျသွားသော မိုဘိုင်းဖုန်းကို ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစားပမ်းစား မရွံ့မရှာ ဖြင့် အရဆယ်ယူသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်ထံ ပြန်၍ အပ်နှံခဲ့သည်။

ကျွန်တော်၏ကုသိုလ်ကံ၊ ထိုလူငယ်၏ မြင့်မြတ် သောစိတ်ဓာတ်အမှန်၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းမှုကြောင့် မိုဘိုင်း ဖုန်းမှာ ပေရေညစ်ပတ်ရုံမှလွဲ၍ အကောင်းပကတိ အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆုံးရှုံးသွားပြီဟု ထင်ထားရာ လုံးဝမဆုံးရှုံးခဲ့ရဘဲ မိမိမိုဘိုင်းဖုန်း ပြန်၍ အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ ပါသည်။ လူငယ်တစ်ဦး၏ ကိုယ်ကျိုးစွန့်၍ မရွံ့မရှာ ခက်ခဲစွာ ဆယ်ယူပေးမှုကို ချီးကျူးမဆုံး၊ ပြောမဆုံး တစ်သက်လုံးပင် အမှတ်ထင်ထင် ရှိနေတော့သည်။

ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသော ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ တပည့်များစွာနှင့် ရပ်ထဲရွာထဲမှ မိဘ များ၊ လူငယ်မောင်မယ်များကလည်း ထိုလူငယ်အား ချီးကျူးထောပနာပြုကြသည်။ သူလိုလူ ရှားပါးလှ သည်ဟု ဂုဏ်ပြုချီးကျူးပြောဆိုကြသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း ဂုဏ်ပြုပွဲတစ်ရပ်ပြုလုပ်ကာ ထိုလူငယ်အား မှတ်တမ်းတင်ဂုဏ်ပြုခဲ့ပါသည်။ တစ် သက်မမေ့နိုင်စရာပင်။ ထိုလူငယ်ကား အဖ ဦးမောင်၊ အမိ ဒေါ်ညွန့်မြိုင်တို့၏ အထွေးဆုံးသား အသက် ၄၀-အရွယ်ရှိ လူပျိုကြီး မောင်ဦးလင်းဆိုသူပင်။

မြေပြန်.-မောင်သန့်.

သူလိုလူများ

အသက်ချင်းလဲသူ

မင်းယုဝေ

(ယခင်လမှအဆက်)

သို့ရာတွင် ထိုနှစ်မှာပင် ဟစ်တလာသည် ပိုလန်နိုင်ငံကို ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မီးကို မွှေးခဲ့ရာ ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေး၏ လုပ်ငန်းတို့မှာ ပျက်စီးခဲ့ရပေသည်။ နာဇီများသည် ပိုလန်နိုင်ငံကို သိမ်းပိုက်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးကို ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။ ထိုနောက် ထောင်မှ ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ၏ ကျောင်းကြီးမှာ ဗုံးဒဏ်ကြောင့် အတော်ပျက်စီးနေပြီ။ ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးသည် ချက်ချင်းပင် ကျောင်းကြီးကိုပြင်ဆင်ကာ စစ်ဘေးဒုက္ခသည်များ ခိုလှုံရာစခန်းအဖြစ် ပြောင်းလိုက်သည်။ စစ်ဘေးဒုက္ခသည် စုစုပေါင်း ၂၀၀၀-ခိုလှုံရာဌာနကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် မဂ္ဂဇင်း ပြန်လည်ထုတ်ဝေရေးကို ကြိုးပမ်းရာ တစ်ကြိမ်သာ ပြန်လည်ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအကြိမ်မှာ နောက်ဆုံးအကြိမ်ထုတ်ဖြစ်သည်။ ထိုနောက်ဆုံးအကြိမ်ထုတ်၌ သူက “ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မည်သူတစ်စုံတစ်ယောက်ကမျှ အမှန်တရားကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း မပြုနိုင်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ပြုနိုင်သည်ကား အမှန်

တရားကို ရှာဖွေခြင်းနှင့် လိုက်နာခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်” ဟူ၍ ရေးသားခဲ့ပေသည်။

သည်လို ရေးသားထုတ်ဝေပြီး မကြာမီပင် ၁၉၄၁-ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၇-ရက်နေ့၌ သူ့ကို နာဇီများက ပြန်လည်ဖမ်းဆီးကြလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးသည် နာဇီများ၏ ရန်သူဖြစ်သည်ဟု သူတို့က ယူဆကာ ဖမ်းဆီးကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ နာဇီများသည် ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးကို ရှေးဦးစွာ ဝါဆောအကျဉ်းထောင်သို့ ပို့သည်။ ထို့နောက် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည့် အော့စဝစ်အကျဉ်းစခန်းသို့ ပို့လေသည်။ ပို့ဆောင်ရာ၌ အခြားအကျဉ်းသား ၃၀၀-ကျော်နှင့်အတူ ခွားများတင်ဆောင်သော လော်ရီကားကြီးတွင် တင်၍ ပို့ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အော့စဝစ်အကျဉ်းစခန်း၌ အခြားအကျဉ်းသားများနည်းတူပင် ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးသည် အစာအဖြစ် ပေါင်မုန့်နှင့် ဂေါ်ဖီစွပ်ပြုတ်အနည်းငယ်ကိုသာ မဝတဝ စားသောက်ရပြီး နာဇီများ၏ ညှဉ်းပန်းနှိမ်းက်ခိုင်းစေခြင်းကို မရှုမလှ ခံခဲ့ရလေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးသည် နာဇီများ၏ စေခိုင်းချက်အရ သစ်တုံးကြီးများကို ထမ်းပိုးစဉ် အလေးဒဏ်ကို မခံနိုင်သဖြင့် ခွေယိုင်လဲကျသွားသည်။ ဤတွင် သူ့ကို အစောင့်နာဇီဂျာမန်တပ်သားတစ်ဦးက ရိုက်နှက်ရာ ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရသွားသည်။ ဒဏ်ရာပြင်းလွန်းသဖြင့် ဒေကျဉ်းစခန်းရှိ ဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်ရသည်။ ဆေးရုံ၌ ပိုလန်ဆရာဝန်တစ်ဦးရှိရာ သူက ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးအား ဆေးကုသပေးခဲ့ရသည်။ သည်လိုဆေးကုပေးစဉ် ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေး၏ အနစ်နာခံ ဆောင်ရွက်မှုများကို ဆရာဝန်သည် မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ခဲ့ရပေသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးသည် ဆေးရုံသို့ တက်နေရသဖြင့် အလုပ်မလုပ်နိုင်ပေ။ ထိုအခါ နာဇီအာဏာပိုင်များက အလုပ်မလုပ်သူအား အစာအပြည့် အဝမပေးနိုင်ဟုဆိုကာ စားနေကျအစာမှ တစ်ဝက်ကိုသာ ပေးလေသည်။ သည်လို အစာတစ်ဝက်သာ ရရှိငြားလည်း ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးသည် အားလုံးကို မစား၊ ထိုအထဲမှ တစ်ဝက်ခွဲကာ အစာမဝရှာသူ လူနာများအား “မင်းတို့က အသက်ငယ်သေးတယ်။ အသက်ရှင်ဖို့ ပိုအရေးကြီးပါတယ်” ဟူ၍ဆိုကာ ပေးဝေခဲ့သည်။

ထိုအချိန်က သူ့မှာ ဝေဒနာပြင်းစွာ ခံစားနေရသဖြင့် ကိုယ်အလေးချိန်မှာ ပေါင် ၁၀၀-ခန့်သာ ရှိသည်။ သူ၏ဝေဒနာကိုထောက်၍ ဆရာဝန်များက သူ့အား နူးညံ့သောအိပ်ရာကို ပေးခဲ့ပေသည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ထိုအိပ်ရာကို အခြားလူနာများအားပေးပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်မူ ကြမ်းတမ်းလှသော ကောက်ရိုးအိပ်ရာပေါ်တွင်သာ အိပ်စက်ခဲ့ပေသည်။

ထိုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် သူသည် အနာပျောက်ကင်းသဖြင့် ဆေးရုံမှဆင်းရသည်။ ဆေးရုံမှဆင်းသောအခါ

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ
မည်သူတို့စုံတစ်ယောက်ကမျှ
အမှန်တရားကို
ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း
မပြုနိုင်။ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး
ပြုနိုင်သည်ကား ...

သူ့အား အဆောင် ၁၄-သို့ ပို့လိုက်သည်။ သည်လို ပို့လိုက်ပြီး မကြာမီပင် အထက်ပါဖြစ်ရပ်ကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးအပါအဝင် ကံဆိုးသူ ၁၀-ဦးကို နာဇီစစ်သားများသည် အဆောင် ၁၃-ရှိ မြေတိုက်ခန်းတွင် လှောင်ပိတ်ထားကြလေသည်။ ထိုအခန်းမှာ အင်္ဂတေကြမ်းခင်းဖြစ်သည်။ စွတ်စိုထိုင်းမှိုင်း၍ အေးမြလှသည်။ သူတို့အား အဝတ်အစားများ ချွတ်ကာ ကိုယ်လုံးတီးဖြင့် ထားကြသည်။ အစာရေစာ လုံးဝမပေးဘဲ အစာငတ်ရေငတ်ထား၍ သတ်ရန် စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူတို့အားလုံးမှာ အစာရေစာ မစားသောက်ရသဖြင့် မကြာခဏပင် သတ်လစ်ကာ အော်ဟစ်ညည်းတွားမိကြသည်။ သို့ရာတွင် သတ်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေး၏ အားပေးမှုဖြင့် သေခြင်းတရားကို ကြံကြံခံကာ ဓမ္မသီချင်းများကို သီဆိုကြလေသည်။ နာဇီများက သည်နေရာတွင် အကျဉ်းသားပေါင်းများစွာကိုထားကာ အကြိမ်ကြိမ် စီရင်ခဲ့ဖူးသည်။ သည်နေရာသို့ ရောက်ရှိသော အကျဉ်းသားအားလုံးပင် ရက်အနည်းငယ်အတွင်း သေဆုံးခဲ့ကြလေသည်။

ယခု အကျဉ်းသား ၁၀-ဦးကား ရက်အတန်ကြာ သည့်တိုင်အောင် မသေကြပေ။ ထိုအခါ နာဇီစစ်သား များသည် သူတို့အနီးသို့ မကပ်ဝံ့ကြတော့ပေ။

ထိုအချိန်တွင် အဆောင် ၁၄-၌ ဂါယွန်စကီး သည် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေရှာသည်။ အစက သူသည် သေရမည်ကို ကြောက်ရွံ့လှသဖြင့် မွန်ထူ ကာ ဘုန်းတော်ကြီး၏ လူစားလဲခြင်းကို လက်ခံခဲ့ သည်။ ယခု သွေးအေးအေးရှိနေသောအခါတွင်ကား ဘုန်းတော်ကြီးအတွက် ယူကျုံးမရဖြစ်နေရှာပေသည်။ သူသည် နေ့ရှိသရွေ့ ငိုကြွေးကာ အစာမစားဘဲ နေသည်။ ဤတွင် သူ့အဖော်များက ဝိုင်းဝန်းဖျောင်းဖျ ကြရသည်။ အဖော်များက ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံ ဘေး အသက်စွန့်ရကျိုးနပ်အောင် ဂါယွန်စကီးက အသက်ရှင်အောင် ကြိုးစားနေထိုင်ရမည်ဟူ၍ ရှင်း လင်းပြောပြကြသည်။ ထိုအခါတွင်မှ ဂါယွန်စကီး သည် တည်ငြိမ်မှုရကာ အစာပြန်စားလာပေတော့ သည်။

ရက်သတ္တနှစ်ပတ်ကြာသောအခါ ကံဆိုးသူ ၁၀- ဦးအနက် ၆-ဦးမှာ သေဆုံးသွားသည်။ ကျန်လေးဦး ကား မသေသေး၊ အသက်ရှင်လျက်ပင်။ ထိုလေးဦး တွင် ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးလည်း အပါအဝင် ဖြစ်သည်။ သူသည် အဖော်များကို တတ်စွမ်းသမျှ ပြုစုစောင့်ရှောက်ကာ နှစ်သိမ့်မှုပေးနေပေသည်။ သူ့ကို အကဲခတ်ရသည်မှာ နောက်ဆုံးတွင်မှ သေမည်ပုံဖြစ် သည်။ ဤတွင် နာဇီများက သူ့အား ကာဘော်လစ် အက်စစ်ဖြင့် ဆေးထိုးသတ်ရန် ကြံစည်ကြသည်။ ၁၅-ရက်မြောက်နေ့တွင် နာဇီပါးကွက်သားများသည် ဆေးထိုးသတ်ရန် သူ့ထံ ချဉ်းကပ်လာကြသည်။ ထို အခါ သူသည် ဆေးထိုးခံရန်အတွက် ပြုံးလျက် လက် ကို အသာတကြည် ထုတ်ပေးလိုက်ပေသည်။ ထို အချိန်၌ ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးမှာ အသက် ၄၇- နှစ်မျှသာ ရှိပေသေးသည်။

သည်အဖြစ်ဆိုးများ ဖြစ်ပေါ်ပြီး မကြာမီပင် နာဇီ ဂျာမန်များ ကျဆုံးခဲ့သည်။ အော့စတရီးယားစခန်းမှ အသက်မသေ ကျန်ရစ်သူ အကျဉ်းသားများလည်း လွတ်မြောက်ခဲ့ကြသည်။ ပိုလန်နိုင်ငံလည်း နာဇီစစ် ဖနောင့်အောက်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့သည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေး လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သော် လည်း သူကယ်တင်ခဲ့သည့် ဂါယွန်စကီးမှာ အသက် ထင်ရှားရှိခဲ့သည်။ သူသည် အကျဉ်းစခန်းမှ လွတ် မြောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဝါဆောမြို့ရှိ သူ့အိမ်ရှိ ရာသို့ အူယားဖားယား ပြေးသွားသည်။ သူ့အိမ်မှာ ဗုံးဒဏ်ကြောင့် မြေမှုန့်အဖြစ်သို့ ရောက်နေပြီ။ သူ့ သားကလေးနှစ်ဦးမှာလည်း သေဆုံးသွားခဲ့ပြီ။ သူ၏ ဇနီးမှာမူ အသက်မသေသေးဘဲ ကျန်ရှိနေသည်။ သို့ ဖြင့် လင်မယားနှစ်ယောက်သည် တောရွာကလေးတစ် ရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကာ ဘဝသစ်ထူထောင် နေကြပေသည်။

မန္တစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ဘုန်းတော် ကြီး ကော်လံဘေး၏သတင်းသည် တစ်စတစ်စ ဖျံ့နှံ့ သွားသည်။ နောက်ဆုံး ထိုသတင်းသည် ပုပ်ရဟန်း မင်းကြီးရှိရာ ဗာတီကင်မြို့အထိ ဖျံ့နှံ့သွားသည်။ ဤ တွင် သက်ဆိုင်ရာတို့က ဂါယွန်စကီးအပါအဝင် ပုဂ္ဂိုလ် များစွာထံမှ အဖြစ်အပျက်စုံကို သေချာကျနစွာ စူးစမ်း ကြသည်။ ၂၄-နှစ်တိုင်တိုင် အမျိုးမျိုးစူးစမ်းပြီးသော အခါ ဘုန်းတော်ကြီး ကော်လံဘေးအား “သူတော်စင်” အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

သို့ဖြင့် ၁၉၇၁-ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၁၇-ရက် နေ့တွင် ရောမမြို့ရှိ စိန့်ပီတာဘုရားရှိခိုးကျောင်း၌ ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေးအား “သူတော်စင်” အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုရန် ချီးကျူးမင်္ဂလာအခမ်းအနားကို ကျင်းပကြသည်။ ထိုအခမ်းအနားကို ပုပ်ရဟန်းမင်း ကြီးကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ပြီး လူမျိုးပေါင်းများစွာ ကက် ရောက်ကြသည်။ ပိုလန်လူမျိုး ၈၀၀၀-ကျော်ကလည်း ။

မေးလိုရာရာ မြန်မာစာ

မောင်ခင်မင် (ခန့်ဖြူ)

မြန်မာစာပေကျမ်းများ

မေး။ ။ ဆရာခင်များ၊

ဆရာကြီးဦးဖေမောင်တင်၏ 'မြန်မာစာပေသမိုင်း' သည် ကိုလိုနီခေတ်က ပေါ်ပေါက်သော ကျမ်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ကိုလိုနီခေတ်တွင် ထိုကျမ်းကဲ့သို့ပင် မြန်မာစာပေအကြောင်း ပညာရှင်အများအပြား ရေးသားသည့် အခြားကျမ်းများရှိသည်ဟုလည်း မှတ်သားရပါသည်။ ထိုကျမ်းများကို လေ့လာလိုပါသဖြင့် ကျမ်းအမည်များကို ဖော်ပြပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ဦးကြည်ဆွေ၊ ကျောက်တံခါးမြို့။

ဖြေ။ ။ ဆရာကြီးဦးဖေမောင်တင်ရဲ့ 'မြန်မာစာပေသမိုင်း' ဟာ ၁၉၃၀-ကျော်ကာလမှာ ပေါ်ပေါက်တဲ့ ကျမ်းတစ်ကျမ်းဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာစာပေလေ့လာသူတွေအတွက် လိုအပ်တဲ့ကျမ်းအဖြစ် ပေါ်ပေါက်လာတာမို့ အင်မတန် တန်ဖိုးရှိပါတယ်။ အလားတူပဲ တခြား ပညာရှင်တွေ ပြုစုတဲ့ကျမ်းတွေလည်း ရှိပါတယ်။

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ◆ မြန်မာစာပေကျမ်းများ
- ◆ မြန်မာသဒ္ဒါကျမ်း
- ◆ စကားပုံနှင့် ဆိုရိုးစကား
လို ပါဝင်သည်။

သတင်းစာဆရာအဖြစ် ထင်ရှားတဲ့ ဆရာကြီးဦးထွန်းဖေရဲ့ 'မြန်မာစာနိဒါန်း' ဟာလည်း မြန်မာစာပေသမိုင်းကြောင်းကို ရေးထားတာပါပဲ။ ဒါ့အပြင် ကိုလိုနီခေတ်အစောပိုင်းကာလက မြန်မာစာသိမ်ငယ်နိဗ္ဗာန်ကျနေချိန်မှာ ပုဂံဝန်ထောက်မင်းဦးတင်က 'မြန်မာစာအသက်ဆက်စာတမ်း' ဆိုတဲ့ စာအုပ်ရေးပြီး မြန်မာစာအသက်ဆက်ရှင်သန်ဖို့ ညွှန်ပြပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကျမ်းတွေက မြန်မာစာပေအကြောင်း ရေးထားတဲ့ကျမ်းတွေပါပဲ။ ဒါ့အပြင် ဆရာကြီးဦးကျော်ထွန်း စုဆောင်းပြုစုတဲ့ မြန်မာစာညွှန့်ပေါင်းကျမ်း ၄-တွဲ၊ ပုဂံဝန်ထောက်မင်းဦးတင်ရဲ့ 'ကဗျာဗန္ဓာရကျမ်း'၊ ဆရာလွန်း (မစ္စတာမောင်မှိုင်း)ရဲ့ 'ကဗျာသာရတ္ထသဂြိုဟ်'၊ လယ်တီဦးကောဝိဒ၏ ပုပ္ဖိဦးကျော်ရင်ရဲ့ 'ကဝိသာရတီကျမ်း'

ပိုလန်နိုင်ငံမှ တကူးတကနဲ့လာ၍ တက်ရောက်ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ဂါယွန်စကီးနှင့် သူ့ဇနီးတို့လည်း ပါဝင်သည်။ ဂါယွန်စကီးမှာ အသက်ကြီးပြီဖြစ်၍ ဆံပင်များ ဖြူနေပြီ။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံအပါအဝင် ပရိသတ်အားလုံးသည် ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အောက်မေ့မဆုံးရှုံးကြသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးကော်လံဘေး၏ မြင့်မြတ်လှသော အပြုအမူသည် ကမ္ဘာကြေသော်လည်း ဥဒါန်းမကျေမည့် အပြုအမူပင် ဖြစ်ပေသည်တကား။

မင်းယုဝေ

(မင်းယုဝေ၏ 'သူလိုလူများ' စာအုပ်မှ)

စသည်ဖြင့် စာညွှန့်ပေါင်းကျမ်းတွေ၊ ကဗျာဖွဲ့နည်း
ကျမ်းတွေလည်း ကိုလိုနီခေတ်မှာ ပေါ်ပေါက်ပါတယ်။
ကောင်းနိုးရာရာရွေးပြီး ဖော်ပြလိုက်တာပါ။

* * *

မြန်မာသဒ္ဒါကျမ်း

မေး။ ။ ဆရာကြီးရှင်၊

ကျွန်မသည် မြန်မာစာသင်ကြားနေသော ဆရာမ
တစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးခေတ်တွင် မြန်မာသဒ္ဒါ
ကျမ်းဟူ၍ မပေါ်ပေါက်သေးကြောင်း စာတစ်ပုဒ်တွင်
ဖတ်လိုက်ရသည့်အတွက် ဟတ်ဟုတ်ရဲ့လားဟု သံသယ
ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးထံ ဤစာရေး၍
မေးမြန်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရှင်းလင်းဖြေကြား ပေးစေ
လိုပါသည်ရှင်။

ဒေါ်တင်တင်ယု၊ အထက်တန်းပြ

မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖြေ။ ။ ရှေးခေတ်က မြန်မာသဒ္ဒါကျမ်း မပေါ်
ပေါက်သေးဘူးဆိုတဲ့ စကားဟာ အမှန်ပါပဲလို့ ဖြေချင်
ပါတယ်။ မြန်မာစာပေအစဖြစ်တဲ့ ပုဂံခေတ်မှာ မြန်မာ
တွေဟာ ပါဠိဘာသာကို အထူးလေ့လာပြီး ‘သဒ္ဒါနီတိ’
ဆိုတဲ့ ပါဠိသဒ္ဒါကျမ်းကြီးကို ပြုစုခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
မြန်မာသဒ္ဒါကျမ်းရယ်လို့ တစ်ဆောင်တစ်ဖွဲ့ မပြုစုခဲ့
ကြတဲ့အတွက် အဲဒီအချက်ကို ဆရာကြီးဦးဖေမောင်
တင်က ယောက်ပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပုဂံခေတ်က ကုန်း
ဘောင်ခေတ်အထိ ပေါ်ပေါက်တဲ့ကျမ်းတွေထဲမှာ သဒ္ဒါ
ကျမ်းတွေ ပါပါတယ်။ ညောင်ရမ်းခေတ်အကုန်မှာ
တောင်တွင်းဆရာတော်ပြုစုတဲ့ ‘သဒ္ဒဗျူဟာကျမ်း’ တို့၊
ပထမကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ပြုစုတဲ့ ကဝိသက္က
ဏာခေါ် သဒ္ဒါပရမတ်အဆုံးအဖြတ်ကျမ်းဟို့ ပေါ်ပေါက်
ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီကျမ်းတွေဟာ ပါဠိ သဒ္ဒါပုံစံနဲ့
ပြုစုထားတဲ့ကျမ်းတွေဖြစ်လို့ မြန်မာသဒ္ဒါကျမ်းမဟုတ်
ပါဘူး။ ကိုလိုနီခေတ်ကျတော့လည်း ကျောင်းသုံး
မြန်မာသဒ္ဒါကျမ်းတွေ ပေါ်ထွက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့

အင်္ဂလိပ်သဒ္ဒါ၊ ပါဠိသဒ္ဒါပုံစံတွေနဲ့ ပြုစုထားတဲ့ကျမ်း
တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဆရာကြီး ဦးဖိုးစိန်တို့၊
ဆရာကြီးဦးဖေမောင်တင်တို့က ပါဠိဘာသာ၊ အင်္ဂလိပ်
ဘာသာမလိုက်ဘဲ မြန်မာဘာသာစကားကို မြန်မာဘာသာ
စကားအဖြစ်လေ့လာပြီး သဒ္ဒါကျမ်းတွေ ပြုစုတဲ့အခါ
ကျမှ မြန်မာသဒ္ဒါကျမ်းစစ်စစ်လို့ ဆိုနိုင်တဲ့ သဒ္ဒါကျမ်း
တွေ ပေါ်ပေါက်လာရတာပါပဲ။

* * *

စကားပုံနှင့် ဆိုရိုးစကား

မေး။ ။ ဆရာကြီးခင်ဗျား၊

စကားပုံနဲ့ဆိုရိုးဟာ အတူတူပဲလား၊ မတူဘူးလား
ဆိုတာ သိချင်ပါတယ်။ မြန်မာစာအဖွဲ့က ထုတ်ထားတဲ့
မြန်မာစကားပုံစာအုပ်နဲ့ မြန်မာဆိုရိုးစကားစာအုပ်တွေ
အရဆိုရင်တော့ စကားပုံနဲ့ ဆိုရိုးဟာ ကွဲပြားနေပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ အဲဒီဆိုရိုးစာအုပ်ထဲက ဆိုရိုးတွေကို တခြားစကားပုံ
စာအုပ်တွေထဲမှာလည်း တွေ့နေရပါတယ်။ ရှင်းရှင်းလင်း
လင်း သိပါရစေခင်ဗျား။

ဦးထွန်းအောင်

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်း၊ သထုံမြို့။

ဖြေ။ ။ မေးသင့်မေးထိုက်တဲ့ မေးခွန်းပါပဲ။
အရင်တုန်းကတော့ ‘စကားပုံ’ နဲ့ ‘ဆိုရိုး’ လို့ မခွဲခြား
ဘဲ အားလုံး စကားပုံအဖြစ်ပဲ သတ်မှတ်အသုံးပြုကြတာ
ပါ။ ဖိုးသူတော်ဦးနုစကားပုံတို့၊ သင်္ဂဏဆရာတော်ရဲ့
စကားပုံတို့၊ ပြီးတော့ ‘စကားပုံတစ်ထောင်၊ စကားပုံ
နှစ်ထောင်’ စသည်ဖြင့် စကားပုံစာအုပ်တွေ ထွက်ခဲ့ပါ
တယ်။

‘စကားပုံ’ ဆိုတာ ပုံနှိုင်းတဲ့စကားပါပဲ။ အကြောင်း
အရာတစ်ခုခုကို ရိုးရိုးမပြောဘဲ စကားပုံနဲ့ ပုံနှိုင်းပြော
တာဟာ ပိုလေးနက်ပြီး နှစ်သက်စရာကောင်းပါတယ်။
ဆိုပါရဲ့။ ကိုယ်ကျေးဇူးပြုထားတဲ့သူက ကိုယ်ကိုပြန်
ပြီး မလေးမခန့်လုပ်ရင် ‘ငါမွေးတဲ့မျောက် ငါပြန်
ခြောက် ဆိုတာမျိုး ဖြစ်နေပြီ’ လို့ စကားပုံနဲ့ ပုံနှိုင်း

ပြောလေ့ရှိကြတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီလိုပုံစံရမှာ
'ငါမွေးတဲ့မျောက် ငါ့ပြန်ခြောက်' ဆိုတာ တိုက်ရိုက်
အဓိပ္ပါယ်နဲ့ ပြောတာမဟုတ်ဘဲ တင်စားပြောတဲ့စကား
ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ 'သဲထဲရေသွန်း'၊ 'ကြာကြာဝါးမဲ့
သွား အရိုးကြည့်ရှောင်' စသည်ဖြင့် တင်စားသုံးတဲ့
စကားပုံတွေ အများကြီးပါပဲ။

အဲဒီလိုပါပဲ။ တင်စားတာမဟုတ်ဘဲ တိုက်ရိုက်
အဓိပ္ပါယ်နဲ့ ပုံစံရတဲ့စကားတွေလည်း ရှိပါတယ်။
ပညာရှိရင် တင့်တင့်တယ်တယ် နေနိုင်တဲ့သဘောကို
'ပညာရဲရင့်ပွဲလယ်တင့် ဆိုသလိုပဲ ပညာရှိတော့ တင့်
တယ်တာပေါ့' ဆိုတာမျိုး ပုံစံရပြောလေ့ရှိပါတယ်။
ဒီစကားကတော့ တင်စားသုံးတာမဟုတ်ဘဲ တိုက်ရိုက်
ပြောတဲ့စကားပါ။ အဲဒီလိုပဲ 'တောင်းဆိုးပလုံးဆိုးသာ
ပစ်ရိုးရှိတယ်၊ သားသမီးဆိုးကို ပစ်ရိုးမရှိ' ဆိုတဲ့ စကား
မျိုးကတော့ တင်စားတဲ့သဘောလည်းပါတယ်။ ဆိုလို
ရင်းအဓိပ္ပါယ်လည်း ဖော်ပြထားတယ်မဟုတ်လား။

အရင်တုန်းကတော့ တင်စားတဲ့အဓိပ္ပါယ်နဲ့ ပြော
သည်ဖြစ်စေ၊ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပါယ်နဲ့ ပြောသည်ဖြစ်စေ
အားလုံးဟာ ပုံစံရပြောလို့ရတာချည်း ဖြစ်တဲ့အတွက်
အားလုံးကို 'စကားပုံ' လို့ပဲ သတ်မှတ်ကြတာပါ။
တင်စားသုံးတဲ့စကားပုံနဲ့ တိုက်ရိုက်သုံးတဲ့စကားပုံလို့
ခွဲခြားနိုင်ပါတယ်။

အဲ မြန်မာစာအဖွဲ့ကထုတ်တဲ့ စာအုပ်တွေမှာတော့
တင်စားသုံးတဲ့စကားပုံတွေကို 'စကားပုံ' လို့ခေါ်ပြီး
တိုက်ရိုက်သုံးတဲ့စကားပုံတွေကို 'ဆိုရိုးစကား'လို့ ခေါ်
ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒီ ၂-မျိုး ပြတ်ပြတ် ဘား
သား မခွဲနိုင်တာတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ဒီတော့ ဘား
လုံးကို 'စကားပုံ' လို့ပဲ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပေါ်တာ
အစဉ်အလာနဲ့ ညီညွတ်ပြီး အများလက်ခံတဲ့ အခေါ်
ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆပါတယ်။

မောင်ခင်မင် (ခန့်ဖြူ)

ကိုဖိုးတုတ်

မိုးသောက်လင်းလာ ရွာလမ်းမှာ
သွားရောက် နေ့စဉ်ပါ။
အမှိုက်များစွာ သန့်ရှင်းလုပ်
အဲဒါ ကိုဖိုးတုတ်။

ကြိုးစားအားထုတ် ဆောင်ရွက်ရှာ
ဘုရား ကျောင်းကန်မှာ။
သွားရောက်ကာသာ သန့်ရှင်းလုပ်
အဲဒါ ကိုဖိုးတုတ်။

ရပ်ရွာအလုပ် ပေါ်ပေါက်လာ
ရှေ့က ဦးဆောင်ကာ။
မတွက်ကပ်ပါ သူပြုလုပ်
အဲဒါ ကိုဖိုးတုတ်။

အကြွေးမဟုတ် တကယ်ပါ
မြင့်မြတ် စေတနာ။
စိတ်ထားဖြူစွာ သူပြုလုပ်
အဲဒါ ကိုဖိုးတုတ်။

ကြုံရတနာမောင်ယဉ်စွယ်

လွယ်လင့်တကူ လက်လျှော့သူ

ကျော်ကြားသော ၁၉-ရာစု ကဗျာဆရာကြီးလည်း ခြီး၊ ပန်းချီပညာရှင်လည်းဖြစ်သူ ‘ဒန်တေးဂါဘရီယယ် ရောဆက်တီ’ ထံသို့ တစ်ခါက အဘိုးအိုတစ် ဦး ချဉ်းကပ်လာသည်။

ထိုအဘိုးအိုတွင် ပုံကြမ်းများ၊ ရုပ်ပုံကားချပ်များ ပါလာသည်။ သူက ရောဆက်တီကို ထိုပုံများကို ကြည့်စေပြီး ကောင်းမကောင်း၊ သို့မဟုတ် ရေးဆွဲ လေးသူသည် ပါရမီရှိသည် အရိပ်အယောင် ပါမပါ ပြောပြစေလိုသည်။

ရောဆက်တီက ၎င်းတို့ကို ဂရုတစိုက် စစ်ဆေး ကြည့်ရှုသည်။ ပထမဆုံး ပုံအနည်းငယ်ကို ကြည့်ပြီး နှိပ်တွင် ထိုပုံတို့သည် တန်ဖိုးမရှိကြောင်း သူသိရှိ လိုက်သည်။ သို့သော် ရောဆက်တီသည် ကြင်နာ ဟတ်သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူက အဘိုးအို ကို သိမ်မွေ့နိုင်သမျှ သိမ်မွေ့စွာဖြင့် ထိုပုံများသည် တန်ဖိုးသိပ်မရှိကြောင်း၊ ဆွဲသူမှာ ပါရမီရှိသည့်ပုံစံ လည်း မတွေ့ရသလောက်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။ ဤတွင် အဘိုးအိုမျော့မျော့ ဖျက်နှာပျက်သွားသည်။ သို့ သော် သူက နောက်ထပ်ရုပ်ပုံကားချပ်အနည်းငယ်ကို ထပ်ကြည့်ပေးရန် တောင်းဆိုသည်။

ရောဆက်တီက ဒုတိယအသုတ်ပုံကြမ်းများကို စစ် ဆေးကြည့်ရှုရာ ချက်ချင်းဆိုသလို ထိုပုံကြမ်းများက ဖော်ပြနေသည့် ပုံရေးဆွဲသူ၏ ပါရမီပါရှိမှုကို စိတ်ဝင် စားလာလေသည်။

“ဒါတွေက... အိုး...ဒါတွေက ကောင်းတယ်ဗျ။ ဒီကျောင်းသားလေးမှာ ပါရမီထူးရှိတယ်ဗျ။ သူ့ကို အကူအညီတွေ၊ အားပေးတာတွေ လုပ်ပေးသင့်တယ် ဗျ။ သူ့မှာ အနာဂတ်ကြီးကြီးမားမား ရှိနေတယ်။”

ထိုတွင် အဘိုးအို အလွန်အမင်းစိတ်လှုပ်ရှားသွား သည်ကို ရောဆက်တီ မြင်လိုက်ရသည်။

“ဒီတော်တဲ့ပန်းချီဆရာလေးက ဘယ်သူပါလဲ။ ခင်ဗျားရဲ့သားလား” ဟု ရောဆက်တီက မေးသည်။

“မဟုတ်ပါဘူးဗျာ” ဟု အဘိုးအိုက ဝမ်းနည်းစွာ ဖြေသည်။

“အဲဒါ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်လေးဆယ်လောက်က ကျွန်တော်ပါပဲ။ အဲဒီအချိန်က ခင်ဗျားရဲ့ချီးမွမ်းစကား တွေကို ကြားခဲ့ရမှာ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော် စိတ်ပျက်ပြီး လက်လျှော့တာ စောလွန်းသွားတယ် ဗျာ။”

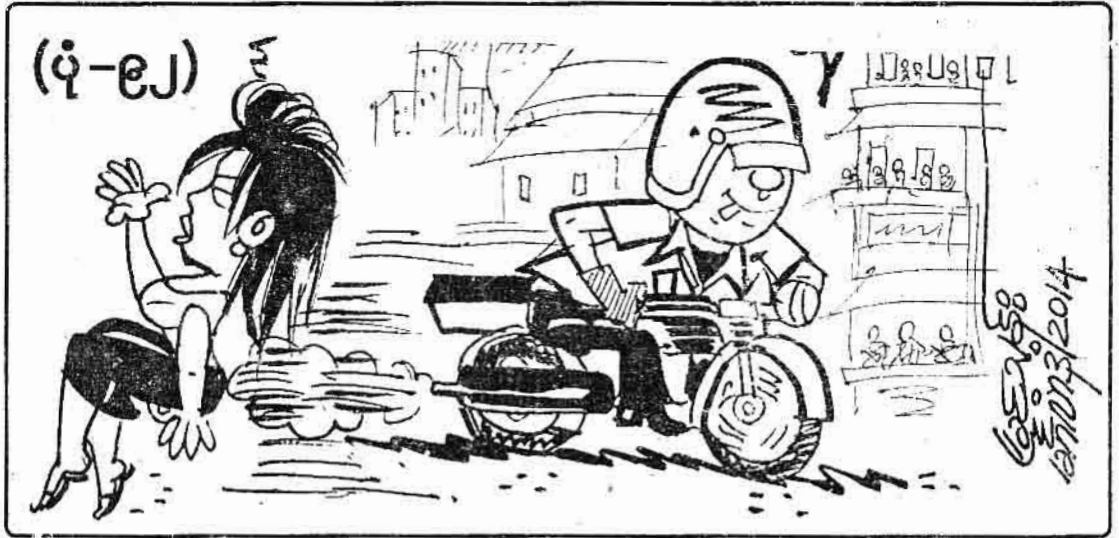
ဘဝတွင် ကျွန်တော်တို့သည် ပြုဖွယ်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရာ၌ အလွယ်တကူ မပြီးမြောက်ပါက စောစီးစွာ လက်မလျှော့ရန် ဤဇာတ်လမ်းလေးက မီးမောင်းထိုးပြလျက်ရှိပေသည်။

စည်သူထက်(မအူပင်တက္ကသိုလ်)

Author Unknown ၏

"The power of encouragement"

မင်္ဂလာမောင်မယ်ဟာသ သရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း

မင်္ဂလာမောင်မယ် စာဖတ်ပရိသတ်များ စိတ်ဉာဏ်ရွှင်လန်းကွန်မြူးနိုင်စေရန် ပန်းချီ၊ ကာတွန်းဆရာများ ရေးဆွဲသည့် သရုပ်ဖော်ပုံများကို သက်ဆိုင်ရာ သရုပ်ဖော်ပုံစာနှင့်အတူ လစဉ် ထည့်သွင်းဖော်ပြပါမည်။

မည်သူမဆို ရုပ်ပြောင်ဆရာ ပေးထားသည့် သရုပ်ဖော်ပုံစာမှအပ ဖော်ပြပါပုံနှင့် ဆီလျော်သော ဟာသသရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မိမိတို့ စိတ်ကူးဉာဏ်ရှိသလို ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာ အယ်ဒီတာများက စစ်ဆေးရွေးချယ်ပြီးလျှင် အကောင်းဆုံး သရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်၌ ဖော်ပြပါမည်။ ဖော်ပြရာ၌ ပေးပို့သူ၏အမည်၊ နေရပ်လိပ်စာတို့ကိုပါ တိကျစွာဖော်ပြပါမည်။ ထို့ပြင် ရွေးချယ်ခံရသူများထံသို့လည်း ဆုငွေ ၁၅၀၀/-စီ ပေးပို့ပါမည်။

သရုပ်ဖော်စာကို အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကရွေးချယ်ရာ၌ (၁) ဟာသပါဝင်မှု၊ (၂) သရုပ်ဖော်ပုံနှင့် ဆီလျော်သော အကြောင်းအရာပါဝင်မှု၊ (၃) စကားအသုံးအနှုန်း ထိမိစွာ ရေးသားနိုင်မှုတို့ကို အဓိက

ထား၍ ရွေးချယ်ပါမည်။ အကြောင်းအရာချင်းတူညီနေလျှင် စကားအသုံးအနှုန်း ထိမိစွာရေးနိုင်သူကို ဦးစားပေးပါမည်။

ယခုလ သရုပ်ဖော်ပုံအတွက် ရုပ်ပြောင်ဆရာပေးထားသော သရုပ်ဖော်ပုံစာမှာ-

(ပုံ-၉၂) “ဆိုင်ကယ်လေးငါ အမျိုးအစားကောင်းတယ်။ စက်သံတောင် မကြားရဘူးနော် မိန်းမ။”

(၁) ပုံ(၉၂)အတွက် သရုပ်ဖော်ပုံစာများကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဧပြီလတိုက်ကလ သ-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ဆုရဟာသပုံစာများကို ၂၀၁၅-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။

(၂) စာအိတ်ပေါ်တွင် “မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်(ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း)၊ တိုက်(၈/၄)၊ ပ-ထပ်(က)၊ မွှောရုံ(၁)လမ်း၊ (၆-မိုင်ခွဲအနီး)၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်” ဟု လိပ်စာတပ်၍ ပေးပို့ရပါမည်။

ဟာသ သရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း ဆွေရရှိသူများ

ဖော်ပြပါပုံသည် မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင် (အတွဲ-၂၅၊ အမှတ်-၁၁၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ထုတ်၊ ပုံ-၈၅)တွင် ဖော်ပြထားသောပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုံအတွက် ရုပ်ပြောင်ဆရာပေးထားသော သရုပ်ဖော် ပုံစာမှာ-

“တခြားယောက်ျားလေးတွေ ရိုးမြေကျပေါင်း မယ်ပြောတာ မယုံဘူး။ ခုင်က ကျွန်မကို အရိုး မြေကျအောင် အဲ အဲ- ရိုးမြေကျပေါင်းမယ်ပြော တာ ယုံပြီးသားပါ။ ပုံစံကိုကြည့်တာနဲ့ သိပါ တယ်။”

ထိုပုံအတွက် ဉာဏ်စမ်းလိုသူ ၂၃၇-ဦးတို့က မိမိတို့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကျက်စားသလို ဟာသ သရုပ် ဖော်ပုံစာများ ပေးပို့ခဲ့ကြပါသည်။ ယင်းတို့အနက် အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ဦး၏ ဟာသသရုပ်ဖော်ပုံစာ များကို မင်္ဂလာမောင်မယ်အယ်ဒီတာအဖွဲ့က အသင့် လျော်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ယူဆရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။ ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်းခံရသောပုံစာများအတွက် ဆုငွေ ၁၅၀၀/-စီ ပေးပို့ပါသည်။

- (၁) “ခင် ကျွန်မကိုတကယ်ချစ်ရင် ဒေသခိုင်ဒီအက်စ် ရောဂါကင်းရှင်းကြောင်း ထောက်ခံချက်ပြုလေ။”
မအေးသဉ္ဇာတိုး(အဋ္ဌမတန်း)၊ အ-ထ-က၊ ဖီးကုန်း၊ တစ်ဆင့်-ဦးဝင်းအောင်(စေတနာအင်ချုပ်)၊ မင်းဘာ ကျေးရွာ၊ ကန့်ဘလူစာတိုက်၊ ကန့်ဘလူမြို့၊ ရွှေတို ခရိုင်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။
- (၂) “စိတ်မရှိပါနဲ့ခင်၊ ကျွန်မဆိုက်က အမျိုးသမီးသီးသန့် ညှပ်တဲ့ ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ပါ။”
မောင်အောင်မြင့်မြတ်ကျော်၊ အမှတ်-၂၈၊ ကျောင်း လမ်း၊ ဈေးချိုမြောက်ရပ်ကွက်၊ ကြို့ပင်ကောက်မြို့၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။
- (၃) “လူတွေဟာ မျောက်ကနေ ဆင်းသက်လာတယ် ဆိုတာ ခင်ကိုတွေ့လို့ ကျွန်မ ယုံလိုက်ပြီ။”
ဦးအောင်မြင့်၊ တစ်ဆင့်-ကိုသီဟစိုး+မအေးမိုးဝင်း၊ LA ဆေးဆိုင်၊ ပြည်ထောင်စုလမ်း၊ ဥသျှစ်ပင်မြို့၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး(အနောက်ပိုင်း)။

- (၃) ပေးပို့ရာ၌ မိမိယှဉ်ပြိုင်သည့် ပုံနံပါတ်ကို ထည့်ရေး၍ တစ်ဦးလျှင် ပုံစာတစ်မျိုးစီသာ ပေးပို့ရ ပါမည်။
- (၄) စာစောင်၌ပါသော ပုံကို ဖြတ်တောက်ပူး တွဲ ပေးပို့ရန်မလိုပါ။

(၅) စာအိတ်ပေါ်တွင် တံဆိပ်ခေါင်းပြည့်စုံစွာ ကပ်၍ ပေးပို့ပါ။ တံဆိပ်ခေါင်းပြည့်စုံစွာ မကပ်ဘဲ ရောက်ရှိလာသော ဟာသဉာဏ်စမ်းများကို လုံးဝ လက်ခံစဉ်းစားမည် မဟုတ်ပါ။

(၄) “ယောက်ျားပီသပြီး သန်မာထွေးကျွန်းတဲ့ အလုပ် သမားတစ်ယောက်လိုတယ်လို့ ကြော်ငြာထားတာ တွေ့လို့ အလုပ်ငာလျှောက်တာပါ။”

မောင်နေလင်း၊ ဒီဂရီကျော်ဘော်ဒါ၊ ပြည်ရတနာလင်း၊ ဂျပန်ကွက်၊ ပြည်မြို့။

(၅) “ရှင်က ကျွန်မကို လက်ထပ်ချင်တာတော့ ဟုတ်ပါ ပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက မုဆိုးမ စောစောမဖြစ်ချင် ဘူးရှင်။”

မဆုမြတ်ခင်၊ တစ်ဆင့်-ဦးရဲသူရခင်စိုး (ဒု-မြို့နယ် ပညာရေးမှူး)၊ မြို့နယ်ပညာရေးမှူးရုံး၊ လပွတ္တာမြို့။

(၆) “ကျွန်မ ရှင်ကိုယူပြီးတဲ့နောက်ပြီး သရဲမကြောက် တတ်တော့ဘူး။”

မအိ၊ ၁၅၊ ဗိုလ်လရောင်လင်း၊ ဗိုလ်ထွန်းခံရပ်ကွက်၊ ဒေါပုံမြို့။

(၇) “ကျွန်မတို့ မိမိယိုထုတ်လုပ်နေက သရဲကားအတွက် သရုပ်ဆောင်ရှာနေတာ၊ ရှင်ကိုတွေ့တာနဲ့အတော်ပဲ။”

(က) မသင်းသင်းချို၊ အမှတ်-၁၃၇၊ မေယု ၅-လမ်း၊ က-ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်မြို့။

(ခ) မောင်မြင့်အောင်၊ မြဝေယျာရပ်၊ ဟိုပင်မြို့၊ ကချင် ပြည်နယ်။

(၈) "What is your name?"

“ကျွန်တော် မြန်မာလူမျိုးပါ။”

မအင်ကြင်းခိုင်၊ အိမ်အမှတ်-၄-၀၀/၁၄၁၊ ထောက်ကြန့် ကွင်းကျေးရွာ၊ ဆွာမြို့၊ ရေတာရှည်မြို့နယ်၊ တောင်ငူ ခရိုင်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။

(၉) “ဆယ်သက်ဆယ်ကမ္ဘာချစ်မယ် ပြောရအောင် ရှင်က နောက်ထပ် ဆယ်နှစ်ကြာအောင် အသက်ရှင် နိုင်ပါ့မလား။”

ဦးမြဖေ (မြင်းကျဒိုး)၊ တစ်ဆင့်-ဘင်စိန်(စာ၊ နယ်၊ ဝင်း)၊ ရွာငံမြို့၊ ရှင်း/တောင်။

"Better English For a Smarter Life!"

ဦးရဲဇော်လတ်

M.A.(UFL)

APPLIED GRAMMAR & SPOKEN ENGLISH

SPECIAL ENGLISH COURSES

◆ Basic 4 Skills

◆ Intermediate 4 Skills

◆ Advanced 4 Skills

တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းဖြေဆိုပြီးသူများနှင့် ဘွဲ့ကြို၊ ဘွဲ့ရများအတွက်

အမှတ်-၁၀၁၆၊ ဘိုးရာဇာလမ်း၊ ၃၅-ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံ : 09 73175231, 09 5057238

မြန်မာစကားပုံများ

တစ်နှယ်ငင် တစ်စင်ပါ

နှယ်တစ်ခုကို ဆွဲလိုက်လျှင် တစ်စင်
လုံးရှိနှယ်များ ပါလာသကဲ့သို့ ကိစ္စတစ်စုံ
တစ်ရာနှင့်ဆက်နွယ်၍ အခြားအခြား
သောအရာများလည်း ပါဝင်ပတ်သက်
လာသည်။

ဆင်သေကို ဆိတ်ရေဖြင့်ဖုံး

အကောင်အထည်ကြီးမား
သည့်ဆင်သေကို သေးငယ်သော
ဆိတ်သားရေဖြင့် ဖုံးသကဲ့သို့
ကြီးမားသောပြဿနာကို မခိုင်လုံ
သောဆင်ခြေဖြင့် ဖုံးကွယ်ရန် အား
ထုတ်သည်။

တောင်ကြီးဖဝါးအောက် လှိုင်းကြီး
လှေအောက်

(လှိုင်းကြီးလှေအောက် တောင်ကြီး ဖဝါး
အောက်)

တောင်တို့သည် မည်မျှပင် မြင့်မား
စေကာမူ တောင်တက်သူတို့၏ ဖဝါး
အောက် ရောက်ရသည်။

လှိုင်းတို့သည် မည်မျှပင် ကြီးမား
စေကာမူ လှေ၏အောက်သို့ ရောက်ရ
သည်။

(၁) အခက်အခဲတို့သည် မည်မျှ
ကြီးမားစေကာမူ ကြိုးစားအားထုတ်
မှု၏အောက်၌ ပပျောက်သွားရသည်။

(၂) ထို့အတူ ဂုဏ်ရှိန်မည်မျှ
ကြီးမားသည့် အမျိုးသမီးဖြစ်စေကာမူ
လင်ယောက်ျား၏ ဦးဆောင်မှုကို ခံယူရ
သည်။

ဆင်သွားလျှင် လမ်းဖြစ်

(၁) ဆင်သွားရာတစ်လျှောက်သည် မြေ
သားကျစ်လျစ်ခိုင်မာသဖြင့် စိတ်ချရသော
လမ်းကောင်းဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ပညာကြီး
သူများ လက်ခံအသုံးပြုသောနည်းလမ်းသည်
စိတ်ချရသော နည်းလမ်းကောင်း ဖြစ်သည်။

(၂) လမ်းမရှိသည့်နေရာ ဖြစ်စေကာမူ
ဆင်သွားလျှင် လမ်းဖြစ်သွားသကဲ့သို့ အရှိန်
ကြီးသူတစ်ဦး လုပ်ဆောင်ပြောဆိုလျှင် အစဉ်
အလာဖြစ်သွားသည်။

လှေကန်တားထစ်

လှေပေါ်မှ ရေထဲသို့ ကျသွားသော တားကိုရှာရန် တားကျသည့်နေရာမှ လှေကန်ကို တားထစ်၍ မှတ်ထားသကဲ့သို့ အကျိုးအကြောင်းမဆင်ခြင်ဘဲ တရားသေစွဲမှတ်ထားသည်။

ရှေးအခါက လှေသမားတစ်ယောက်သည် လှေငယ်တစ်စင်းဖြင့် မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် ကူးသန်းရောင်းဝယ်နေသည်။ တစ်နေ့တွင် ထိုသူကိုင်ဆောင်လာသော တားရှည်တစ်ချောင်းသည် ရေထဲသို့ အမှတ်မထင် ကျသွားသည်။ လှေသမားသည် ချက်ချင်း မဆယ်ယူဘဲ တားရှည်ကျသွားသည့်နေရာရှိ လှေကန်ကို

အခြားတားဖြင့်ထစ်၍ မှတ်ထားသည်။ လှေဆိုက်သည့်အခါ တားထစ်ထားသည့် လှေကန်ကြည့်ကာ ရေထဲသို့ ဆင်း၍ တားကိုရှာလေသည်။ တားကိုကား မတွေ့ရပေ။ သို့သော် တံစဉ်တစ်ချောင်းကိုတွေ့ရာ မိမိတားသည် ရေတွင် အချိန်ကြာကြာ နစ်မြုပ်နေရသဖြင့် အချင်းလွန်ပြီး ကွေးကောက်သွားသည်ဟု မဆင်မခြင် မှတ်ယူလေသည်။

အကိုး ■ ■ မြန်မာစကားပုံ

(ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ မြန်မာစာပေနှင့် ဦးစီးဌာန)

သင်တန်းမာရေး လိုရာမေး

ဒေါက်တာ မေဝင်းအောင်ခင်

ဝမ်းဗိုက်မှ ပြည်တည်နာပျောက်ရန်

မေး။ ။ ဒေါက်တာရှင်၊

ကျွန်မက တောသူဈေးသည်တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး အသက် ၃၆-နှစ်ရှိပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၈-နှစ်က ကျွန်မ ဗိုက်ခွဲပြီး ကလေးမွေးထားပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၇-ရက်က ကျွန်မဗိုက်မှာ ပြည်တည်ပြီး လောက်ကောင်တွေ အများကြီး ထွက်နေပါတယ်ရှင်။ ကျွန်မ မိဘတွေမှာလည်း မျိုးရိုးရှိတော့ အနာပျောက်ကင်းအောင် ဘယ်လိုကုရမလဲဆိုတာ မသိပါဘူးရှင်။ ဂွက်လို့ ဆေးခန်းလည်းသွားမပြရဲဘူးရှင်။ ကျေးဇူးပြုပြီး အသက်ရှည်ရှည်နေသွားလို့ရအောင်၊ ဒီလိုထပ်မံဖြစ်အောင် ကာကွယ်ရမယ့်နည်းလမ်းနဲ့ ပျောက်ကင်းအောင်သောက်ရမယ့် ဆေးဝါးတွေကို အကြံပြုညွှန်ကြားပေးပါရှင်။ ကျွန်မက စာလည်းလိပ်မတတ်ပါဘူးရှင်။

ဒေါ်ဂမုန်းပွင့်၊ ဗြိမတောင်ရပ်၊

ဟိုပင်မြို့၊ ကချင်ပြည်နယ်။

ဖြေ။ ။ နေ့စွဲမပါတော့ ဒီလိုဖြစ်တဲ့အချိန်က မိုးက ဝှံ့စွတ်နေတဲ့အချိန်လား၊ နှင်းငွေ့တွေ ရိုက်နေတဲ့အချိန်လားလို့ စဉ်းစားမိတယ်။ ဗိုက်ခွဲပြီးကလေးမွေးတာ ၈-နှစ်ကြာမှ ပြည်တည်နိုင်စရာမရှိဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။ ချုပ်ရိုးနေရာကလို့လည်း ဖော်ပြမထားတော့ ခွဲတဲ့ဒဏ်ရာနဲ့တော့ လုံးဝမသက်ဆိုင်နိုင်ပါဘူး။

မျိုးရိုးရှိတယ်ဆိုတာ မိဘများရော ဗိုက်မှာ ပြည်တည်ဖူးလား။ ဆရာဝန်ပြုဖို့ ရှက်စရာမလိုပါဘူး။ ပြာ ၃၀ * မင်္ဂလာမောင်မယ်

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ◆ ဝမ်းဗိုက်မှ ပြည်တည်နာပျောက်ရန်
 - ◆ အတက်ရောဂါပျောက်ရန်
- တို့ ပါဝင်သည်။

နားလည်တဲ့သူက ကြည့်ပေးရင် အဖြေထွက်နိုင်တာပေါ့။ ဈေးသည်ဖြစ်တယ်ဆိုတော့ ဈေးမန်းချရောင်းတဲ့သူလား။ အမိုးအကာမရှိရင် အဝတ်များစိုနိုင်လို့ မေးတာပါ။ တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းမှုနဲ့ အများကြီးဆိုင်ပါတယ်။

အင်္ကျီတူတူတွေ ဝိုသွားတဲ့အခါ အင်္ကျီအသစ်လည်း မလဲဖြစ်၊ ရေလည်း မှန်မှန်ချိုးဖြစ်ရင် ဒီပြဿနာမျိုး ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဗိုက်ထဲကလို့ ပြောပေမယ့် ဗိုက်အပေါ်က အရေပြားမှာ ဖြစ်တယ်လို့ထင်ပါတယ်။ လောက်ကောင်တွေထွက်တာ ဗိုက်ထဲက မဟုတ်ဘူးလို့ ယူဆတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာဝန်ပြုဖို့ တိုက်တွန်းတာပါ။

ထပ်မံဖြစ်အောင်လို့ ရေးထားတော့ အခု စာရေးတဲ့အချိန်မှာ ပျောက်သွားတဲ့ပုံစံပဲ။ ဒါဆိုရင် ရေချိုးသန့်စင်ပြီး အဝတ်အသစ်တွေ ဝတ်တာကြောင့် ပျောက်သလားလို့ တွေးစရာရှိလာပါတယ်။

အသက်ရှည်ရှည် နေနိုင်ပါတယ်။ Flumox ဆိုတဲ့ ဆေး ၁-လုံး ၃-ကြိမ်၊ Cevit ၁-လုံး ၃-ကြိမ်၊ Calcivita ၁-လုံး ၂-ကြိမ်၊ ၇-ရက်က ၁၀-ရက်အထိ သောက်ကြည့်ပါ။ တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းမှုကို ဂရုစိုက်

ပါ။ ဆပ်ပြာနဲ့ နေ့တိုင်းရေချိုးပြီး အဝတ်သစ် နေ့တိုင်းလဲပေးပါ။ အစားအသောက် အာဟာရတတ်ပြည့်အောင် စားပါ။ ကြက်ဥ၊ နွားနို့၊ နေ့တိုင်းစားပေးပါ။ ပြည်တည်တဲ့ရောဂါနဲ့တော့ အသက်မတိုနိုင်ပါဘူး။ ၁၀-ရက်လောက် အထက်ကဆေးများကို သောက်ပြီးရင် နေ့စဉ် Cevit ၁-လုံး ၂-ကြိမ် ပုံမှန်သောက်ပါလို့ အကြံပြုချင်ပါတယ်။

* * *

အတက်ရောဂါပျောက်ရန်

မေး။ ဒေါက်တာရှင်၊

သမီးက အသက် ၃၂-နှစ်ရှိပါပြီ။ သမီးမှာ ပညာရေးရည်ရွယ်ချက်ရှိတော့ စာကို ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ စာမေးပွဲဖြေမိနီးမှာ အအေးမိဖျားရက်စပြီး မကြာခဏ တက်တဲ့ရောဂါ ရသွားပါတယ်။ မန္တလေးက ဦးနှောက်အထူးကုဆရာဝန်မကြီးကို ပြသလို့ တက်တဲ့အကြိမ်က နည်းသွားပါတယ်။

ဆရာဝန်မကြီးပေးတဲ့ ဆေးတွေက Encorate chrono 500, 300 နှင့် Zeptol CR 200 တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးတွေစားတော့ ပထမပိုင်းမှာ သက်သာပြီး တက်တဲ့အကြိမ် နည်းသွားပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ အကြိမ်နည်းပေမယ့် ဖြစ်တဲ့အခါ ပြင်းထန်ပါတယ်။ ဘယ်ရက်၊ ဘယ်အချိန်ဆိုတာ ပြောမရဘဲ အိပ်ပျော်နေရင်းလည်း တက်ပါ

တယ်။ ရာသီမထားမင် တစ်ပတ်အလို သို့မဟုတ် ထာပြီး တစ်ပတ်အကြာ၊ အဖြူဆင်းလို့ သွေးအားနည်းတဲ့ရက်တွေမှာ အဖြစ်များပါတယ်။ အားဆေးအနေနဲ့ Furamin BC, Folic Acid စားပါတယ်။

တက်တဲ့အခါ တက်တာက ၁၅-မိနစ်ကြာပါတယ်။ သတိရသွားတော့လည်း ကြောင်ပြီး ဘာမှမသိတာက ၁၅-မိနစ်၊ မိနစ် ၂၀-လောက် ကြာပါတယ်။ တက်တာနဲ့ မူးထဲသွားပြီး မျက်ဖြူလည်းလန်၊ လူကလည်း အကြောဆွဲပြီး တောင့်တင်းသွားပါတယ်။ အမြဲမဟုတ်ပေမယ့် ဖြစ်လာရင် ပြင်းထန်လို့ ထန်နေရပါတယ်။ ဆရာဝန်မကြီးပြောဖူးတာက ဦးနှောက်ကအကြိတ်ကို နိုင်ငံခြားဆရာဝန်နဲ့ ခွဲရင်တော့ အပျောက်မြန်မယ် ပြောဖူးပါတယ်။

သမီးရဲ့အတက်ရောဂါပျောက်ဖို့ ကူညီပေးပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါတယ်ရှင်။

မမိုင်

ရှာသစ်၊ ရေစကြိုမြို့။

ဖြေ။ စာအရည်ကြီး၏ အဆုံးနားမှာမှ ဦးနှောက်အကြိတ်လို့ ပါလာတာတွေ့ရတယ်။ ဦးနှောက်အကြိတ်ကို စဖြစ်ကတည်းက တွေ့ခဲ့တာလား။ ဒါမှမဟုတ် နည်းမျိုးစုံနဲ့ စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး ကြာမှ တွေ့ခဲ့တာလား။ ဦးနှောက်အကြိတ်ဆိုတာ သေချာရင်တော့ ခွဲစိတ်ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးနဲ့ တိုင်ပင်သင့်ပါတယ်။

အတက်ရောဂါက လုံးဝပျောက်ကင်းတဲ့အထိတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အတက်တစ်ခုနဲ့ တစ်ခုကြား ဝေးဝေးသွားဖို့ပဲ ကြိုးစားကြရပါတယ်။ အတက်ရောဂါအတွက် ဆေးတွေဟာ ဖြတ်လို့မရဘူး။ နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ်တက်ပြီး နောက်ထပ် ၂-နှစ်လောက်အထိ လုံးဝမတက်မှ ဖြတ်ဖို့စဉ်းစားရပါတယ်။ တကယ်လို့ ၂-နှစ်ပြည့်ခါနီးမှ ထပ်ပြီး ၁-ခါတက်ရင် နေ့စဉ် နောက်ထပ် ၂-နှစ်အတွင်း ဆက်တိုက်သောက်ရပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ဆေးဝါးဗေဒအလိုအရ ပြောနေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ပုဉ်းဆိုးမ

ဆရာအေး (ကျူပျော်)

ကျွန်တော် ကျောင်းကို စောစောရောက်သွားပါသည်။ အတန်းထဲတွင် မည်သူမှ မရောက်သေးပါ။ လွယ်အိတ်ကို ခုံထဲထည့်ပြီးနောက် အခန်းအပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ပါသည်။ အတန်းရှေ့ရှိ ကျောက်သင်ပုန်းကြီးအောက်တွင် မြေဖြူခဲအပိုင်းအချားကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မြေဖြူခဲတစ်တိုက်ကောက်ကာ ကျောက်သင်ပုန်းကြီးပေါ်တွင် ကာတွန်းရုပ်များကို ရေးဆွဲထားလိုက်ပါသည်။

အတန်းထဲသို့ ကျောင်းသားတော်တော်များများ ရောက်လာသည့်အခါ ကျွန်တော်ရေးဆွဲထားသော ကာတွန်းရုပ်များကိုကြည့်၍ ရယ်ကြပါသည်။ ကျွန်တော် တော်တော်ပျော်သွားပါသည်။

ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်းထိုးပြီး ပထမအချိန် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာစာဆရာ အတန်းထဲသို့ ဝင်လာပါသည်။ အတန်းသားအားလုံးက “မင်္ဂလာပါဆရာ” ဟု သံပြိုင် နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။

ဒါကြောင့် ဆေးသောက်ရတဲ့သက်တမ်းက အခြားရောဂါထက် ပိုကြာတယ်။ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးရှိနိုင်တာ အမြဲကရပြုရပါတယ်။ သမီးကို အတက်ကျဆေးပေးတဲ့သူက ဒါမျိုးတွေ ပြောခဲ့မှာပါ။

သမီးအမေးထဲမှာပါသလိုပဲ ဒီအတက်ရောဂါက ဖြစ်ဖို့လှုံ့ဆော်တဲ့အရာတွေ ရှိနေပါတယ်။ အားအင်ချိနဲ့တာတို့၊ စိတ်ဖိစီးမှုများတာတို့၊ အရက်အလွန်အကျွံသောက်တာတို့၊ သွေးအားနည်းတာတို့ဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာတွေက လှုံ့ဆော်ပေးတဲ့သဘောရှိတယ်။ ဒါတွေမဖြစ်အောင်လည်း မိမိကိုယ်ကို အဆင်ပြေအောင်၊ အားရှိအောင်နေနိုင်ဖို့ ကြိုးစားပါ။

အားဆေးတွေ အမြဲသောက်တာ ကောင်းပါတယ်။ ခွဲစိတ်တာက နိုင်ငံခြားက ကျွမ်းကျင်သူများဆိုလည်း အန္တရာယ်တော့ ရှိနိုင်ပါတယ်။ ဆေးသောက်လို့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ သက်သာလို့ စိတ်မရှည်ဘဲ ဆေးရပ်တာမျိုးကို လုပ်လို့မရဘူး။ ဆရာဝန်က ဖြတ်ဆိုတဲ့အချိန်ကျမှ ဖြတ်ရင် ပိုကောင်းပါတယ်။

ဆက်တိုက်၊ ဆက်တိုက် တက်တတ်တဲ့အခြေအနေ (status epilepticus) ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ဒါမျိုးမဖြစ်အောင် ကြိုးစားရပါမယ်။ ဆရာဝန်နဲ့ လုံးဝ အဆက်ပြတ်အောင် မနေသင့်ဘူး။ အမြဲလက်ကိုင်ဆွေးနွေးဖို့ ဆရာဝန်ရှိသင့်ပါတယ်။

ဒေါက်တာမေဝင်းအောင်ခင်

“အားလုံး မင်္ဂလာပါ” ဟု ဆရာက ပြန်လည်နှုတ်ဆက်၍ အတန်းသားများကို “ထိုင်ပါ” ဟု ပြောပါသည်။ ဆရာက ကျောက်သင်ပုန်းကြီးရှိ ကာတွန်းရုပ်များကိုကြည့်၍ -

“ဒါ ဘယ်သူဆွဲထားတာလဲ။”

ဆရာက မေးပါသည်။ မည်သူမျှ ပြန်လည်မဖြေကြပါ။

“ဆွဲထားတဲ့သူ လာဖျက်လေကွာ။”

ထပ်၍ပြောသော်လည်း မည်သူမှ ထွက်မလာပါ။

“မင်းတို့အထဲက ဆွဲတဲ့သူတစ်ယောက်မှ မရှိကြဘူးလား။ မပြောမချင်း တစ်တန်းလုံး မတ်တတ်ရပ်နေကြရမှာနော်။”

ကျွန်တော့်အတွက်နှင့် တစ်တန်းလုံး မတ်တတ်ရပ်နေရမည်ကိုတော့ မလိုလားပါ။ ထို့ကြောင့် -

“ဆရာ ကျွန်တော်ဆွဲထားတာပါ။”

“မင်း စောစောက ဝန်မခံဘဲ ခုမှ ဘာဖြစ်လို့ ဝန်ခံရတာလဲ။”

“ကျွန်တော့်အတွက်နဲ့ တစ်တန်းလုံး မတ်တတ်ရပ်နေရမှာစိုးလို့ပါ။”

ကျွန်တော့်စကားအဆုံးတွင် ဆရာက -

“ကဲ မင်းထိုင်တော့၊ မင်းရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ဆရာ ချီးကျူးပါတယ်။ မှတ်ထား၊ ယောက်ျားဆိုတာ ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ်ယူရဲရတယ်။ လုပ်ရဲရင် ခံရဲရတယ်။ ကိုယ့်အတွက်နဲ့ သူတစ်ပါးနစ်နာအောင် မလုပ်ရဘူး။ လိမ်ပြောတဲ့သူဟာ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ် မလုံတော့ဘူး။ တခြေမြေခံစားနေရတယ်။ ဂုဏ်ပြုလည်း မရှိဘူး။”

ဆရာက ဆက်ပြောပါသည်။

“ဆရာက ရိုးသားတာကို ကြိုက်တယ်။ မင်း ပုံဆွဲသနာပါရင် ပုံဆွဲစာအုပ်သပ်သပ်ထားပြီးဆွဲပေါ့။ စုစည်းပြီးသားလည်း ဖြစ်သွားတာပေါ့။ လိုတဲ့အခါ ပြန်ကြည့်နိုင်တယ်။”

ဆရာ၏ ဆုံးမစကားအပြီးတွင် ကျွန်တော် အတန်းရှေ့သို့ထွက်၍ ကျောက်သင်ပုန်းကြီးပေါ်ရှိ အရုပ်များကို ဖျက်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ဆရာနှင့်အတူ အတန်းသားအားလုံး လက်ခုပ်တီး၍ ဂုဏ်ပြုလိုက်ကြသည်။ ကျွန်တော့်စိတ်တွင်လည်း ပေါ့ပါးလွတ်လပ်သွားပါတော့သည်။

ဆရာအေး (ကျုံဖျော်)

မင်္ဂလာမောင်မယ် စာရှုသူများအတွက်

မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်ကို နယ်မှဖတ်ရှုလိုသူများသည် မိမိတို့စာစောင်ကိုယ်စားလှယ်များထံ မှာကြားဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် အိမ်တိုင်ရာရောက်စနစ်ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုပါက Novel Light Express ဇုန်း - ၀၉၅၀၀၀၅၀ နှင့် ၀၁ - ၀၆၁၉၄၂၂ ၀၁-၀၆၁၉၄၁၁ သို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။

မြိုင်ပွဲအမှတ်စဉ် (၂၈၅)

မိုးဦးရာသီ မြန်မာပြည်

မြိုင်ပွဲအမှတ်စဉ် ၂၈၅-ဖြစ်သော “မိုးဦးရာသီ မြန်မာပြည်” စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲသို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ စာစီစာကုံး ၇၂-ပုဒ် ရောက်ရှိလာပါသည်။

ယှဉ်ပြိုင်သူများထဲမှ အချို့သူများသည် မိုးဦးရာသီ၏မြင်ကွင်းကို ရေးဖွဲ့ရမည့်အစား မိုးရာသီတစ်လျှောက်လုံး၏ မြင်ကွင်းများအား ရေးဖွဲ့ထားကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် နောက်နှောင်ပြိုင်ပွဲဝင်သည့်အခါ ခေါင်းစဉ်ကို သေချာစွာ ဖတ်စေလိုပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယှဉ်ပြိုင်သူအားလုံးလိုလိုပင် ကြိုးစားရေးသား ယှဉ်ပြိုင်ကြသည်ကို အားတက်ဖွယ် တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုအထဲမှ အကောင်းဆုံးဆုရ စာစီစာကုံးအဖြစ် မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း၏ စာစီစာကုံးကို အဖွဲ့က ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။

လက်ရွေးစင်စာစီစာကုံး

ယှဉ်ပြိုင်ကြသူများထဲမှ အကောင်းဆုံးဆုမရသော်လည်း ကောင်းမွန်သဖြင့် အောက်ပါ ၅-ဦး၏ စာစီစာကုံးများကို လက်ရွေးစင်အဖြစ်သတ်မှတ်၍ တစ်ဦးလျှင် ၃၀၀၀/- စီ ချီးမြှင့်ပါသည်။ နယ်မှဆုရရှိသူများအတွက် ဆုငွေများကို စာတိုက်မှတစ်ဆင့်ပေးပို့ပါသည်။

- မခင်ကြည်ဖြူ၊ အဌမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(၁)၊ တောင်တွင်းကြီးမြို့။
- မောင်သူရိန်စိုး၊ ဒသမတန်း၊ အ-ထ-က(၆)၊ တောင်ကြီးမြို့။
- ဆလိုင်းသစ်လွင်ကျော်၊ နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(၄)၊ ပြည်မြို့။
- မအိမွန်အောင်၊ နဝမတန်း(ခ)၊ အ-ထ-က(၁)၊ ရေစကြိုမြို့။

မင်္ဂလာမောင်မယ် စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

- မသူနန္ဒာဇော်၊ နဝမတန်း၊ အ-ထ-က(၄)၊ မကွေးမြို့။

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

(ဆုငွေ ၁၀၀၀၀/- ချီးမြှင့်မည်။)

၂၈၇။ မြို့ပြနံနက်ခင်း

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ မေလ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ အကောင်းဆုံးဆုရစာစီစာကုံးကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။)

၂၈၈။ ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ အကောင်းဆုံးဆုရစာစီစာကုံးကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။)

အယ်ဒီတာ

အဖွဲ့က “မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း၏ စာစီစာကုံးသည် (က) ခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ရေးသားနိုင်သည်။ (ခ) မြန်မာနိုင်ငံ၏ မိုးဦးရာသီတွင် တွေ့မြင်ရလေ့ရှိသော မြင်ကွင်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးသားဖော်ပြနိုင်သည်။ (ဂ) မြန်မာနိုင်ငံသည် စိုက်ပျိုးရေးကိုအဓိကထားသော နိုင်ငံဖြစ်သောကြောင့် မိုးဦးရာသီသည် မရှိမဖြစ်လိုအပ်ကြောင်း အထောက်အထား အကိုးအကားတို့ဖြင့် ရေးသားတင်ပြနိုင်သည်။ (ဃ) ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းသည်။ (င) အရေးအသားကောင်းသည်” ဟူ၍ မှတ်ချက်ချပါသည်။

မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်းသည် အ-ထ-က(၁)၊ ဗန်းမော်မြို့မှ နဝမတန်း(က)ကျောင်းသူ ဖြစ်သည်။ မြန်မာစာပြ ဆရာမှာ ဦးကျော်သူဖြစ်သည်။

အကောင်းဆုံးဆုရစာစီစာကုံး

မိုးဦးရာသီ မြန်မာပြည်

မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း

“မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းအောက်မှာ ခါဦးမိုးတို့ အကြိမ်ကြိမ်ပြီ...” ဟူသည့် သီချင်းလေးအတိုင်း အဆုံးမရှိ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသော မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း၏အောက်တွင် နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်းဟူသော ဥတုသုံးရာသီသည် အဖန်ဖန်အခါခါ လည်ပတ်လျက်ရှိသည်။ ပူပြင်းသည့် နွေရာသီသည် လက်ပြနုတ်ဆက်သွားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အေးမြစိမ်းလန်းခြင်းကို သယ်ဆောင်လာသည့် မိုးဦးရာသီကား နေရာယူခဲ့ချေပြီ။ ထိုသို့ မိုးဦးရာသီသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားနိုင်ငံများတွင် မတွေ့ရပေ။ အပူပိုင်းစိုနှင့် သမုဒိုင်းစို ထိစပ်နေသော မြန်မာပြည်တွင်သာ မိုးဦးရာသီကို တွေ့ရသည်။ ဤသည်မှာ မြန်မာပြည်အတွက် ကံကောင်းခြင်းလက်ဆောင်ပင် ဖြစ်သည်။

ဝါဆို၊ ဝါခေါင်၊ တော်သလင်း၊ သီတင်းကျွတ် ထည့် လေးလကို မိုးရာသီအဖြစ် သတ်မှတ်ပါသည်။ ပူပြင်းလှသော နွေရာသီတွင် မြစ်ချောင်း၊ အင်းအိုင်မှ ချေများသည် ရေငွေ့ပျံ့၍ ကောင်းကင်သို့ တက်သွားကြသည်။ မိုးဦးတွင် အနောက်တောင်မှတ်သုံလေသည် ထိုရေငွေ့များကို မိုးအဖြစ်သို့ ရွာချစေသည်။

မြန်မာ့ဓမ္မကာလသည် အလွန်ပူအိုက်သောကြောင့် အပူဒဏ်ကို ခံစားရသူတို့အဖို့ အအေးဓာတ်ကို ခံစား

လိုကြသောကြောင့် မိုးစက်မိုးပေါက်ကလေးများကို မျှော်လင့်တောင့်တကြသည်။ ထိုတောင့်တမှုတို့ ပြည့်စုံလာမည့်အချိန် မိုးဦးကာလသို့ ရောက်လာပြီဖြစ်သဖြင့် လူသားတို့၏ရင်ထဲတွင် အေးချမ်းမှုများ ဝင်ရောက်လာပါသည်။

မိုးဦးရောက်ပြီဖြစ်၍ ရွှေဝါရောင်သစ်ရွက်တို့နေရာတွင် မြစ်မီးရောင် ပုရစ်ဖူးလေးများ ထိုးထွက်စပြုနေပါပြီ။ ဖားသတ္တဝါတို့၏ ‘အုံးအွမ်၊ အုံးအွမ်’၊ ကျီးငှက်များ၏ ‘တအာအာ’ အော်မြည်သံများသည် တေးသံစဉ်အလား ကြားကြရသည်။ ညောင်ပင်အခေါင်းပေါက်တွင်နေသော တောက်တဲ့သည်လည်း ‘တောက်တဲ့၊ တောက်တဲ့’ ဟု အော်နေသည်မှာ မိုးခေါ်သံပေးနေသည်နှင့် တူလှပါသည်။ ဤသည်မှာ မိုးရာသီနှင့် အလွန်လိုက်ဖက်သော သဘာဝတေးသံစဉ်များပင် ဖြစ်သည်။

မိုးဦးကာလတွင် တိရစ္ဆာန်တို့ အသိုက်အမြှူပြောင်းရွှေ့တတ်ကြသည်။ ပုရွက်ဆိတ်တို့ အုပ်စုလိုက်တန်းစီကာ မြင့်ရာအရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသည်။ ငှက်တို့က အသိုက်များကို သစ်ပင်ထိပ်မြင့်ရာမှ နိမ့်ရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ကြသည်။

ထက်ကောင်းကင် အာကာတစ်ခွင်လုံးသည် ကြည်လင်သန့်စင်နေရာမှ မှုန်မှုန်ပိုင်းပိုင်း ဖြစ်လာကာ မိုးတိမ်မိုးသားတို့ စုဝေးလာသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ လျှပ်ရောင်လျှပ်ပန်းများက တဝင်းဝင်း၊ မိုးခြိမ်း

သံက တဂျိမ်းဂျိမ်းနှင့် အဆက်မပြတ် မြည်ဟီးလျက် ရှိသည်။

ရာသီတစ်ပတ်လည်ကာ မိုးဦးကာလရောက်ပြီဆို သည်နှင့် မိုးနတ်မင်းသည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး ထိန်းချုပ် ထားခဲ့ရသော မိုးရေမိုးစက်တို့ကို သွန်းဖြိုးရွာချပေး လိုက်ပြီဖြစ်သည်။ သြကာသလောကတစ်ခုစင်ရှိ သက်ရှိ၊ သက်မဲ့ အရာခပ်သိမ်းမှာ မိုးရေ၊ မိုးစက်တို့ ကြောင့် လန်းရွှင်ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

မိုးရာသီတွင် စံပယ်၊ မြတ်လေး၊ ယင်းမာ၊ ဇွန်၊ ကြာပန်း၊ ခေါင်ရမ်း၊ ခတ္တာ၊ ပုန်းညက်ပန်းတို့ ဖူးပွင့် ဝေဆာလာကြသည်။ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ အသီးအနှံ ပေါသည်မှာလည်း မိုးဦးကာလပင် ဖြစ်သည်။

အရိုးပြိုင်းပြိုင်းထနေသော အပူဒဏ်ခံ သစ်ပင် တို့သည် မိုးရေနှင့် ထိတွေ့မိလိုက်သောကြောင့် အဖူး အညွန့်များ ပေါ်ထွက်လာသည်။ ခြောက်သွေ့၍ ပျင်းရိဖွယ်ကောင်းသော ပတ်ဝန်းကျင်သည်လည်း စိမ်း လန်းစိုပြည်လာပါသည်။ တငြိမ့်ငြိမ့်စီးဆင်းနေသော ခန်းခြောက်စပြုနေသည့် စမ်းချောင်းရေတို့နေရာတွင် တဝေါဝေါစီးဆင်းနေသော ရေတို့က အစားဝင်လာ ပါသည်။ တောတောင်အထပ်ထပ်မှ ဖြတ်သန်းစီးဆင်း လာသော စမ်းချောင်းရေသည် ကြည်လင်မှုမရှိတော့ ဘဲ နောက်ကျီနေသည်မှာ မိုးဦး၏ သဘာဝပင်ဖြစ် သည်။

မိုးဦးကာလရောက်လျှင် ခန်းခြောက်စပြုနေသော၊ သောင်ပြင်များ ပေါ်ထွန်းနေသော မြစ်ချောင်း၊ အင်း အိုင်တို့မှာ ရေပြည့်ရေလျှံ ဖြစ်လာပါသည်။ ရေလုပ် ငန်းဖြင့် အသက်မွေးကြသော ရေလုပ်သားကြီးများ အတွက် သက်စွန့်ဆံဖျား အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းရ သော ကာလလည်းဖြစ်ပေသည်။ သစ်လုပ်သားကြီး များကလည်း သစ်မျှောရန် ဖောင်ဖွဲ့လျက်ရှိကြပါ သည်။

၃၆ * မင်္ဂလာမောင်မယ်

မိုးဦးကာလကို မျှော်လင့်စောင့်စားနေသူများထဲ တွင် တောင်သူလယ်သမား ဦးကြီးတို့သည် ထိပ်ဆုံး က ပါဝင်ပေသည်။ မိုးသည် မြန်မာပြည်သူတို့၏ အသက်ဖြစ်သည်။ မိုးရွာမှ ပျိုးသာမည်။ ပျိုးသာမှ စပါးကောက်နှံတို့ဖြစ်ထွန်းကာ နိုင်ငံ၏ရိက္ခာကို ဖြည့် စွမ်းနိုင်ပေမည်။ သို့ဖြစ်၍ မိုးဦးသည် နိုင်ငံ၏အသက် ဖြစ်သော ဆန်စပါးကို စိုက်ပျိုးရန် အကောင်းဆုံး အချိန်ပင်ဖြစ်သည်။

ဝန်ကြီး ပဒေသရာဇာက -

“ဝသန်ကာလ မိုးကျတည့်လျှင်၊

ပျော်ပျော်ပါးပါး မယားနဲ့ဆွေငယ်လင်” ဟု တျာချင်းရေးစပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း လယ်သမားမောင်နှံတို့ လက်တွဲငယ်ခြေငင်ပြီး လယ်ကွက်တစ်ခွင်တွင် ထွန် ရေးငင်နေကြပါသည်။ ပုလဲမိုးများ ရွာသွန်းချလိုက် သည်နှင့် ပျိုးကြကြသည်။ မကြာမီ မြန်မာပြည်၏ လယ်ကွက်အသီးသီးတွင် ကောက်ပင်၊ ပျိုးပင်များနှင့် စိမ်းလန်းဝေဆာလာပါတော့သည်။

တောင်သူလယ်သမားတို့နှင့်အပြိုင် မိုးဦးကို မျှော် နေသူများမှာ မျိုးဆက်သစ်ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ များဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ မိုးဦးကာလတွင် ကျောင်း များ စတင်ဖွင့်လှစ်ပါသည်။ မိုးဦးကာလတွင် သစ်ပင် များမှ ဖူးငုံသစ်ကလေးများ လန်းဆန်းတက်ကြွစွာ ထိုး ထွက်လာသကဲ့သို့ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ သည်လည်း ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာဖြင့် ကျောင်းတက် ကြလေသည်။

ရွက်ဟောင်းကြွေ၍ ရွက်သစ်ဝေကာ အဟောင်း အဟောင်းတို့နေရာတွင် အသစ်အသစ်တို့ အစားထိုး နေရာယူခြင်းမှာ ထုံးစံပင်ဖြစ်သည်။ ကျောင်းသား လူငယ်တို့သည်လည်း အတန်းသစ်၊ ဆရာသစ်၊ စာ သစ်၊ သူငယ်ချင်းသစ်၊ စာအုပ်၊ ခဲတံ၊ လွယ်အိတ်၊ အင်္ကျီ၊ လုံချည်၊ ထီး၊ မိုးကာ အားလုံး သစ်လွှင့်စွာ

ဖြင့် ကျောင်းသို့သွားသော ခြေလှမ်းများမှာ သွက်
လှုပ်လှုပ်ပါသည်။ အင်္ကျီအဖြူ၊ လုံချည်အစိမ်းဖြင့်
တူညီဝတ်စုံဝတ်ဆင်ကာ ကျောင်းသွားချိန် မိုးရွာနေ
လျှင် ရောင်စုံ ထီး၊ မိုးကာတို၏ အရောင်များဖြင့်
ကျောင်းဝင်းကြီးမှာ ရောင်စုံပန်းကလေးများ ဖူးပွင့်နေ
သော ဥယျာဉ်ကြီးနှင့် တူလှပါသည်။

မိုးပုလဲဖြိုင်သော မိုးဦးသည် စိုက်ပျိုးရေးနိုင်ငံဖြစ်
သော မြန်မာပြည်အတွက် အလွန်ပင် အရေးပါလှပါ
သည်။ မိုးဦးရာသီသည် မြန်မာပြည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်
ရန် စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည့်
ဘက်ပေါင်းစုံမှ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြမည့် နောင်လာ
နောက်သား တိုင်းပြည်ရင်သွေးများ စိတ်သစ်၊ လူသစ်
အသစ်အသစ်တို့ဖြင့် ပညာဆည်းပူးရန် ကျောင်းဖွင့်
ချိန်လည်းဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည်တွင် လှပမှုအပေါင်း
မညောင်းရာ မိုးဦးရာသီရှိခြင်းမှာ တိုင်းပြည်အတွက်
ကောင်းခြင်းတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
မိုးဦးရာသီနှင့် မြန်မာပြည်သည် ထာဝရ တစ်သား
တည်းရှိနေတော့မည်ဖြစ်ပါသည်။

မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း

နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(၁)၊

မန်းမော်မြို့။

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

(ဆုငွေ ၁၀၀၀၀/- ချီးမြှင့်သည်။)

- ၁။ ၇-တန်း၊ ၈-တန်း၊ ၉-တန်း၊ ၁၀-တန်း ကျောင်းသူ၊
ကျောင်းသားများ ပါဝင်ရေးသား ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိသည်။
- ၂။ ပေးထားသော ခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ရေးသားယှဉ်ပြိုင်
ရမည်။ ကျောင်းသုံးဗလာစာရွက်ဖြင့် ၃-မျက်နှာမှ
၅-မျက်နှာအထိ ရေးရမည်။ မင်ဖြင့် စာမျက်နှာတစ်
ဖက်တည်းသာရေးရမည်။ မိမိကိုယ်ပိုင်ရေးသားသော
စာစီစာကုံးဖြစ်ရမည်။ ထုတ်ဝေပြီး စာစီစာကုံးစာအုပ်
များ၌ ပါရှိသော စာစီစာကုံးနှင့် အခြားပုံနှိပ်ဖော်ပြပြီး
စာစီစာကုံးများကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြစ်စေ၊ အစ
အဆုံးဖြစ်စေ ကူးယူရေးသား ပေးပို့ခြင်းမပြုရ။
ကိုယ်ပိုင်ရေးသားချက်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံချက်ရေးသား
ပူးတွဲပေးပို့ရမည်။
- ၃။ ကျောင်းလိပ်စာအပြည့်အစုံ၊ နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံ
နှင့် အတန်း၊ အသက်တို့ကိုပါ ဖော်ပြရမည်။
- ၄။ သက်ဆိုင်ရာ မြန်မာစာဆရာ၏ မိမိအတန်းသားဖြစ်
ကြောင်းနှင့် မိမိတပည့် ကိုယ်ပိုင်ရေးသားသော
စာစီစာကုံးဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံချက် ပူးတွဲပေးပို့
ရမည်။
- ၅။ အချိန်မီပေးပို့သော စာစီစာကုံးများထဲမှ အကောင်း
ဆုံးတစ်ပုဒ်ကို အဖွဲ့ကရွေးချယ်၍ “မင်္ဂလာမောင်
မယ်” စာစောင်တွင် ဖော်ပြမည်။
- ၆။ ကန့်သတ်ထားသော နေ့ရက်မတိုင်မီ ပေးပို့ရမည်။
- ၇။ ပြိုင်ပွဲဝင်စာစီစာကုံးများသည် အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း
ပေးပို့ရမည်။ အကဲဖြတ်အဖွဲ့
မင်္ဂလာမောင်မယ်(စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ)

ဆရာမင်းယုဝေ၏ စာအုပ် ၃-အုပ် ချီးမြှင့်မည်။

စာစီစာကုံး အကောင်းဆုံးဆုရရှိသူများကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှစ၍ ချီးမြှင့်နေကျ ဆုငွေ ၁၀၀၀၀/- အပြင်
ဆရာမင်းယုဝေ၏ ‘သူလိုလူများ’ စာအုပ်ကို မန်းမော်မြို့၊ တံခွန်ပညာရေးစင်တာမှလည်းကောင်း၊ ဆရာမင်းယုဝေ၏
၁၉၇၂-ခုနှစ်၊ အမျိုးသားစာပေဆုရ ‘ရေခပ်ချိန်ကဗျာများ’ (မြန်မာ-အင်္ဂလိပ်)ဘာသာပြန်စာအုပ်ကို
ဆရာမင်းယုဝေကလည်းကောင်း၊ ဆရာမင်းယုဝေ၏ အသက် ၈၅-နှစ်မြောက် အထူးထုတ်ပြစ်သည့် ‘အို...သစ်ပုဂံပင်
ကြီးနှင့် အခြားကဗျာများ’ စာအုပ်ကို တောင်ဒဂုံမြို့နယ်၊ နန္ဒာမိုးမြေစာကြည့်တိုက်မှလည်းကောင်း ထပ်ဆောင်း
ချီးမြှင့်ပါမည်။

ဦးအောင်ဝင်း

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

သင်္ဃာတိပါစ

ရှိန်မင်းကို

ထိုသန်မာမှုသည် မေးရိုးရှိကြွက်သားများ သန်မာမှုကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြပြန်သည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ခန္ဓာကိုယ်တွင် မရပ်မနား အလုပ်လုပ်နိုင်ဆုံးသော ဆုကိုမူ နှလုံးကြွက်သားများက အမြဲပိုင်ဆိုင်ရရှိထားသည်။

* * *

ခန္ဓာကိုယ်တွင် မည်သည့်ကြွက်သားများသည် အသန်မာဆုံးဖြစ်သနည်း

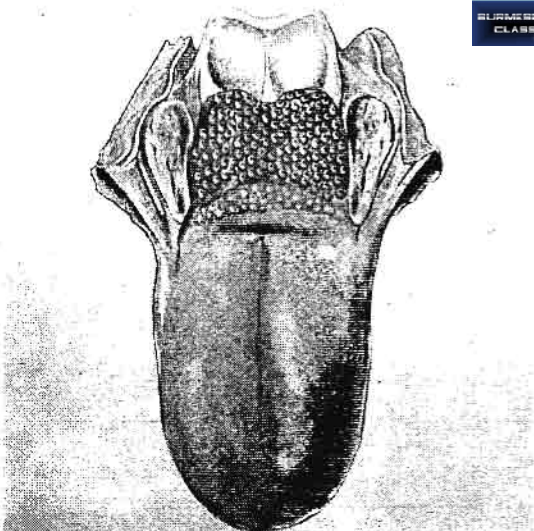
ခန္ဓာကိုယ်တစ်လျှောက်လုံးတွင် ကြွက်သားပေါင်း များစွာရှိသည့်အနက် အသန်မာဆုံးကြွက်သားမှာ လျှာတွင်ရှိသော ကြွက်သားများဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုကြွက်သားများသည် အစာကို ရောနှောချေဖျက်ခြင်း၊ စကားပြောခြင်း၊ အစာနှင့်အရည်တို့ကို လည်ချောင်းအတွင်းသို့မျှီချခြင်းတို့အပြင် ပိကောကို ပူဖောင်းပုံစံဖြစ်သည်အထိ ပြုလုပ်ပေးနိုင်သည်။ လျှာတွင်ရှိသော ကြွက်သားများသည် လူ့ခန္ဓာကိုယ်တွင် အသန်မာဆုံးဟု ဆိုကြသော်လည်း အချို့သောသိပ္ပံပညာရှင်များကမူ

ကြွက်သားများကို ရောဂါပိုးများက တိုက်ခိုက်နိုင်ပါသလား

တိုက်ခိုက်နိုင်ပါသည်။ ပိုလီယိုကဲ့သို့သော ဗိုင်းရပ်စ်များကြောင့် ကြွက်သားများ မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ဘဲ အကြောသေရောဂါ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်အပါအဝင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအများအပြားတွင် ၅-နှစ်အောက်ကလေးငယ်များကို ပိုလီယိုကာကွယ်ဆေး နှစ်စဉ်တိုက်ကျွေးခြင်းဖြင့် ကာကွယ်မှုများ ပြုလုပ်ထားရှိပါသည်။

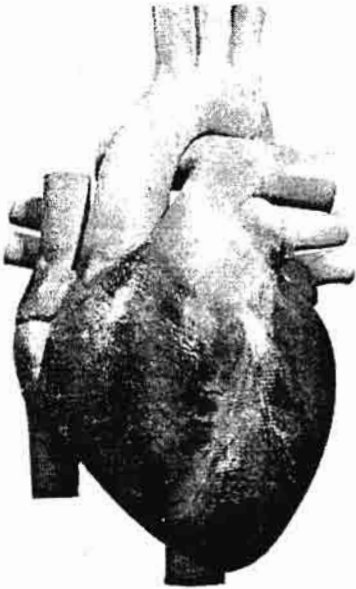
ပိုလီယိုရောဂါကဲ့သို့ အကြောများ မလှုပ်ရှားနိုင်တော့သော ရောဂါပိုးတစ်မျိုးမှာ မေးခိုင်ရောဂါပိုးဖြစ်သည်။ ထိုမေးခိုင်ရောဂါပိုးကြောင့် မျက်နှာရှိကြွက်သားများမှာ အကြောဆွဲသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး အစာရေစာမျှီရခက်သွားသည်။ ထိုရောဂါသည်လည်း အသက်သေသည်အထိ ဒုက္ခပေးသော ရောဂါဖြစ်သည်။ ထိုရောဂါကိုလည်း ကာကွယ်ဆေးများဖြင့် ကာကွယ်ထားနိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။

ယင်းရောဂါများနည်းတူ အကြောသေရောဂါတစ်မျိုးမှာ ပရိုတိန်းမပြည့်ဝခြင်းကြောင့် အကြောများ

တဖြည်းဖြည်း အားနည်းချိန် လာသောရောဂါဖြစ်သည်။
ပရိုတိန်းဓာတ်သည် ကြွက်သားများ ကောင်းစွာ သန်
စွမ်းကျန်းမာရန် များစွာအထောက်အပံ့ပေးသည်။ ပရို
တိန်းဓာတ်များ မပြည့်ဝသောအခါ ကြွက်သားများ၏
စွမ်းဆောင်မှုများလည်း တဖြည်းဖြည်းလျော့ကျလာ
ကာ အထိုင်အထနှင့် လမ်းလျှောက်ရာတို့တွင် ခက်ခဲ
လာသည်။

* * *

**နှလုံးကြွက်သားများ၏
ထူးခြားသောဖွဲ့စည်းမှုကို သိပါစ**

ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကြွက်သားအစုပေါင်းများစွာ တည်
ရှိသည်။ ကြွက်သားတို့၏ ဖွဲ့စည်းပုံသည်လည်း ကွဲ
ပြားသည်။ အမာ၊ အပျော၊ ဒေါင်လိုက်၊ အလျားလိုက်
စသဖြင့် ကွဲပြားသည်။

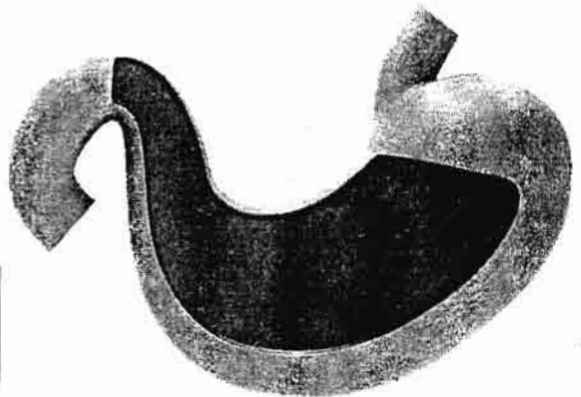
ကျွန်ုပ်တို့ခန္ဓာကိုယ်တွင် အရေးကြီးသော အင်္ဂါ
အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည့် နှလုံးတွင်လည်း ကြွက်
သားများရှိသည်။ နှလုံးကြွက်သားဖွဲ့စည်းပုံမျိုးကို

အခြားကြွက်သားများတွင် မတွေ့ရှိနိုင်ပေ။ နှလုံးတစ်ခု
ထဲတွင်သာ တွေ့နိုင်သည်။ ထူးခြားသော ဖွဲ့စည်းမှု
ဖြစ်သည်။ ထိုကြွက်သားတို့သည် ထူထဲသောကြီးများ
ကို အစီစဉ်တကျ လိမ်ကျစ်၍ ရက်လုပ်ထားသကဲ့သို့
သိပ်သည်းစွာ ဖွဲ့စည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်နည်း
အားဖြင့် နှလုံးအခန်းများအား နံရံဖြင့် ကာရံထားသကဲ့
သို့ ဖြစ်သည်။ ထိုကြွက်သားများ၏ စွမ်းဆောင်မှုဖြင့်
ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ သွေးများကို ညှစ်ပို့ပေးနိုင်ခြင်းဖြစ်
သည်။

* * *

**အစာခြေအဖွဲ့အစည်းရှိ
အရေးကြီးအင်္ဂါအစိတ်ပိုင်း ၂-ခုကို သိပါစ**

အစာခြေအဖွဲ့အစည်းတွင် ပါဝင်သော အင်္ဂါ
အစိတ်အပိုင်းများအားလုံးမှာ အရေးကြီးသော အင်္ဂါ

အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့အနက် အစာ
ကိုချေဖျက်ရန်အတွက် မရှိမဖြစ် အရေးကြီးသော အင်္ဂါ
၂-ခုရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ အသည်းနှင့် ပန်ကရိယတို့
ဖြစ်သည်။

ရှိန်မင်းကို

အကိုး ■ ■ 500 Questions & Answers

သမိုင်းဗဟုသုတဆိုင်ရာ မေးလို့ရာရာ သမိုင်းပါမောက္ခဦးမြင့်စော(ငြိမ်း)

USS ဂျော့ဝါရှင်တန် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီး

မေး။ ။ ဆရာကြီးရှင့်၊

အမေရိကန်နိုင်ငံက ပိုင်ဆိုင်သော လေယာဉ်တင် သင်္ဘော ဘယ်နှစ်စီးရှိပါသနည်း။ အမေရိကန်နိုင်ငံက တည်ဆောက်ခဲ့သော USS ဂျော့ဝါရှင်တန် လေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီး၏စွမ်းအားများကို သိလိုပါ၍ ဖြေကြားပေးပါ ရှင့်။

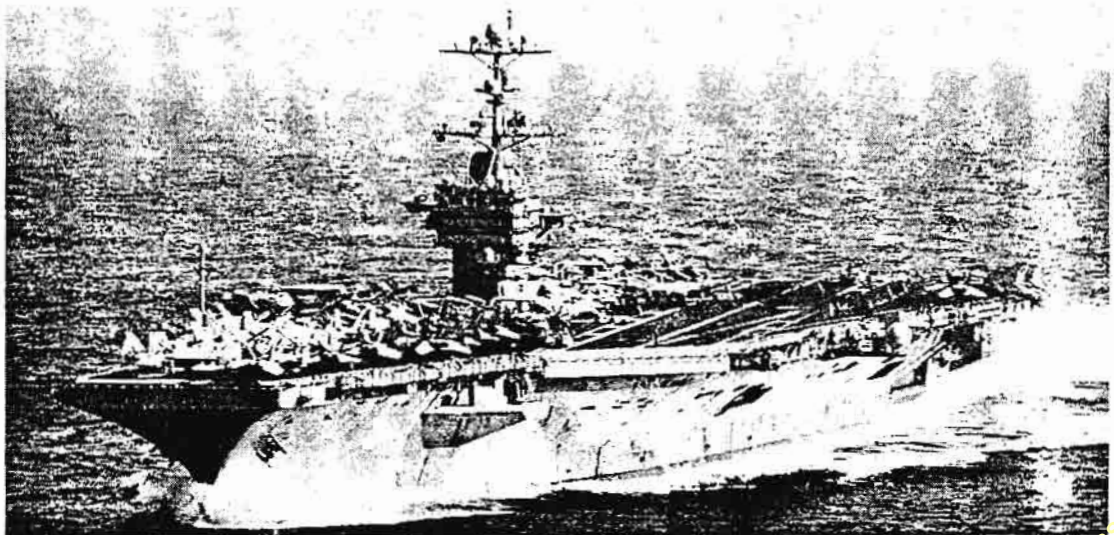
ဒေါ်သူစာမြင့်၊ ကထိက သမိုင်းဌာန၊ ဒဂုံတက္ကသိုလ်။

ဖြေ။ ။ ကမ္ဘာတွင် ချူကလီးယားစွမ်းအင်သုံး လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီး အစီး ၄၀-ရှိသည်။ ထို

ယခုလက်ရှိကမ္ဘာတွင်

- ◆ USS ဂျော့ဝါရှင်တန် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီး
- ◆ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမွေးနေ့ တို့ ပါဝင်သည်။

အထဲမှ အမေရိကန်နိုင်ငံက ၂၄-စီး ပိုင်ဆိုင်ထား သည်။ အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ အကြီးဆုံးလေယာဉ်တင် သင်္ဘောကြီးမှာ နီးမစ်စ် (Nimitz) အတန်းအား ယူအက်စ်အက်စ် ဂျော့ဝါရှင်တန်လေယာဉ်တင်သင်္ဘော ကြီးသည် အမေရိကန်ရေတပ်တွင်သာမက ကမ္ဘာပေါ် တွင် အကြီးဆုံးသော လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီးဖြစ်

USS ဂျော့ဝါရှင်တန် လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီး

သည်။ ၎င်းသင်္ဘောကြီးကို ၂၀၀၆-ခုနှစ်က တည်
ထောက်ပြီးစီးခဲ့သည်။ ကုန်ကျစရိတ်မှာ အမေရိကန်
ဒေါ်လာ လေးဘီလီယံခန့်ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ နျူကလီးယားစွမ်းအင်သုံး လေယာဉ်တင်
သင်္ဘောကြီးမှာ ခေတ်မီစစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ တင်
ဆောင်ထားရုံသာမက စစ်တက်ဆိုင်ရာ နောက်ဆုံးပေါ်
နည်းပညာများဖြင့် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားသော
ကြောင့် အရပ်ဘက်အဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြည်သူများကို
သင်္ဘောပေါ်သို့ တက်ရောက်လေ့လာခွင့်ကို တင်းကျပ်
စွာ တားမြစ်ထားသည်။ ထိုသင်္ဘောကြီးတွင် ရန်သူ
အနီးအပါး၌ ရှိမရှိကို သိရှိနိုင်ရန် ရေဒါကြီးကို တပ်
ဆင်ထားသည်။ ထိုရေဒါကြီးသည် မိုင် ၃၀၀-အကွာ
အဝေးမှ ရန်သူကို သိရှိနိုင်သည်။

ထိုသင်္ဘောကြီးသည် တန်ချိန် ၁၁၀,၀၀၀-ရှိပြီး
ကုန်းပတ်အရှည် ပေ ၁၁၀၀-ရှိသည်။ အနံ ၂၅၂-
ပေရှိပြီး တစ်နာရီလျှင် ရေမိုင် ၃၅-မိုင် မောင်းနှင်နိုင်
သည်။ ၎င်းသင်္ဘောကြီးသည် အဏုမြူစွမ်းအင်ကို
အသုံးပြုထားသောကြောင့် နောက်ထပ်လောင်စာ
မဖြည့်ဆည်းဘဲ ကမ္ဘာကြီးကို အကြိမ် ၂၀-ထိပတ်နိုင်
သော သင်္ဘောကြီးဖြစ်သည်။ သင်္ဘောကြီးတွင်
အလွန်ကြီးမားသော ရေယက်မကြီး (Propeller)
လေးခု ပါရှိသည်။ သင်္ဘောအင်ဂျင်မှာ မြင်းကောင်ရေ
အား ၂၈၀,၀၀၀-အထိရှိသည်။

ရေယာဉ်စစ်သည် ၃၂၀၀-နှင့် လေတပ်စစ်သည်
၂၅၀၀၊ စုစုပေါင်းစစ်သည် ၆၀၀၀-ကို တာဝန်ပေးခန့်
ထားသည်။ တိုက်လေယာဉ်အစီး ၁၀၀- တင်ဆောင်
နိုင်ပြီး ဝေဟင်ပစ်၊ ရေပြင်ပစ်နှင့် ရေငုပ်သင်္ဘောဖျက်
နံ့တည်များ တပ်ဆင်ထားသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် သင်္ဘောကုန်းပတ်ကြမ်းပြင်
သည် လေယာဉ်ဆင်းနိုင်လောက်အောင် မရှည်လျား
မည်။ ထို့ကြောင့် သင်္ဘောကြီးမှာ လေယာဉ်ဆင်းသော
သင်္ဘောကြီးအဖြစ် အရှိန်ရပ်တန့် စေရန်အတွက် သံမဏိ

ကြိုးတန်းတစ်ခုကို အသုံးပြုထားသည်။ ဆင်းလာ
သောလေယာဉ်ပျံမှ ချိတ်လေးများသည် သံမဏိကြိုး
တန်းနှင့် ချိတ်မိပြီး လေယာဉ်ကို ရပ်တန့်အောင် ပြု
လုပ်ထားသည်။ လေယာဉ်မှ ချိတ်နှင့် သံမဏိကြိုး
တန်း ချိတ်မိအောင်မှာ နည်းပညာကောင်းမွန်၍ လေ
ယာဉ်မှူးတို့သည်လည်း အထူးကျွမ်းကျင်ကြရသည်။
ဗြိတိန်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှ၊ တရုတ်၊ အိန္ဒိယ၊ အီတလီ
နှင့် စပိန်နိုင်ငံတို့သည်လည်း လေယာဉ်တင်သင်္ဘော
များ ပိုင်ဆိုင်ကြကြောင်း လေ့လာသိရှိရသည်။

* * *

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမွေးနေ့

ပေး။ ။ ဆရာကြီးရှင်၊

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကျဆုံးသည်နေ့ကို အာဇာ
နည်နေ့အဖြစ် ကျင်းပပြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမွေးနေ့
ကို ဘယ်အချိန်ထောက်ကံ၊ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနှင့် ကျင်းပ
ခဲ့ပါသလဲ။ ကျင်းပပုံကျင်းပနည်းကို ဖြေကြားပေးပါရန်
ပန်ကြားအပ်ပါသည်ရှင်။

မသူတထွေး

မင်္ဂလာဈေး၊ ရန်ကုန်။

ဖြေ။ ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် အာဇာနည်ကြီးများ
ကျဆုံးခဲ့သည့် ဇူလိုင်လ ၁၉-ရက်နေ့ကို အာဇာနည်

နေ့အဖြစ် နှစ်စဉ်သတ်မှတ်ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမွေးနေ့ဖြစ်သည့် ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃-ရက်နေ့ကိုလည်း ကမ္ဘာ့ကလေးများနေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ကျင်းပရန် ၁၉၅၆-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁-ရက်နေ့ (ဖဆပလခေတ်)၌ ကလေးသူငယ်အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ချုပ်နှင့် ပြည်ထောင်စုလူမှုဝန်ထမ်းကောင်စီတို့က ဆုံးဖြတ်၍ ပြည်သူလူထုအား အသိပေးကြေညာခဲ့သည်။

ကမ္ဘာ့ကလေးမဂ္ဂအဖွဲ့ကြီးအနေဖြင့် ကမ္ဘာ့ကလေးများနေ့ကို နိုင်ငံအလိုက် သင့်တော်ရာနေ့တွင် ကျင်းပကြရန် ခွင့်ပြုခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံက ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမွေးနေ့ကို ကမ္ဘာ့ကလေးများနေ့အဖြစ် ၁၉၅၆-ခုနှစ်တွင် စတင်သတ်မှတ်ကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ပထမဆုံး ကမ္ဘာ့ကလေးများနေ့အခမ်းအနားကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းမွေးနေ့ဖြစ်သော ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃-ရက်၊ နံနက် ၇-နာရီခွဲအချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပန်းခြံ၌ ကျင်းပခဲ့သည်။ ယင်းအခမ်းအနားကို ကလေးသူငယ်များအကျိုးဆောင်အဖွဲ့က ကြီးမှူးကျင်းပခဲ့သည်။ အခမ်းအနားသို့ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်ရှိ ကလေးသူငယ်များ၊ တိုင်းနှင့် ပြည်နယ်အသီးသီးမှ လူမျိုးအလိုက် ရိုးရာဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော သံရဲများမှ ကလေးသူငယ်များ၊ နာယက စပ်ရွှေသိုက်အပါအဝင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းကတော်မဟာသီရိသုဓမ္မဒေါ်ခင်ကြည်နှင့် လူမှုဝန်ထမ်းဌာနအကြီးအကဲများ၊ ကလေးသူငယ်အဖွဲ့ အကြီးအကဲများ စုံညီစွာ တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

အခမ်းအနားတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဒေါက်တာဘဦး၏သင်္ဃာတော်၊ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်၏ သင်္ဃာတော်တို့ကို ဖတ်ကြားပြီးနောက် လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယက ဗဟိန္ဒသိုက်က မိန့်ခွန်းပြောကြားသည်။ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး ဗိသုကာကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်

ဆန်းအား လေးစားဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနာဂတ်၏ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်ကလေးများအား အသိအမှတ်ပြုသောအားဖြင့်လည်းကောင်း လူမျိုးဘာသာမခွဲခြားဘဲ ဆရာက တပည့်များကို ချစ်မြတ်နိုးကြသည့်စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ကလေးသူငယ်များကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် ပြောကြားခဲ့သည်။

စာပေပြိုင်ပွဲ၌ ဆုရရှိသောကလေးများကို မဟာသီရိသုဓမ္မဒေါ်ခင်ကြည်ကိုယ်တိုင် ဆုချီးမြှင့်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ ညနေပိုင်းတွင် ဖျော်ဖြေခွင့်များအဖြစ် မျက်လှည့်ပွဲ၊ အငြိမ်း၊ တီးဝိုင်းများဖြင့် ဖျော်ဖြေတင်ဆက်ကြကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

သမိုင်းပါမောက္ခ ဦးမြင့်စော (ငြိမ်း)

သိပ္ပံအရေး မေးလိုရာမေး

သန်းမင်းထွဋ်

မေး။ ။ မရာခင်များ၊

လူသားတို့ ပထမဆုံးအသုံးပြုခဲ့သော ပဋိဇီဝပိုးသတ်ဆေး (Antibiotics) သည် ပင်နီစီလင် (Penicillin) ဖြစ်သည်ဟု ထင်ပါသည်။ ပင်နီစီလင်ထက် စောပြီး လူသားတို့အသုံးပြုခဲ့သော ပဋိဇီဝပိုးသတ်ဆေးရှိပါသေးသလား။ အကယ်၍ ရှိခဲ့သည်ဆိုပါလျှင် အဆိုပါ ပဋိဇီဝပိုးသတ်ဆေးအမည်၊ မည်သူတွေ့ရှိခဲ့သည်၊ တွေ့ရှိခဲ့ပုံတို့ကို ပြည်စုံစွာ ဖြေကြားပေးပါရန် လေးစားစွာ မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

မနု.ပို့.လွင်၊ တံတားကြီးရွာ၊

ပင်းတယမြို့နယ်။

ဖြေ။ ။ ပိုးသတ်ဆေးခေါ် ပဋိဇီဝဆေးများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းသည် လူ့သမိုင်းတွင် အရေးပါသော ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ပိုးသတ်ဆေးမပေါ်ပေါက်ခင်ခေတ်က လူသားတို့သည် ရောဂါပိုးအမျိုးမျိုး ဝင်ရောက်မှုကို ခုခံတားဆီးနိုင်ခြင်း မရှိသောကြောင့် အသက်တိုခဲ့ရပါသည်။ ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားစဉ်က စစ်သားတို့သည် သေနတ်ဒဏ်ရာကို ထူထပ်ပျောက်ကင်းရန် ပိုးသတ်ဆေးမရှိခဲ့ကြပါ။ သို့အတွက်ကြောင့် သေနတ်ဒဏ်ရာထိခိုက်မိသော စစ်သားလေးများမှာ ပိုးဝင်ပြီး ပိုးဆိပ်တက်ကာ သေဆုံးခဲ့ကြပါသည်။

ထိုအတွင်း ဒိုမတ်ခ်၏သမီးငယ် ဟိုက်ဂတ် (Hildegard) သည် သူ့အဖေ ဘက်တီးရီးယားများ ထည့်ထားသောပုလင်းကို ယူဆော့မိရာမှ အပ်စူးတော့သည်။ ထိုအပ်စူးသောအနာမှ ပိုးဝင်ကာ သမီးလေးခမျာ ပိုးဆိပ်တက်ပါလေတော့သည်။

ထိုဖြစ်ရပ်များကြောင့် နောက်တစ်ကြိမ် စစ်ကြီး ဖြစ်ပွားလာခဲ့လျှင် ပိုးသတ်ပဋိဇီဝဆေးကောင်းကောင်း ရှိရန် လိုအပ်သည်ဟူသော အယူအဆကို ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်များ သိရှိသဘောပေါက်လာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုအတောအတွင်း ၁၉၂၈-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၅-ရက်နေ့တွင် အလက်ဇန္ဒားဖလမ်းမင်းသည် ပင်နီစီလင်ကို မှိုတစ်မျိုးမှ ပထမဆုံး တီထွင်ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဖလမ်းမင်း၏တွေ့ရှိချက်မှာ လူတော်တော်များများ စိတ်မဝင်စားသော တွေ့ရှိချက်ဖြစ်ပြီး နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာ တိမ်မြုပ်နေခဲ့ရပါသည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး စတင်တော့မည့်အရိပ်အယောင် မြင်လာသောအခါတွင်မှ ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်အများစုသည် ဖလမ်းမင်း၏တွေ့ရှိချက်ကို စိတ်ပါဝင်စားလာကြပြီး ပင်နီစီလင်ဆေးကို စက်ရုံကြီးများတည်ဆောက်ကာ အမြောက်အမြားထုတ်လုပ်ရန် ကြိုးစား

လာခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပင်နယ်ဆလင်ဆေးကို လူသားတို့ အမှန်တကယ် အသုံးပြုနိုင်ခဲ့သည်မှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကာလ ၁၉၄၂-ပတ်ဝန်းကျင်တွင်သာ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပင်နယ်ဆလင်ဆေးသည် ပထမဆုံး ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ဦးသတ်ပဋိဒီဝဆေးဖြစ်သော်လည်း လူသားတို့ထံ ၁၅-နှစ်ခန့်ကြာမှ အသုံးပြုရန် ရောက်ရှိလာပါသည်။ ထိုအတောအတွင်း ပင်နယ်ဆလင်ထိုးဆေး မထုတ်လုပ်နိုင်သေးခင် ၁၉၃၅-ခုနှစ်တွင် လူသားတို့ အမှန်တကယ်အသုံးပြုနိုင်သည့် ပထမဆုံး ဦးသတ်ဆေးတစ်မျိုး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုဆေးကို ကန့် (Sulphur) မှ ထုတ်ယူထားခြင်းဖြစ်ပြီး အမည်အားဖြင့် Prontosil ဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။ ထိုဆေးကို စတင်ထုတ်လုပ်ချိန် ၁၉၃၅-ခုနှစ်မှစပြီး ပဋိဒီဝဆေးများ၏ အခန်းကဏ္ဍသည် ဆေးပညာတွင် အရေးပါလာပါတော့သည်။

Prontosil ဆေးကို ပထမဆုံးဖော်ထုတ်ခဲ့သော ဆေးပညာရှင်မှာ ဂျာမနီနိုင်ငံသား ဆေးပညာရှင်ကြီး ဖြစ်ပြီး အမည်မှာ ဒေါက်တာဒိုမတ်ခ် Dr. Paul Domag (၁၈၉၅-၁၉၆၄) ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါက်တာဒိုမတ်ခ်သည် နိဘယ်ဆုရ ဖိစာတုဗေဒပညာရှင်ကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် လူ့သမိုင်းတွင် အလွန်အရေးပါလှသော ဆာလဖာဦးသတ်ဆေးကို ပထမဆုံး ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့မှုကြောင့် နိဘယ်ဆုရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဒိုမတ်ခ်တီထွင်ခဲ့သော ဆာလဖာဦးသတ်ဆေးသည် အဆုတ်အအေးမိရောဂါ၊ ဦးနှောက်အမြှေးရောင်ရောဂါစသော ရောဂါဆိုးကြီးများကို နှိမ်နင်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဒိုမတ်ခ်ကို ၁၈၉၅-တွင် ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ လာဂိုးမြို့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။ အသက် ၁၉-နှစ်အရွယ်တွင် ဆေးပညာကို စတင်သင်ကြားခဲ့ပါသည်။ သူဆေးကျောင်းတက်နေစဉ် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့သ

ဖြင့် ဒိုမတ်ခ်ခမျာ ဆေးကျောင်းခဏနားပြီး စစ်သားတစ်ဖြစ်လဲရပြန်ပါသည်။ သူသည် တိုက်ပွဲတစ်ခုတွင် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့သဖြင့် နောက်တန်းပြန်ရောက်လာပြီး ဆေးလက်ထောက်အဖြစ် စစ်မပြီးမချင်း အမှုထမ်းခဲ့ရပါသည်။ ထိုကာလအတွင်း ပဋိဒီဝဦးသတ်ဆေးမရှိခြင်းကြောင့် လူ့အသက်များ အလွယ်တကူ ဆုံးရှုံးခဲ့ရပုံကို ဒိုမတ်ခ် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

စစ်ကြီးပြီးသောအခါ ဒိုမတ်ခ်သည် ဆေးကျောင်းပြန်တက်ပြီး ဆရာဝန်ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ သို့သော် စစ်ပွဲကာလ အနိဋ္ဌာရုံများကို သူမမေ့။ ပဋိဒီဝဆေးမရှိခြင်းကြောင့် ကျဆုံးခဲ့ရသော ရဲဘော်လေးများကို သူမမေ့။ သို့ဖြင့် သူသည် ဆရာဝန်ဖြစ်လာသောအခါ ဦးသတ်ပဋိဒီဝဆေးကို သဲကြီးမဲကြီး ရှာဖွေလေတော့သည်။

ဒိုမတ်ခ်သည် ငါးနှစ်တာကာလအတွင်း ဓာတုပစ္စည်းအမျိုးပေါင်း ထောင်နှင့်ချီပြီး ပဋိဒီဝဦးသတ်သည့် အာနိသင်ကို ရှာဖွေခဲ့ပါသည်။ ဓာတုပစ္စည်းတစ်ခုကို စမ်းသပ်ပြန်ထဲတွင်ထည့်ကာ ဦးသတ်နိုင်စွမ်းရှိမရှိ လေ့လာသည်။ ဦးသတ်နိုင်သည်ဆိုလျှင် ကျန်းမာသော တိရစ္ဆာန်တို့အပေါ် အာနိသင်ရှိမရှိ စမ်းပြန်သည်။ ထို့နောက် ဘက်တီးရီးယား ဝင်ရောက်နေသော တိရစ္ဆာန်တို့တွင် စမ်းပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဓာတုပစ္စည်းတစ်မျိုးတည်းကို သုံးကြိမ်သုံးခါ စမ်းသပ်ကြည့်ရာတွင် ငါးနှစ်တာအတွင်း အကြိမ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော် စမ်းသပ်ခဲ့ရပါသည်။ ဒိုမတ်ခ်၏ဖွံ့ဖြိုးမှုပင်။

၁၉၃၂-ခုနှစ်တွင်မှ ဒိုမတ်ခ်သည် Prontosil အမည်ရှိ ထိုးဆေးတစ်မျိုးကို စတင်စမ်းသပ်ဖြစ်လေသည်။ ထိုဆေးကို ကြွက်တွင် စမ်းသပ်ကြည့်သောအခါ ကြွက်ကိုယ်တွင်းရှိ ဘက်တီးရီးယားများ သေသွားကြောင်း တွေ့ရှိရလေသည်။ ဒိုမတ်ခ်သည် ဆက်လက်သုတေသနပြုပြန်ရာ နောင်သုံးနှစ်ကြာ

ပထမဆုံး ဂျီဆာယ်ပဋိပစ္စိဝဆေးကို
တီထွင်ထုတ်လုပ်ပေးခဲ့သူ ဒေါက်တာဒိုမတ်ခ်

လေးအား ပထမဆုံး ထိုးနှံပေးလိုက်လေတော့သည်။
ဆေးထိုးပြီးမကြာမီမှာပင် သမီးငယ်မှာ သက်သာလာ
လေသည်။ နောင်များမကြာမီ လုံးလုံးပျောက်ကင်း
သွားလေတော့သည်။ ဒိုမတ်ခ်၏ စမ်းသပ်မှုသည်
အောင်မြင်ခဲ့လေပြီ။

ဤသို့ဖြင့် ဒိုမတ်ခ်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပထမဆုံး
ပိုးသတ်ဆေးဖြင့် သူ့သမီးအသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့
လေသည်။ နောင်များမကြာမီ ဒိုမတ်ခ်၏ဆေးသည်
ကမ္ဘာလူသားတို့၏ အသက်ထောင်ပေါင်းများစွာကို
ကယ်တင်နိုင်ခဲ့လေတော့သည်။ သူ့ကြိုးစားမှု၊ သူ့စွဲ
တို့ကို ဂုဏ်ပြုသည့်အနေဖြင့် သူ့အား ၁၉၃၉-ခုနှစ်
အတွက် ဆေးပညာဆိုင်ရာ နိုဘယ်ဆုကို ချီးမြှင့်ခဲ့
လေသည်။

သို့သော် အာဏာရှင် ဟစ်တလာက ဒိုမတ်ခ်အား
ရန်သူတို့ပေးသော နိုဘယ်ဆုကို မယူစေရဟု တား
မြစ်ခဲ့လေသည်။ သို့ဖြင့် ဒိုမတ်ခ်မူရား နိုဆယ်ဆုရပါ
လျက် ဆုလက်မခံနိုင် ဖြစ်နေလေတော့သည်။ နောက်
ဆုံး ဟစ်တလာစစ်ရှုံးသောအခါမှသာ ဆွီဒင်နိုင်ငံသို့
သွားရောက်ပြီး နိုဘယ်ဆုကို လက်ခံရယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။
နောက်ပိုင်းကာလများတွင် ဒိုမတ်ခ်သည် ကင်ဆာ
ရောဂါနှင့် တီဘီရောဂါသုတေသန အလုပ်များကို လုပ်
ကိုင်ရင်း ၁၉၆၄-တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါသည်။

မင်္ဂလာမောင်မယ်များအနေဖြင့် ဒိုမတ်ခ်၏ စွဲ၊
ဒိုမတ်ခ်၏ ကြိုးစားမှုကို အားကျအတုယူနိုင်စေရန်
ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

သန်းမင်းထွဋ်

၁၉၃၅-တွင် ဆေးကိုထုတ်လုပ်ရန် အဆင့်အထိ ပြင်
ဆင်ပြီး ဖြစ်နေလေတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အဆင့်
တစ်ခုသာ ကျန်တော့သည်။ ထိုအဆင့်ကား သက်ရှိ
လူတွင် စမ်းသပ်ကြည့်ရန် ဖြစ်လေသည်။

ထိုအတွင်း ဒိုမတ်ခ်၏သမီးငယ် ဟိုက်ဂတ်
(Hildegard) သည် သူ့အဖေ ဘက်တီးရီးယားများ
ထည့်ထားသောပုလင်းကို ယူဆော့မိရာမှ အပ်စူး
တော့သည်။ ထိုအပ်စူးသောအနာမှ ပိုးဝင်ကာ သမီး
လေးမူရား ပိုးဆိပ်တက်ပါလေတော့သည်။ ဒိုမတ်ခ်
သည် သိရှိသမျှဆေးတို့ဖြင့် ကုသည်။ ရောဂါကား
မပျောက်။ သမီးငယ်မူရား တစ်နေ့တခြား ဆိုးသည်
ထက်ဆိုးလာလေတော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဒိုမတ်ခ်
သည် သူတီထွင်ထားသော ဆာလဖာဆေးကို သမီး

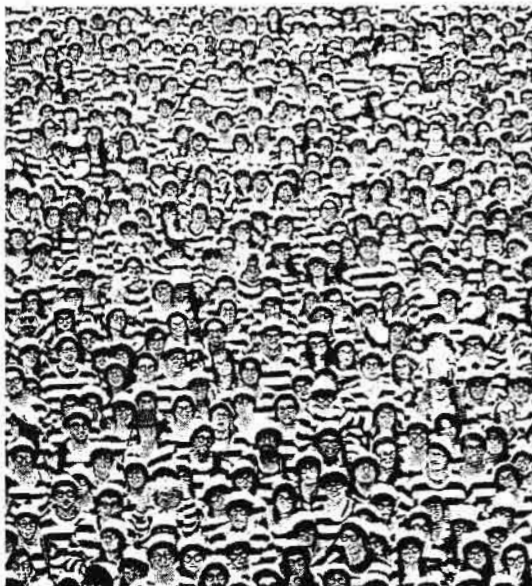
နယ်မှ စာမူရှင်များသို့
နယ်မှ စာမူရှင်များအတွက် စာအုပ်တစ်အုပ်
အစား စာအုပ်ပိုး ၅၀၀-ကျပ်ကို စာမူနှင့်အတူ ပေး
ပို့ပါသည်။
အယ်ဒီတာ

အံ့ဖွယ်စိုလင် ကမ္ဘာတစ်ခွင် အောင်ဟိန်းထက်

အံ့ဖွယ်လူအုပ်ကြီး

ဖော်ပြပါပုံမှာ ၂၀၁၁-ခုနှစ်က အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ၊ ဒဗ္ဗလင်မြို့ရှိ မာရီယန်ရပ်ပြင်တွင် လူပေါင်း ၃၆၅၇-ဦးတို့သည် အဖြူတွင် အနီစင်းပုံဖော်ထားသော တီရှပ်များကို ဝတ်ဆင်၍လည်းကောင်း၊ ဆင်တူဦးထုပ်များ ဆောင်း၍လည်းကောင်း၊ နေကာမျက်မှန်များ တပ်ဆင်၍လည်းကောင်း စုရုံးနေကြပုံဖြစ်သည်။ ယင်းတို့သည် အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ၌ ကျင်းပသော ကမ္ဘာ့ပွဲတော်တွင် ပြကွက်တစ်ခုအနေဖြင့် ပြသခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းလူအုပ်ထဲတွင် ခွေးများ၊ ဝံပုလွေများကိုလည်း ပိုင်ရှင်များက ယူဆောင်လာကြသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းတို့ကို မြင်တွေ့ရန် မလွယ်ကူပေ။

* * *

မျောက်ဝကြီး

ဒတ်ချ်လူမျိုး အနုပညာရှင် ဖလောရင်တင်ဟော့စ် မန်းသည် ရောင်စုံရာဘာညွှပ်ဖိနပ်များကို အသုံးပြုကာ အလွန်ကြီးမားသော မျောက်ဝရုပ်တုကြီးတစ်ခုကို

ဖန်တီးပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုမျောက်ဝရုပ်တုကြီးကို ဟော့စ်
မန်းက မျောက်ဝကြီးဟူ၍ အမည်ပေးထားသည်။
ယင်းကို ဘရာဇီးနိုင်ငံ၊ ဆော်ပိုလိုမြို့ပြပွဲတွင် ပြသ
ထားသည်။

ထိုမျောက်ဝရုပ်တုကြီးကို ဖန်တီးပြုလုပ်ရာ၌
ရောင်စုံရာဘာညွှပ် နီပေါင်း ၁၀၀၀၀-ကျော်ကို

အသုံးပြုခဲ့သည်။ ရာဘာညွှပ်ဖိနပ်များ ခိုင်မြဲတည်နေ
ရန် သံနန်းကြိုးများနှင့် ချည်နှောင်ထားသည်။ ထိုသို့
ပြုလုပ်ရာတွင် ဒေသခံကျောင်းသားများက ကူညီကြ
သည်။ ပုံတွင် ယင်းမျောက်ဝရုပ်တုကြီး၏အနီးကပ်ပုံ
နှင့် သစ်ပင်အောက်တွင် ထားရှိထားသော အဝေးပုံကို
တွေ့မြင်နိုင်သည်။

မက္ကစီကန်

အနုပညာရှင်၏လက်ရာ

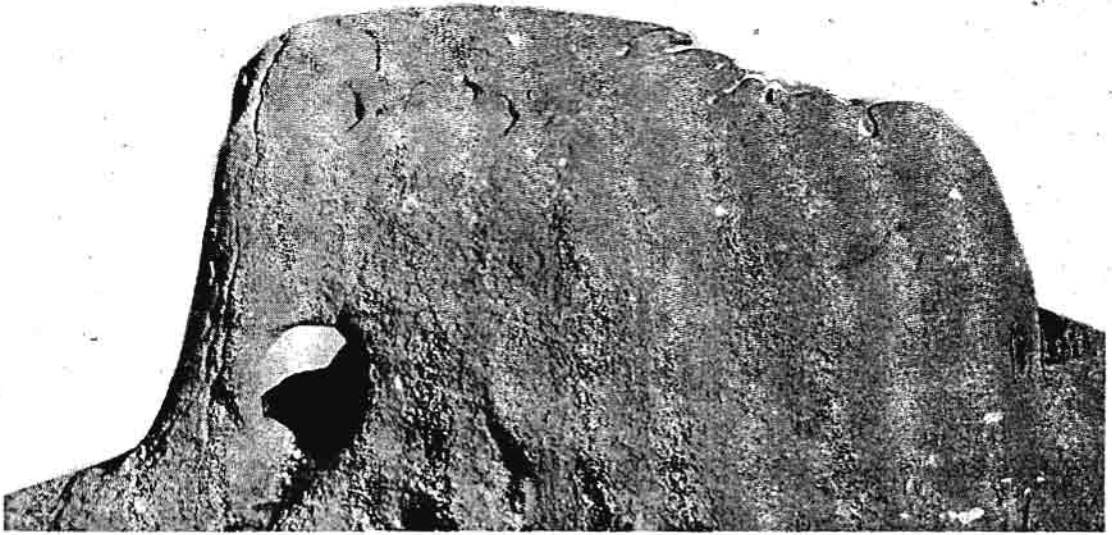
မက္ကစီကန်အနုပညာရှင် ရာမိုစ်သည် ကမ္ဘာကျော်ရုပ်ရှင် မင်းသားကြီးအာနိုး၏ "Terminator" ဇာတ်ကားတွင် သရုပ်ဆောင်ထားသော ဇာတ်ဆောင်ပုံအရွယ်တူရုပ်တုကြီးတစ်ခုကို ဖန်တီးပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဤသို့ ဖန်တီးပြုလုပ်ရာ၌ ရာမိုစ်သည် အာနိုးဝတ်ဆင်သော အဝတ်အစားများပေါ်တွင် လင်းနို့လူသား၊ ပင့်ကူလူသား၊ ဟိုးမားဆင်ပဆွမ်၊ အီးတီ၊ ကျောလှံနှင့် ဖရန့်ကင်စတိန်းတို့၏ ရုပ်ပုံများကိုလည်း ရေးချယ်ဖန်တီး ထည့်သွင်းခဲ့သည်။

မျက်စိလျင်သူတို့ ထိုဇာတ်ကောင်များကို ပုံတွင် ရှာဖွေကြည့်ကြပါ။

မင်းသားကြီး အာနိုးပုံစံ
အရွယ်တူရုပ်တုကြီး

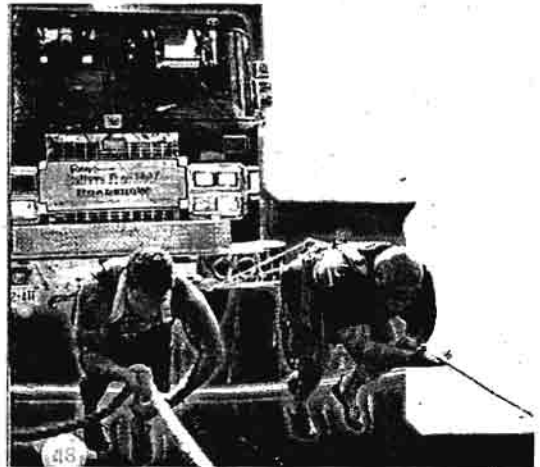
ဆင်ကျောက်ဆောင်

အမေရိကန်ပြည်၊ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်ရှိ အမျိုးသားဥယျာဉ်တွင် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်သစ်ပင်များ၊ အရာဝတ္ထုများကို ထိန်းသိမ်းပြသထားသည်။ ယင်းတို့အနက် ဖော်ပြပါပုံတွင် မြင်တွေ့ရသည်မှာ ဆင်ပုံသဏ္ဌာန်ကျောက်ဆောင်ဖြစ်သည်။ ယင်းမှာ လူတို့ဖန်တီးပြုလုပ်ထားသော ပုံမဟုတ်ပေ။ သဲကန္တာရထဲတွင် လေ၊ နေ၊ ရေတို့ တိုက်စားမှုကြောင့် သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ရှာဖွေသူများက တွေ့ရှိသဖြင့် သမင်ယူကာ အမျိုးသားဥယျာဉ်တွင် ထိန်းသိမ်းပြသထားခြင်းဖြစ်သည်။

* * *

သားအဖနှစ်ဦး၏အစွမ်း

ဓမ္မဆရာ ဒေါက်တာကေမင်ဖက်စ်နှင့် သူ၏သားတို့ကော(၁၈-နှစ်)တို့သည် ၂၀၀၁-ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ကျင်းပသော ဖခင်များနေ့အခမ်းအနားကို ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြသည်။ ထိုသို့ဆင်နွှဲရာ၌ သူတို့သားအဖ

နှစ်ဦးသည် မီးသတ်ကားကြီးငါးစီးကို ပုံတွင်မြင်ရသည့်အတိုင်း အတူဆွဲပြခဲ့သည်။ ထိုမီးသတ်ကားကြီးငါးစင်း၏ စုစုပေါင်းအလေးချိန်မှာ ပေါင်တစ်သိန်းငါးသောင်းရှိသည်။ သူတို့သည် ထိုကားကြီးငါးစင်းကို ၃၈-စက္ကန့်အတွင်း ပေ ၁၀၀-အကွာအဝေးသို့ရောက်အောင် ဆွဲပြခဲ့သည်။

အောင်ဟိန်းထက်

အကိုး ■ ■ Ripley's Believe it or not. (2013)

မမေ့နိုင်သော

ထမင်းတစ်နပ်

ထိုကျောင်းတွင် ကျွန်တော်နှင့် ဒေါ်အေးအေးမြင့် (ရွှေကူအေး)တို့သာ အစားယူလာ၍ စာသင်ရသူများ ဖြစ်ကြသည်။

ကျွန်တော်သည် ဒီဇင်ဘာကျောင်းပိတ်ပြီး၍ ကျောင်းပြန်အဖွင့်တွင် စက်ဘီးဖြင့် မိုးမောက်မြို့မှ ဒေါ်ဖုန်းယန်ရွာသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ တောတောင်စိမ့်စမ်း ရေတံခွန်များ၊ စိမ်းစိမ်းညိုညို တောင်တန်းများကို ကြည့်လိုက်၊ စက်ဘီးနင်းလိုက်ဖြင့် မိုးမောက်မြို့မှ နံနက် ၆-နာရီခန့်က ခရီးစထွက်ခဲ့ရာ အတော်အတန် ခရီးပေါက်ခဲ့ပေသည်။

ကချင်ပြည်နယ်၏ အလှအပများသည် ရှုလို့မဝ၊ ခံစားလို့မဝပေ။ ကျွန်တော်စီးလာသော စက်ဘီးလေး သည် မိတ်ဆွေတစ်ဦးအိမ်မှာ မသုံးဘဲ ထိုးထားသော ကြောင့် သွက်လက်မှု နှေးကွေးနေပေသည်။ စီးရ သည့်ခရီးသည် ဗိုင်းပေါင်း ၆၀-ကျော်ဖြစ်သည်။ အဖော် မပါ၊ တစ်ယောက်တည်း။

ကျွန်တော်သည် ညနေ နေဝင်ချိန်တွင် ဒေါ်ဖုန်းယန် ရွာသို့ ချောမောစွာ ရောက်ရှိသည်။ ပင်ပန်းသဖြင့် ဆရာမကြီး ဒေါ်ဘန်ထွယ်အိမ်သို့ ဝင်ရောက်နား သည်။ ဝမ်းကလည်း ဆာနေသည်။ ခဏကြာသော အခါ ဆရာမကြီးက ထမင်းများ ရှားကွေးသည်။ ကြက် သား၊ ဝက်သားဟင်းများမဟုတ်ပေ။ ငပြာရည်ဖျော်၊ ပုဒီနာတို့စရာနှင့် ပိန်းဥဟင်းချိုသာ ဖြစ်သည်။ စား၍ ခြိန်လှသည်။ ထိုဟင်းများဖြင့် ဝမ်းသာကျေးဇူးတင် စွာ စားခဲ့ရသော ထမင်းတစ်နပ်သည် ကျွန်တော်ဘဝ တွင် မမေ့နိုင်သော ထမင်းတစ်နပ်ဖြစ်ပေသည်။

နဒီဝင်းလက်မောင်မောင် (ဘုတလင်)

ကျွန်တော်ဘဝတွင် အမြဲတမ်း အမှတ်ရနေသော အကြောင်းအရာတစ်ခု ရှိပါသည်။ ယင်းမှာ ၁၉၉၃-၉၄ ပညာသင်နှစ်တွင် ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးမောက်မြို့နယ်၊ ဖာကေကျေးရွာ အခြေခံပညာမူလတန်းကျောင်း တွင် မူလတန်းပြတန်း ထမ်းဆောင်စဉ်က ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် ၁၉၉၄-၉၅-ပညာသင်နှစ်တွင် ဖာကေကျေးရွာမှ အ-မ-က ဒေါ်ဖုန်းယန်(ယခု အ-ထ-က ဒေါ်ဖုန်းယန်)ကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ရသည်။ ကျွန်တော်သည် ထိုကျေးရွာ၌ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာဖြင့် အသိဉာဏ်မဖွံ့ဖြိုးသေးသော ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားလေးများအား စာသင်ကြား ပေးနေသည်။

ထိုအချိန်က ထိုကျောင်းတွင် ကျောင်းအုပ်ဆရာမ ကြီးမှာ ဒေါ်ဘန်ထွယ်ဖြစ်သည်။ ကျန်လက်ထောက် ဆရာ၊ ဆရာမများမှာ ဒေါ်နန်တောင်၊ ဒေါ်ခေါန်နန်၊ ဒေါ်ခေါန်ရှောင်၊ ဒေါ်ကိုင်းလိန်၊ ဒေါ်ဘောက်ကျာ၊ ဒေါ်အေးအေးမြင့်(ရွှေကူအေး)နှင့် ကျွန်တော်တို့ဖြစ်ကြ သည်။ ထိုဆရာ၊ ဆရာမများသည် မောင်နှမရင်းများ ပမာ စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ်ဖြင့် ကလေး များ၏ပညာရေး တိုးတက်ဖို့အတွက် ကြိုးစားသင်ကြား ပေးကြသည်။

Simple Essays

လွယ်ရှင်းရေးသား စာစီစာကုံးများ

အုန်းဝမ်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

My Favourite Uncle

My father has two younger brothers and my mother has only one. So, I have three uncles. They all are very kind to me. They all love me very much and I also love all them very much, too. They all are single. Among my uncles, Uncle Zaw is my favourite.

His full name is U Zaw Win. He is one of my uncles from my mother's side. He has been living with us since my childhood. He is tall and handsome. His height is about 5 feet and 10 inches. His complexion is fair. He always wears a smile on his face. Uncle Zaw is very bright. He is a Master Degree holder specializing in English. He has been working as a lecturer at English Department in Yangon University. He is very good at teaching English because he is very interested in English. Uncle Zaw always helps me in my English lessons. I don't have much difficulty in English as he usually explains whatever I do not understand. Uncle Zaw is my English teacher, my guide and my benefactor. I do not need to attend tuition as Uncle Zaw is good at teaching. Besides, he is good at playing tennis. He had taught us how to play it. But, I am not as good as him in playing tennis. Uncle Zaw teaches me how to behave and trains me to keep some good habits. Moreover, he neither scolds nor beats me. He always explains what is right and what is wrong. So, I usually obey him without giving any excuse. I admire him very much because he is a dutiful uncle for me.

In conclusion, Uncle Zaw is my favourite uncle because he owns the valuable characteristics mentioned above. Therefore, I have decided that I will take care of him in return when I grow up as Uncle Zaw is good-natured and always looks after me well.

ကျွန်ုပ်အနှစ်သက်ဆုံး ဦးလေး

ကျွန်တော့်အဖေတွင် ညီငယ်နှစ်ယောက်ရှိပြီး အမေတွင် မောင်ငယ်တစ်ဦးတည်းသာ ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်တွင် ဦးလေး-ယောက်ရှိပါသည်။ သူတို့အားလုံး ကျွန်တော့်ကို ကြင်နာကြပါသည်။ သူတို့အားလုံး ကျွန်တော့်ကို အလွန်ချစ်ကြပြီး ကျွန်တော်ကလည်း သူတို့အားလုံးကို အလွန်ချစ်ပါသည်။

သည်။ သူတို့အားလုံး လူပျိုများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဦးလေးများထဲတွင် ဦးလေးဇော်သည် ကျွန်တော် အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။

သူ့နာမည်အပြည့်အစုံမှာ ဦးဇော်ဝင်းဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ကျွန်တော့်အမေဘက်မှ ဦးလေးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ကျွန်တော်ကလေးဘဝကတည်းက ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ နေထိုင်ပါသည်။ သူသည် အရပ်ရှည်ပြီး ရုပ်ချောပါသည်။ သူ့အရပ်မှာ ၅-ပေနှင့် ၁၀-လက်မခန့် ရှိပါသည်။ သူသည် အသားဖြူပါသည်။ သူ၏မျက်နှာမှာ အမြဲတမ်းပြုံးရွှင်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဦးလေးဇော်သည် ဉာဏ်အလွန်ကောင်းပါသည်။ သူသည် အင်္ဂလိပ်စာအဓိကဖြင့် မဟာဘွဲ့ရရှိထားသူဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ အင်္ဂလိပ်စာဌာနတွင် ကထိကအဖြစ် လုပ်ကိုင်နေပါသည်။ သူသည် အင်္ဂလိပ်စာကို အလွန်စိတ်ဝင်စားသူ ဖြစ်သောကြောင့် အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားရာတွင် အလွန်တော်ပါသည်။ ဦးလေးဇော်သည် ကျွန်တော်၏ အင်္ဂလိပ်သင်ခန်းစာများကို အမြဲကူညီပေးလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော် နားမလည်သည့် မှန်သမျှကို သူ အမြဲတမ်းရှင်းပြသောကြောင့် အင်္ဂလိပ်စာနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်အတွက် အခက်အခဲများများစားစား မရှိပါ။ ဦးလေးဇော်သည် ကျွန်တော်၏ အင်္ဂလိပ်စာဆရာ၊ ကျွန်တော်၏ လမ်းပြနှင့် ကျွန်တော်၏ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်ပါသည်။ ဦးလေးဇော်သည် စာသင်ကောင်းသောကြောင့် ကျွန်တော်သည် ကျူရှင်တက်ရန် မလိုပါ။ ထို့အပြင် သူသည် တင်းနစ်ကစားရာတွင်လည်း တော်ပါသည်။ တင်းနစ် ဘယ်လိုကစားရမည်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ကို သင်ပေးပေးပါသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်သည် တင်းနစ်ကစားရာတွင် သူ့လောက် မတော်ပါ။ ဦးလေးဇော်သည် ကျွန်တော့်ကို မည်သို့ပြုမူနေထိုင်ရမည်ကို သင်ကြားပေးပြီး အလေ့အကျင့်ကောင်းအချို့ကိုလည်း သင်တန်းပေးပါသည်။ ထို့အပြင် သူသည် ကျွန်တော့်ကို မဆူပါ၊ မရိုက်ပါ။ သူသည် ဘယ်ဟာမှန်သည်၊ ဘယ်ဟာမှားသည်ကို အမြဲရှင်းပြလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် မည်သည့်ဆင်ခြေမျှမပေးဘဲ သူ့ကို အမြဲနာခံပါသည်။ သူသည် ကျွန်တော့်အတွက် တာဝန်ကျေသော ဦးလေးတစ်ဦးဖြစ်သောကြောင့် သူ့ကို အလွန်မြတ်နိုးပါသည်။

နိဂုံးချုပ်ဆိုရသော် ဦးလေးဇော်သည် အထက်တွင်ဖော်ပြခဲ့သော တန်ဖိုးရှိသည့် အကျင့်စာရိတ္တများကို ပိုင်ဆိုင်သောကြောင့် ကျွန်တော် အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဦးလေးဇော်သည် စိတ်သဘောထားကောင်းပြီး ကျွန်တော့်ကို ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်လေ့ရှိသောကြောင့် ကျွန်တော် အသက်ကြီးလာသောအခါ အပြန်အလှန်အားဖြင့် သူ့ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်သွားမည်ဟု ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတော့သည်။

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Glossary (ခက်ဆစ်အဖြေ)

among (prep) - အနက်၊ အထဲတွင်၊
အလယ်မှာ

favourite (adj) - အနှစ်သက်ဆုံးဖြစ်သော

since (conj) - ကတည်းက

complexion (n) - အသားအရေ

specialize (v) - အထူးပြုသည်။ အထူးလေ့
လာလိုက်စားသည်။

lecturer (n) - ကထိက

benefactor (n) - ကျေးဇူးရှင်

behave (v) - ပြုမူသည်။

Simple Letters

လွယ်ကူပြီးရေးသားပေးစာများ

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

You are Moe Sandar and your address is No.14, Kyaung street, Ahlone Township, Yangon. Write a letter to your Aunt, Daw Aye Aye who recently returned from Buddha Gaya, India, telling her that you thank her for the present she gave you.

No.14, Kyaung Street,
Ahlone Township,
Yangon.

Date :

Dear Aunt Aye,

How are you, Aunt Aye? I am fine and wish you the same. I have done well in my final examination. I hope that I will pass the examination with distinctions.

I would like to thank you for the present you gave me. In your letter, you bought this shawl from Buddha Gaya where you recently paid a pilgrimage trip last month. I love not only the design but also the colour of the shawl. I like it very much. You are very kind, Aunt. I always put on this shawl whenever I go to a Pagoda or a monastery. Moreover, I will wrap it when I offer alms to the monks. By doing so, you will receive the meritorious deeds that I do. Mom also praised that you gave me this beautiful shawl as a present. You had a good idea. Thank you again for it, Aunt Aye.

I think that my letter is a little longer. So, let me stop my letter. Please reply to me when you have time. I am looking forward to hearing from you.

Your loving niece,
Moe Sandar

train	(v) - သင်ကြား/လေ့ကျင့်သည်။	wrong	(adj) - မှားသော
scold	(v) - ဆူသည်။	dutiful	(adj) - တာဝန်ကျေသော
beat	(v) - ရိုက်သည်။	valuable	(adj) - တန်ဖိုးရှိသော၊ အဖိုးတန်သော
obey	(v) - နာခံသည်။		
right	(adj) - မှန်ကန်သော		

သင်သည် မိုးစန္ဒာဖြစ်ပြီး သင့်လိပ်စာမှာ အမှတ်-၁၄၊ ကျောင်းလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့ဖြစ်ပါတယ်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဗုဒ္ဓဂယာမှ ယခုလတ်တလော ပြန်လာသော သင့်အနိတိဖြစ်သူ အနိတိအေးထံသို့ လက်ဆောင် ပေးသည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောသည့် စာတစ်စောင် ရေးသားပါ။

အမှတ်-၁၄၊ ကျောင်းလမ်း၊

အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ ။ -----

ခင်မင်ရပါသော အနိတိအေးရှင်၊

အနိတိအေး နေကောင်းပါရဲ့လား။ သမီးနေကောင်းပြီး အနိတိလည်း ထပ်တူထပ်မျှ နေကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးစာမေးပွဲမှာ သမီး ကောင်းကောင်းဖြေဆိုနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဂုဏ်ထူးတွေနဲ့ အောင်လိမ့်မယ်လို့ သမီးမျှော်လင့်ပါတယ်။

အနိတိပေးလိုက်တဲ့ လက်ဆောင်အတွက် အနိတိကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ အနိတိစာထဲမှာ ပြီးခဲ့တဲ့လက အနိတိ ဗုဒ္ဓဂယာကို ဘုရားဖူးသွားရင်း ဒီရှောစောင်လေးကို ဝယ်ခဲ့တယ်ဆို။ သမီးအနေနဲ့ ဒီဝိုင်းကိုသာမက အရောင်ကိုလည်း နှစ်သက်ပါတယ်။ အဲဒါလေးကို အရမ်းသဘောကျပါတယ်။ အနိတိက အရမ်းကို ကြင်နာတာပဲ။ အဲဒီရှောစောင်လေးကို သမီး ဘုရား၊ ဒါမှမဟုတ် ဘုန်းကြီးကျောင်းသွားတဲ့အခါ တိုင်း ခြုံသွားပါမယ်။ ဒါ့အပြင် သမီး ဘုန်းတော်ကြီးတွေကို ဆွမ်းလောင်းတဲ့အခါ အဲဒါကို ပတ်ထားပါမယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ခြင်းဖြင့် သမီးပြုတဲ့ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ အနိတိ ရပါလိမ့်မယ်။ အနိတိက ဒီလှပတဲ့ ရှောစောင် လေးကို လက်ဆောင်ပေးလို့ မေမေကလည်းပဲ အနိတိကို ချီးမွမ်းပါတယ်။ အနိတိက အကြံကောင်းတယ်။ အဲဒီလက်ဆောင်အတွက် ကျေးဇူးတင်တင်လိုက်ပါတယ် အနိတိအေးရေ။

သမီးရဲ့စာလည်း အတော်လေးရှည်သွားပြီလို့ သမီးထင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် စာကို ဒီမှာပဲ ရပ်ခွင့်ပြုပါ။ အနိတိအချိန်ရရင် သမီးဆီကို ကျေးဇူးပြုပြီး စာပြန်ပါဦးရှင်။ အနိတိဆီက အကျိုးအကြောင်းတွေ ကို သမီး မျှော်လင့်နေပါမယ်။

အနိတိရဲ့ ချစ်တူမ

မိုးစန္ဒာ

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

မိုက်ပြစ်ပျောက်ရန်

When a man has been guilty of any vice or folly, the best atonement he can make for it is to warn others not to fall into the like.

Addison

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မိုက်ပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ ကျူးလွန်မိပါက ထိုအပြစ်မှ ပြေပျောက် အောင်မြင်ရန် အကောင်းဆုံးနည်းကား အခြားမဟုတ်။ အခြားသူများအား အလားတူမိုက်ပြစ်မျိုး မကျရောက်မိစေရန် သတိပေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အက်ဒီလင်

အင်္ဂလိပ်စကားပြော Conversational English

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Choosing a restaurant

(စားသောက်ဆိုင် ရွေးချယ်ခြင်း)

Brian - Where would you like to go for dinner?

ဘရိုင်ယန် - ညနေစာအတွက် ဘယ်မှာ သွားစားချင်သလဲ။

Jane - How about the Italian restaurant the Spaghetti?

ဂျိန်း - ဝက်ဂက်တီဆိုတဲ့ အီတာလျံစားသောက်ဆိုင်ဆိုရင် ဘယ်လိုလဲ။

Brian - I'd prefer somewhere quieter. That place is always very crowded.

ဘရိုင်ယန် - ဒီနေရာထက် ပိုဆိတ်ငြိမ်တဲ့ တစ်နေရာရာကို ပိုနှစ်သက်တယ်။ အဲဒီနေရာက အမြဲတမ်း လူအလွန်များတယ်။

Jane - That's true. Well, how about the Thai House? Their food is very good.

ဂျိန်း - မှန်တယ်။ အင်း... ထိုင်းဟောက်စ်ဆိုရင်ရော ဘယ်လိုလဲ။ သူတို့ဆီက အစားအသောက်က အလွန်ကောင်းတယ်။

Brian - Yes, okay, and it's much less expensive than the Spaghetti.

ဘရိုင်ယန် - ဟုတ်ပြီ၊ အိုကေ၊ ဝက်ဂက်တီဆိုင်ထက် ပိုပြီးချေးသက်သာတယ်။

Practise - လေ့ကျင့်ရန်

Name of Restaurant	Location	Service	Price
The Steak Hous; 44, Grant Street; opened in 2003; seats 64.	excellent : in the centre of town	good	about Ks. 5000/- a person
The Spaghetti; 28, Lewis Street; opened in 1996; seats 150.	quite good : about 15 minutes from the business district	excellent	about Ks. 7000/- a person
The Thai House; 175, Link Street; opened in 2000, seats 48.	a little hard to find: near the Red Supermarket	good	about Ks. 3000/- a person

Now compare the restaurants above.

Ask and answer these questions.

အထက်တွင် ဖော်ပြထားသော စားသောက်ဆိုင်များကိုနှိုင်းယှဉ်ပါ။ ဤမေးခွန်းများကိုမေးပြီး ဖြေဆိုပါ။

1. A. Which restaurant is the biggest?
 - ဘယ်စားသောက်ဆိုင်က အကြီးဆုံးလဲ။
 B. is the biggest. It seats
 - ဆိုင်က အကြီးဆုံးပါ။ အဲဒီမှာ လူ ထိုင်နိုင်ပါတယ်။
 is smaller. It
 ဆိုင်က ပိုသေးတယ်။ အဲဒီမှာ ။
 is the smallest. It
 ဆိုင်က အသေးဆုံးပါ။ အဲဒီမှာ ။
2. A. And which is the newest?
 - ပြီးတော့ ဘယ်ဆိုင်က အသစ်ဆုံးလဲ
 B. is the newest. It was opened
 - ဆိုင်က အသစ်ဆုံးပါ။ အဲဒီဆိုင်ကို ခုနှစ်မှာ ဖွင့်ခဲ့ပါတယ်။
 is older. It was opened
 ဆိုင်က ဖွင့်တာ နည်းနည်းပိုကြာပြီ။ အဲဒီဆိုင်ကို ခုနှစ်မှာ ဖွင့်ခဲ့ပါတယ်။
 is the oldest. It
 ဆိုင်ကတော့ ဖွင့်တာ အကြာဆုံးပါ။ အဲဒီဆိုင်ကို ။
3. A. And how do their location compare?
 - ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့နေရာကို ဘယ်လိုနှိုင်းယှဉ် ပြမလဲ။
 B. has the best location. It's
 ဆိုင်က နေရာအကောင်းဆုံးပါ။ အဲဒီဆိုင်က အစားအသောက်က ကျတယ်။
 is cheaper. A meal there
 ဆိုင်က ပျေးပိုသက်သာတယ်။ အဲဒီဆိုင်က အစားအသောက်က ။
 And is the cheapest. A meal
 ပြီးတော့ ဆိုင်က ပျေးအသက်သာဆုံးပဲ။ အစားအသောက်က ။

- ဆိုင်က နေရာအကောင်းဆုံးပါပဲ။ အဲဒီဆိုင်က ။
- A. And what's the location of others like?
 ပြီးတော့ တခြားဆိုင်တွေရဲ့ နေရာကရော ဘယ်လိုလဲ။
- B. The location of is It's
 ဆိုင်ရဲ့တည်နေရာက ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါက ။
 But the is a little hard to find. It's located
 ဒါပေမဲ့လည်း ဆိုင်က ရှာရန်ခဲခက်တယ်။ အဲဒါက မှာရှိတယ်။
4. A. Which is the best service?
 ဘယ်ဆိုင်က ဝန်ဆောင်မှုအကောင်းဆုံးလဲ။
 B. has the best.
 ဆိုင်က အကောင်းဆုံးပါ။
5. A. And what about prices?
 ပြီးတော့ ပျေးနှုန်းတွေကရော။
 B. is the most expensive. A meal there costs
 ဆိုင်က ပျေးအကြီးဆုံးပါ။ အဲဒီဆိုင်က အစားအသောက်က ကျတယ်။
 is cheaper. A meal there
 ဆိုင်က ပျေးပိုသက်သာတယ်။ အဲဒီဆိုင်က အစားအသောက်က ။
 And is the cheapest. A meal
 ပြီးတော့ ဆိုင်က ပျေးအသက်သာဆုံးပဲ။ အစားအသောက်က ။

ကုန်းကိုး ။ BREAKTHROUGH

by J.C.Richards M.N Long

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ဘုံဗွယ်စောင်းသမား

ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း

ရှေးအခါက ရုရှားပြည်ရှိ ရွာကလေးတစ်ရွာတွင် စောင်းတီးအလွန်တော်သော စောင်းသမားကလေးတစ်ဦးရှိသည်။ သူ၏ တေးသီချင်းသံများသည် အလွန် ကောင်းမွန်သဖြင့် လူအများက နှစ်သက်ကြသည်။ ပွဲလမ်းသဘင်များ ရှိသည့်အခါတိုင်း သူ့ကိုခေါ်၍ စောင်းတီးခိုင်းလေ့ရှိကြသည်။ စောင်းတီးအဖြစ် သူ့အား အသားများ၊ အရက်များနှင့် အိပ်ရာအဖြစ် ပြုလုပ်ရန် ကောက်ရိုးများကို ပေးကြသည်။

သူသည် အလွန်ဆင်းရဲရှာသည်။ သူ့အဝတ်အစားများမှာ ဟောင်းနွမ်းနေပြီး လူမှာလည်း ပိန်ချုံနေသည်။ သူ့ကိုကြည့်ကာ မိန်းကလေးများကလည်း ပြောင်လှောင်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် စိတ်အားငယ်ကာ ဝမ်းနည်းလာသည်။ ပွဲလမ်းသဘင်မရှိသော ညများတွင် မြစ်ကမ်းစပ်အနီးသို့ သွား၍ တစ်ယောက်တည်း စောင်းတီးနေတတ်သည်။

တစ်နေ့သော် သူသည် ခါတိုင်းကဲ့သို့ပင် မြစ်ကမ်းအနီးသို့ သွားကာ စောင်းတီးနေသည်။ ထိုစဉ် မြစ်အတွင်းမှ မြစ်စောင့်နတ်မင်း ထွက်ပေါ်လာသည်။ နတ်မင်းသည် သူ၏တေးသံကို နှစ်သက်သဖြင့် လာရောက်နားထောင်ခြင်းဖြစ်သည်။ နတ်မင်းက အမောင်လုလင်၊ သင့်ရဲ့စောင်းသံကို နှစ်သက်လွန်းလို့ ရေထဲက တက်လာခဲ့တာပါပဲ။ တကယ်လို့ သင်ကသာ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရေအောက်ကိုလိုက်လာပြီး ကျွန်ုပ်ရဲ့

မိဖုရားကြီးကို သင့်စောင်းသံနဲ့ ဖျော်ဖြေမယ်ဆိုရင် သင့်ကို ထိုက်တန်တဲ့ဆု ချီးမြှင့်ပါမယ်။ ကျွန်ုပ်နှင့်အတူ လိုက်နိုင်ပါ့မလား” ဟု မေးသည်။

စောင်းသမားကလေးသည် “ကောင်းပါပြီ” ဟုဆိုကာ နတ်မင်းနှင့်အတူ ရေအောက်သို့ လိုက်ပါသွားသည်။ မြစ်စောင့်နတ်မင်းနှင့် မိဖုရားကြီးတို့သည် သူ၏စောင်းသံကို နှစ်သက်လွန်းသဖြင့် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ ပုထိုးများကို ဆုအဖြစ် ချီးမြှင့်လိုက်သည်။ ထို့အပြင် လုလင်မျိုးမြန်မီတွင် သူတို့က ၁၂-နှစ်လျှင်တစ်ကြိမ်ကျ သူတို့ထံ လာရောက်၍ စောင်းတီးဖျော်ဖြေရန် ပြောကြသည်။ လုလင်ကလည်း လာခဲ့ပါမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။

မိဖုရားကြီးက

လုလင်အနီးသို့ကပ်ကာ

နတ်မင်းကြီးက

သတို့သမီးရွေးခိုင်းလျှင် ပထမနှင့်

ဒုတိယပြသောအုပ်စုမှ မရွေးဘဲ

နောက်ဆုံးပြသောအုပ်စုမှ

နောက်ဘက်တွင်ကပ်နေသော

အသားညှိသောမိန်းကလေးကို

ရွေးရန် အကြံပေးသည်။

လုလင်သည် ကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်။ သူသည် ထိုပစ္စည်းများကို အရင်းပြု၍ ကုန်ကူးသန်းရာ ပို၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝလာသည်။ မကြာမီပင် သဘောအကြောက်အမြားကိုပါ ပိုင်ဆိုင်လာခဲ့သည်။ သူသည် စီးပွားရေးတွင် လုံးပန်းရလွန်းသဖြင့် မြစ်စောင့်နတ်မင်းအား ပေးခဲ့သောကတိကို မေ့နေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၂-နှစ်မျှ ကျော်လွန်လာခဲ့သည်။ တစ်နေ့သော် သူသည် လှေများဖြင့် ကုန်ရောင်းကုန်ဝယ်ထွက်လာစဉ် ပင်လယ်ပြင်ကြီးသည် ရုတ်တရက် ငြိမ်သက်ကာ ရပ်တန့်သွားသည်။ သူ၏သဘောများ မှာလည်း ရှေ့သို့သွား၍ မရတော့ပေ။ ပထမသော် လုလင်သည် ဘာဖြစ်မှန်းမသိပေ။ အတန်ကြာမှ နတ်မင်းအား ပေးခဲ့သောကတိကို ချိုးဖောက်မိ၍ နတ်မင်းအမျက်ထွက်ကြောင်းကို သဘောပေါက်လာသည်။

သူသည် သဘောသားများအားခေါ်၍ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသည်။ ပြီးလျှင် နတ်မင်းကြီးကျေနပ်စေရန်အတွက် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မျက်ရတနာမျိုးစုံကို သေတ္တာတွင်းသို့ထည့်၍ မြစ်တွင်းသို့ ပစ်ချကြစေရန် စေခိုင်းသည်။ သဘောသားများလည်း သူ့အမိန့်အတိုင်း လိုက်နာကြသည်။ သို့သော် လှိုင်းများက သေတ္တာကို ပုတ်ထုတ်လိုက်သည့်အတွက် သေတ္တာသည် ရေပေါ်သို့ ပြန်ရောက်လာသည်။

လုလင်က “နတ်မင်းကြီးဟာ ရွှေ၊ ငွေတွေ မလိုချင်ဘူး။ သဘောသားတွေရဲ့ အသက်ကိုပဲ လိုချင်ဟန်ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် လူတိုင်း သစ်သားပြားတစ်ချပ်စီပေါ်မှာ မိမိရဲ့နာမည်ကို ရေးပြီး ရေထဲသို့ ကိုယ်တိုင် ပစ်ချကြပါ။ ရေထဲကို နစ်သွားတဲ့ သစ်သားပြားပိုင်ရှင်ဟာ စတေးခံရမယ့်သူပဲ။ ဒါမှ သဘောထွက်လို့ရမယ်” ဟု ပြောသည်။

သဘောသားများလည်း သူ့စကားအတိုင်း လိုက်နာကြသည်။ သို့သော် သူ့အမည်ပါသော သစ်သားပြားတစ်ခုမှလွဲပြီး မည်သည့်သစ်သားပြားမျှ ရေထဲသို့ မနစ်ပေ။ လုလင်လည်း “ငါတော့ ရေထဲဆင်းမှဖြစ်

တော့မယ်” ဟုဆိုကာ သူ၏စောင်းကိုယူ၍ နတ်မင်းကြီးရှိရာ ရေထဲသို့ ဆင်းသွားသည်။

နတ်မင်းကြီးထံရောက်သော် နတ်မင်းကြီး အလွန်စိတ်ဆိုးနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ နတ်မင်းကြီးက “သင့်ကိုငါ ၁၂-နှစ်လုံးလုံး စောင့်ခဲ့ပေမယ့် သင်က ကတိပျက်တယ်။ ဒါကြောင့် သင့်ကို ဒဏ်ခတ်တဲ့အနေနဲ့ ငါ စိတ်ဆိုးပြေတဲ့အထိ စောင်းတီးပြရမယ်” ဟု ပြောသည်။

လုလင်သည် နတ်မင်းကြီး၏ အမိန့်အတိုင်းလိုက်နာသည်။ စောင်းတီးနေစဉ် သူ၏စောင်းသံနှင့်အတူ နတ်မင်းကြီးသည် လိုက်၍ကခုန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် အချိန်အတန်ကြာသွားရာ နတ်မင်းကြီးသည် တဖြည်းဖြည်း မောပန်းလာသည်။ ခြေလှမ်းတို့လည်း နှေးကွေးလာသည်။

နတ်မင်းကြီးကနေစဉ် မိဖုရားကြီးသည် လုလင်အား ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ဆွဲခေါ်သွားပြီး လေသံဖြင့် “ဘာကြောင့် စောင်းတီးပေးရတာလဲ သူငယ်ရယ်။ သူကရင် ပင်လယ်လှိုင်းတွေ မြင့်တက်လာပြီး လူတွေအားလုံး ရေထဲမှာ နစ်ကုန်ကြမယ်။ ဆက်မတီးနဲ့၊ ရပ်လိုက်တော့” ဟု ပြောဆိုသတိပေးသည်။

လုလင်သည် အလွန်ထိတ်လန့်သွားသည်။ ထို့နောက် ရုတ်တရက် အကြံရလာကာ စောင်းကြိုးများကို ဖြတ်ပစ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ တေးသံရပ်သွားပြီး နတ်မင်းကြီးလည်း အကရပ်သွားသည်။ နတ်မင်းကြီးက အကျိုးအကြောင်းမေးရာ လုလင်က စောင်းကြိုးများ ပြတ်ကုန်ကြောင်းပြောသည်။ နတ်မင်းကြီးလည်း ကျေနပ်လိုက်ရသည်။ သူက လုလင်အား ဆုအဖြစ် သတို့သမီးငယ်တစ်ယောက်ကို ပေးမည်ဟု ပြောသည်။

ထိုအခါ မိဖုရားကြီးက လုလင်အနီးသို့ကပ်ကာ နတ်မင်းကြီးက သတို့သမီးရွေးခိုင်းလျှင် ပထမနှင့် ဒုတိယပြသောအုပ်စုမှ မရွေးဘဲ နောက်ဆုံးပြသောအုပ်စုမှ နောက်ဘက်တွင်ကပ်နေသော အသားညို

သောမိန်းကလေးကိုရွေးရန် အကြံပေးသည်။ လုလင်လည်း “ကောင်းပြီ” ဟုပြောသည်။

မကြာမီ နတ်မင်းကြီးသည် မင်းသမီးများကို တစ်အုပ်စုပြီးတစ်အုပ်စု ထုတ်ပြသည်။ လုလင်သည် မိဖုရားကြီးမှာသည့်အတိုင်း နောက်ဆုံးအုပ်စုမှ မင်းသမီးကို ရွေးလိုက်သည်။ နတ်မင်းကြီးလည်း သူတို့နှစ်ဦးကို ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ လက်ထပ်ပေးသည်။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာအမြောက်အမြားကို လက်ဖွဲ့လိုက်သည်။ သတို့သမီးငယ်သည် လုလင်အား ဂူတစ်ခုအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။ ထိုနောက် အိပ်မွေ့ချလိုက်ရာ လုလင်ပျိုလည်း အိပ်ပျော်သွားသည်။

လုလင်ပျိုအိပ်ရာမှ နိုးလာသောအခါ သူသည် မူလက နေခဲ့သော မြစ်ကမ်းစပ်သို့ ပြန်ရောက်နေကြောင်းတွေ့ရသည်။ သူ့ခြေရင်းတွင်လည်း ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာများ စုပုံနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ သို့သော် သတို့သမီးငယ်ကိုမူ လုံးဝမတွေ့ရပေ။

ဤသို့ဖြင့် နောက်ထပ် ၁၂-နှစ် ကုန်လွန်သွားပြန်သည်။ လုလင်သည် သဘောများဖြင့် ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ကာ ပို၍ချမ်းသာလာပြန်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် သူ၏ဇာတိမြို့သို့ သွားရောက်လိုစိတ် ပေါ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် မြစ်စောင့်နတ်ထံသွား၍ သူ၏ဇာတိမြို့သို့ သွားခွင့်တောင်းသည်။ နတ်မင်းကလည်း ခွင့်ပြုသည်။ ထို့ပြင် နတ်မင်းက သူ၏အစ်ကိုတော်သူ နတ်မင်းကြီးထံ သွားရောက်၍ ထပ်မံခွင့်တောင်းရန်လည်း မှာလိုက်သည်။ ထိုနတ်မင်းကြီးကလည်း သူ့အား ခွင့်ပြုသည်။ ထို့ပြင် ရွှေပိုက်ကွန်၊ ငွေပိုက်ကွန်၊ ပုလဲပိုက်ကွန်တို့ကိုလည်း လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးလိုက်သည်။

လုလင်သည် သူ၏မြို့သို့ရောက်သော် မြို့တွင်းသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုသည်။ ဈေးထဲသို့အရောက်တွင် ကုန်ပစ္စည်းများ ပျက်စီးသဖြင့် စိတ်ညစ်ကာ ထိုင်ပိုင်နေသော ကုန်သည်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။

ကန်သာယာ

ရွာဦးကျောင်းဘေး ကန်လေးမှာ
ပွင့်ကြ ကြာဗေဒါ။
ယဉ်တွဲကာလေ ရှင်သန်ကြ
ရောင်စုံပန်းတွေ လှ။
ဝဲကြပျံကြ ရွှေလိပ်ပြာ
ပျားပိတုန်းလည်း ပါ။
တစ်ရံတစ်ခါ ငှက်ကလေး
ဆိုတေးမြည်သံ ပေး။
လေပြည်သွေးလို့ ရနံ့ဖြာ
လှတဲ့ ကန်သာယာ။
ရွာရောက်တဲ့ခါ ပို့ချင်သေး
ကန်သာယာတဲ့ လေး။

မန်းတင့်မော်

သူသည် အကျိုးအကြောင်းသိရလျှင် ကုန်သည်ကို ရွှေဒင်္ဂါးတစ်ပြား ထုတ်ပေးသည်။ ရှေ့သို့ဆက်လက်သွားရာမှ လမ်းတွင် တွေ့သမျှ ဒုက္ခရောက်နေသူကလေး၊ လူကြီး၊ အသွားအို၊ အဘိုးအိုတို့ကို ရွှေဒင်္ဂါးများ အသီးသီးပေးသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့ထံ၌ ဘာမျှမကျန်တော့ပေ။ ထိုအခါကျမှ သူသည် အလွန်အားရကျေနပ်ကာ အိမ်သို့ ပျော်ရွှင်စွာ ပြန်သွားလေတော့သည်။ (၅၅-အုပ်စု)

ဒေါက်တာခင်သီလင်း

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၅၉

ခြေကျိုးကြောင်

ရွှေဒေါင်း

(ထင်လှအဆက်)

သို့သော် မခင်တင့်ရဲ့ စကားအရ အိမ်ထဲကို သူ
 ဝင်သွားသွားချင်း ထောင်ကံကို လှေကားရင်းမှာတွေ့ရ
 တယ်တဲ့။ ဒီတော့ကာ ကိုတလှသိန်းကို ဖျောက်ဖျက်တဲ့
 လူစုထဲမှာ သူ မပါနိုင်ပေဘူး။ အလိုတူအလိုပါလောက်
 သာ ဖြစ်နိုင်လိမ့်မယ်။ သူ့ကို စစ်ဆေးကြည့်တော့
 ကိုတလှသိန်းဆိုတာ မသိရပါဘူးတဲ့။ သူ့အဝတ်တွေ
 ဘယ်နည်းနဲ့ ရောက်နေသလဲဆိုတာကိုလည်း သူ
 မပြောနိုင်ဘူးတဲ့။ အစစအရာရာမှာ လုံးလုံးကြီး ဘူး
 ကွယ်တဲ့အထဲကဗျ။”

“ကွယ်လိမ့်မယ်လေ ဒါတော့။”

“ကိုင်း၊ ခြေကျိုးသူတောင်းစားအကြောင်း ပြောရ
 ဦးမယ်။ သူ့နာမည်ရင်းက ဘကြိုင်တဲ့ဗျ။ သို့သော်
 သူ့ကို ‘ငကြိုင်ကျိုး’ လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ရွှေတိဂုံတုရား
 ရောက်ဖူးတဲ့လူတိုင်း မြို့ဘက်စောင်းတန်းမှာ သူ့ကို
 မြင်ဖူးကြပါလိမ့်မယ်။ သူ့မျက်နှာမှာ နဖူးကစပြီး မေး
 စေ့ရောက်ကရော ထောင့်ဖြတ်အမာရွတ်ကြီးနဲ့ အောက်
 နှုတ်ခမ်းက အောက်ကိုတွဲ၊ အထက်နှုတ်ခမ်းက အထက်
 ကိုလန်နေလေတော့ အမြဲသွားဖြဲနေသလို သိပ်ပြီး
 အမြင်ဆိုးတာပဲ။ နို့ပေမဲ့ လူက လျှာသွက်အာသွက်နဲ့
 အချက်ကျအောင် ရယ်စရာမောစရာ ပြောတတ်လေ
 တော့ ပေးချင်ကမ်းချင်တဲ့လူ အင်မတန်များတယ်ဗျ။

သူ့ရှေ့မှာ ခင်းထားတဲ့ အဝတ်ကလေးပေါ်မှာ မူးစေ့
မတ်စေ့တွေ ဖွေးနေတာ ကျုပ် ခဏခဏမြင်ရဖူး
တယ်။ ဆံပင်ကလည်း နီလိုက်တာတွတ်လို့၊ ပြောင်း
ဖူးဖူး၊ အသားကလည်း မင်သုတ်ထားသလား အောက်
မေ့ရတယ်။ နက်လိုက်တာ ပြောင်လို့၊ အရောင်
တဖိတ်ဖိတ် တောက်နေတာပဲ။”

“ဪ၊ သိပြီဗျို့၊ အလယ်ပစ္စယံက သစ်သား
တံတားပေါ်မှာ ထိုင်ထိုင်တောင်းတတ်တဲ့လူ မဟုတ်
လား။”

“အစစ်ပဲ၊ ဒီက မော်တော်ကားကလေးကို မခင်
တင့်တွေ့သွားတော့ သူ့မှာ မနေတတ် မထိုင်တတ်
ကယောင်ချောက်ချားဖြစ်လို့တဲ့။ ဘယ်နည်းနဲ့မဆို
ဘိန်းခန်းအပေါ်ထပ်က နောက်ဖေးခန်းမှာ ဟိုအခါက
သူနေလေတော့ ကိုဘလုသိန်းရဲ့အကြောင်းကို ကေနီ
မူချ သူသိမယ်မဟုတ်လားဗျ။”

“သိရမှာပေါ့၊ ဒါထက် သူက ဘယ်နည်းနဲ့ ဒီ
နေရာရောက်နေသတဲ့လဲ။”

“သူက ဒီအခန်းမှာ တစ်လ ငါးကျပ်ပေးပြီး နေ
သတဲ့ဗျ။”

“သူ သိလို့ရှိရင်လည်း သိရုံလောက်သိမှာပေါ့
ဗျ။ သူကိုယ်တိုင်က မစွမ်းမသန်ဆိုတော့ လူတစ်
ယောက် ဖျောက်ဖျက်ဖို့ ခဲယဉ်းလိမ့်မယ် ထင်ပါရဲ့။”

ဦးစံရှားသည်

အလွန်တုန်လှုပ်ခဲ့လှသူတစ်ယောက်

ဖြစ်သော်လည်း ထိုစကားကို

ကြားရသောအခါ၌

ကုလားထိုင်မှ ငေါက်ခနဲ

ထလိုက်လေ၏။

“သူ မစွမ်းမသန်တာက ခြေထောင့်ကျိုးလမ်း
လျှောက်တာလောက် ရှိတယ်ဗျ။ လက်တွေ့ဘာတွေ
က သူလိုငါလိုတောင်မကဘူး။ တော်တော်ဗလကောင်း
တဲ့ အကောင်ဗျ။”

“ဆိုပါဦးဗျ။”

“မခင်တင့်မှာတော့ သွေးစက်တွေ မြင်ကတည်း
က သူ့လင်သွေးပဲဆိုပြီး မှူးမှေသွားလို့ ပုလိပ်များက
မော်တော်ကားနဲ့တင်ပြီး အိမ်လိုက်ဖို့လိုက်ရရော ဆိုပါ
တော့ဗျ။ ပုလိပ်အရာရှိက ငကြိုင်ကျိုးကို မသင်္ကာ
မှုနဲ့ ဖမ်းရော၊ မဖမ်းမီ သူ့ကိုယ်ထဲမှာ ထုံးစံအတိုင်း
ရှာတော့ ဘာမှတော့ မတွေ့ရဘူးတဲ့ဗျ။ သူ့စွပ်ကျယ်
အင်္ကျီ လက်မောင်းမှာ သွေးစက်တွေတွေ့တော့ သူ့
လက်မှာ ဓားရှုတ်ဒဏ်ရာတစ်ခုပြပြီး ဒီဇာတ်ရာက စွန်း
ပေကြောင်း ပြောတဲ့အပြင် ပြတင်းပေါက်နဲ့ ကြမ်းပေါ်
မှာတွေ့ရတဲ့ သွေးစက်တွေဟာလည်း ဒီဇာတ်ရာက
သွေးစက်တွေပါပဲလို့ သူက ပြောပြသတဲ့ဗျ။ သူက
ကိုဘလုသိန်းကိုလည်း မသိရ၊ လိုက်ကာနောက်က
အဝတ်အစားတွေအကြောင်းကိုလည်း ဘာမှမသိရပါ
ဘူးလို့ ပြောသတဲ့ဗျ။ ဒါနဲ့ ငကြိုင်ကျိုးကိုဖမ်းပြီး
ဌာနခေါ်သွားရော၊ ဌာနအုပ်ကတော့ ရေကျတဲ့အခါမှာ
အိမ်နောက်ဖေးမှာ ဘာများတွေ့ရဦးမလဲလို့ မျှော်လင့်
ချက်နဲ့ စောင့်ကြည့်နေသေးသတဲ့ဗျ။”

“နို့ တွေ့သလား။”

“တွေ့တော့ တွေ့တယ်၊ အလောင်းမဟုတ်ဘူး။
ကိုဘလုသိန်းရဲ့ အပေါ်အင်္ကျီအိတ်တွေထဲမှာ ဘာတွေ
ပါတယ်ထင်သလဲ။”

“စာများလားဗျ။”

“ဘာဟုတ်လိမ့်မလဲ၊ ကြေးပိုက်ဆံတွေနဲ့ ဖောင်း
လို့ဗျ။ တစ်အိတ်မှာ ပိုက်ဆံ ၁၉၅-ပြား၊ တစ်အိတ်
မှာ ၂၇၃-ပြားတွေ့သတဲ့ဗျ။”

“တန်တော့ဗျို့၊ ပိုက်ဆံတွေကြောင့် အင်္ကျီလေး
လို့ ကျွတ်ကျနေရဦး အလောင်းကတော့ ရေငဲ့မော့

ပါသွားဟန်ရှိတယ်။ ဒါထက် နေပါဦးဗျ၊ ဒီပြင် အဝတ်တွေတော့ အခန်းထဲမှာတွေ့ပြီး အလောင်းမှာ အင်္ကျီတစ်ခုတည်းဝတ်လျက်နဲ့ ပါသွားနိုင်ပါ့မလားဗျာ။”

“မှန်တယ်၊ သို့သော်လည်း ဒီလို တစ်ခုတွေ့ဖို့ ရှိတယ်။ ငါ့ကြိုက်ကျိုးက ကိုဘလုသိန်းအလောင်းကို ပစ်ချပြီးတဲ့နောက် သဲလွန်စမကျန်ရစ်ရအောင် အဝတ်အစားတွေပါ ပစ်ချဖို့ စိတ်ကူးပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ကာ အင်္ကျီကို ရှေးဦးစွာယူပြီး ပစ်ချမယ်လုပ်တော့ ပေါလောကြီး ပေါ်နေမှာကို သူစဉ်းစားမိလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ကာ သူ့မှာ အလွယ်ရှိတဲ့ ကြေးပိုက်ဆံတွေကို အိတ်နှစ်ဖက်ထဲ ကပ္ပာကယာ သွန်ထည့်၊ ဒီတော့အတွင်းမှာ အစောင့်လုပ်တဲ့လူက ပုလိပ်တွေ လာနေပြီလို့ ပြောလိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ကိုယ့်လူမှာ ကတိုက်ကရိုက်နဲ့ မြန်မြန်သွန်လောင်းထည့်ပြီး အင်္ကျီကို ပစ်ချလိုက်ခါရှိသေး။ ပုလိပ်တွေ တက်လာကြလို့ ဒီပြင် အဝတ်တွေကို ပစ်ချဖို့ အချိန်မရ။ တွေ့ရာချောင်ထဲကို သွင်းထားလိုက်ရတယ် ဆိုရင်ကော။”

“ဟုတ်တယ်ဗျို့၊ ဖြစ်နိုင်လောက်တဲ့အလုပ်ပဲ။”

“ငါ့ကြိုက်ကျိုးတော့ဖြင့် အချုပ်ထဲရောက်နေပြီ။ သို့သော် ပြေပြေပြစ်ပြစ် ခိုင်ခိုင်မာမာဆိုလို့ ဘာတစ်ခုမှ သူ့ကို စွပ်စွဲစရာ မရှိဘူးဗျ။ အရင်က ပြစ်ချက်ရှိခဲ့ဖူးတဲ့လူလည်း မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ စုံစမ်းအချက်က ဘာလဲဆိုတော့ ကိုဘလုသိန်းဟာ ဘိန်းခန်းထဲမှာ ဘာလုပ်နေသလဲ၊ ဘာဖြစ်သွားသလဲ၊ အခု ဘယ်ရောက်သွားသလဲ။ သူပျောက်နေခြင်းနဲ့ ငါ့ကြိုက်ကျိုးနဲ့ ဘယ်လိုဆက်သွယ်ခြင်းရှိသလဲ။ အဲဒီအချက်တွေကို ကျုပ်တို့ အမှန်သိရဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အမှုက ရှင်းမလိုလိုနဲ့ တော်တော်ရှုပ်တဲ့ အမှုပဲဗျို့။”

ကျွန်တော်တို့သည် ခုနစ်မိုင်တွင်ရှိသော ကိုဘလုသိန်း၏ခြံသို့ ရောက်လာကြလေပြီ။ အချိန်မှာ ၁၂-နာရီခန့် ရှိလေသည်။ ကိုဘလုသိန်း၏ခန်း မခင်တင့်သည် အိပ်ရာမဝင်သေးဘဲ ကျွန်တော်တို့၏ကားသံ

ကြားသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဝရန်တာသို့ ထွက်၍ကြိုလေ၏။ ဦးစံရှားသည် တက္ကစီသမားကို ငွေရှင်းပေး၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။

လှေကားမှ တက်မိကြသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် လည်ပင်းဆန့်တန်းလျက်ရှိသော မခင်တင့်က -

“သတင်းကောင်း ပါပါစေရင်။”

“မပါဘူးဗျို့။”

“သတင်းဆိုးတော့ မပါပါစေနဲ့ရှင်။”

“အဆိုးလည်း မပါပါဘူး။”

“တော်ပါသေးရဲ့ရှင်၊ ဝင်ကြပါ၊ ဝင်ကြပါ။ တစ်နေ့လုံး တော်တော်ပင်ပန်းနေရောပေါ့။ ကော်ဖီကို ဓာတ်ဘူးနဲ့ ကျွန်မ ထည့်ထားပါတယ်။ သုံးဆောင်ကြပါဦး။”

“ဒီဟာက ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ကိုသိန်းမောင်တဲ့။ ကံအားလျော်စွာ အဆင်သင့်တွေ့လာလို့ အဖော်ရအောင် ခေါ်လာခဲ့ရတယ်။”

“ဝမ်းသာပါတယ်ရှင်၊ အလိုက်အထိုက်ပဲ သည်းခံပြီး နေကြထိုင်ကြပါတော့။ ကျွန်မမှာ စိတ်ပူလိုက်ရတာက သိတော်မူကြတဲ့အတိုင်း ...”

“ကျွန်တော်တို့က အရေးရှိရင် မြေကြီးပေါ်မှာ တောင် အိပ်လာခဲ့တဲ့ လူစုတွေကပဲ။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဒုက္ခရှာဖို့ မလိုပါဘူး။”

“ဒါထက် ဦးစံရှား၊ ကျွန်မ တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း မေးစရာကလေး မေးပါရစေရှင်၊ မှန်မှန်ပြောပါနော်။”

“စိတ်ချပါ။”

“ကျွန်မက စိတ်ခိုင်တဲ့မိန်းမပါ၊ တက်လား မူးလား မဖြစ်တတ်ပါဘူး။ မှန်မှန်သာ အမိန့်ရှိပါ။”

“မေးပါ မေးပါ။”

“ဦးစံရှားရဲ့စိတ်ထဲမှာ ကိုဘလုသိန်းဟာ အသက်ရှင်ရက် ရှိသေးတယ်လို့ ထင်ပါရဲ့လားရှင်။”

ဦးစံရှားမှာ အကျပ်ကျနေသည့်လက္ခဏာနှင့် ဆုတ်ဆိုင်းလျက်ရှိ၏။

“မှန်မှန်ပြောပါရှင် နော်။”

“မှန်မှန်ပြောရမှာဖြင့် ကျွန်တော်တော့ မထင်တော့ဘူးဗျာ။”

“သေပြီလို့ ထင်သလား။”

“ဟုတ်တယ်။”

“လူသတ်လို့ သေတယ် ထင်ပါသလား။”

“ဟုတ်ကဲ့။”

“ဘယ်နေ့က သေတယ်ထင်ပါသလဲ။”

“တနင်္လာနေ့က။”

“ဒါဖြင့် ဦးစံရှားရယ်၊ သူ့ဆီက ဒီစာကို ဒီကနေ့ ကျွန်မ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ရနိုင်ပါသလဲ။ တစ်ဆိတ်လောက် ရှင်းပြစမ်းပါဦးရှင်။”

ဦးစံရှားသည် အလွန်တုန်လှုပ်ခဲ့လှသူတစ်ယောက် ဖြစ်သော်လည်း ထိုစကားကို ကြားရသောအခါ၌ ကုလားထိုင်မှ ငေါက်ခနဲ ထလိုက်လေ၏။

“ဟုတ်ပါသလားဗျ။”

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ ဟောဒီမှာ သူ့စာပါပဲ။”

“ကြည့်ပါရစေဗျာ၊ တစ်ဆိတ်လောက်။”

“ကြည့်ပါရှင်၊ ကြည့်ပါ။”

ဦးစံရှားသည် စာအိတ်ကိုယူ၍ ခူးပေါ်တွင် ဖြန့်ခင်းကာ ကြည့်လျက်ရှိရာ ကျွန်တော်လည်း ထိုင်ရာမှထ၍ ကြည့်မိလေသည်။

“လက်ရေးက တယ်ကြမ်းပါကလား၊ ကိုဘလု သိန်းလက်ရေးဟုတ်ရဲ့လား။”

“စာအိတ်ပေါ်က လက်ရေးကတော့ သူ့လက်ရေးမဟုတ်ဘူး၊ အထဲကစာကတော့ သူ့လက်ရေးအစစ်ပါပဲ။”

“ဪ၊ သူ့လက်စွပ်လည်း ထည့်ပေးလိုက်သကဲ့။”

“ကိုင်း ... ကိုင်း ... စာကို ကြည့်ရအောင်။”

ချစ်နုမကြီး ...

ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနှင့်၊ အရေထည်၌ အပတ်စေ့သောအခါ အားလုံးရှင်းလင်းသွားပါလိမ့်မည်။ သည်းခံ၍ စောင့်ပါဦး။

ဘလုသိန်း

ဦးစံရှားသည် စာအိတ်ရော စာကိုပါ သေချာစွာ လှန်လှောကြည့်ရှုပြီးနောက် -

“စာအိတ်ကို လိပ်တတ်တဲ့သူဟာ လိပ်ကို အသေအချာမသိလို့ တစ်ပိုင်းတစ်စ ရေးပြီးမှ သွားမေးရဟန်တူတယ်။”

“ရှင် ဘယ်နှယ်သိသလဲ။”

“ပထမစာကြောင်းက နာမည်ဟာက သူ့ဘာသာ ခြောက်ရတဲ့မင်မိုလို့ မည်းလို့၊ အောက်ကစာကြောင်းတွေမှာတော့ မင်နှိပ်သုံးထားလို့ ပြာနှမ်းနှမ်းအရောင်ဖြစ်နေတယ်။ အစအဆုံး တစ်ခါတည်းဆက်ပြီး ရေးခဲ့လို့ရှိရင် အားလုံး မင်တစ်ရောင်တည်း ဖြစ်ရမယ်။ အခုတော့ ပထမစာကြောင်းရေးပြီး အောက်ကလိပ်ကို တယ်မသေချာတာနဲ့ ထမေးရပြီးမှ တစ်ဖန် ဆက်ရေးဟန်တူတယ်။ သေးတော့ အသေးအနပ်ပဲ။ နို့ပေမဲ့ တစ်ခါတလေ အသေးအနပ်ကလေးတွေက သိပ်အရေးပါချင်ပါတတ်တယ်ဗျ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တော့ ဘယ်သင်းမှ မလွှတ်ဘူး။”

“အထဲက စာအကြောင်းကောရှင်။”

“စက္ကူက စာရေးစက္ကူသက်သက် မဟုတ်ဘူး။ ဗလာစာအုပ်က ဆုတ်ပြီး ခဲတံနဲ့ရေးတဲ့စာပဲ။ ကြည့်မြင်တိုင်စာတိုက်က ဒီကနေ့ ထည့်လိုက်တဲ့စာပဲ။ စာထည့်တဲ့လူရဲ့လက်က ပေလို့၊ စာအိတ်ကို ပိတ်တဲ့လူဟာ ဆေးငုံတတ်ဟန်တူတယ်။ ကော်ကို လျှာနဲ့လျှက်ပြီး ပိတ်လိုက်တာ စာအိတ်ကို ဆေးရွက်စေ့နံနံတော့ပဲ။”

“အသက်ရှင်လျက် ရှိသေးတယ်ဆိုတာ စိတ်ချရ ပြီးလားရှင်။”

“သူ့လက်ရေး မှန်ရဲ့နော်။”

“မှန်ပါတယ်။”

“လက်ရေးတူအောင် ရေးနိုင်တဲ့သူ မရှိဘူးဆိုရင် တော့ စိတ်ချရမလောက် ဖြစ်နေတာပေါ့။”

“လက်စွပ်လည်း ရှိသေးတာပဲရှင်။”

“လက်စွပ်ကတော့ ခက်သားပဲဗျာ။ သူ့လက်က ချွတ်ယူပြီး ထည့်လိုက်ရင်လည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲကိုး။”

“လက်ရေးကတော့ သေချာပါတယ်ရှင်၊ သူ့လက် ရေးကို ကျွန်မ ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။ ဒီဟာ သူ့လက်ရေးအစစ်ပါ။”

“သို့သော် တစ်ချက်ရှိသေးတယ်။ စာကို တနင်္လာ နေ့ကရေးပြီး ဒီကနေ့မှ ထည့်လိုက်ရင်လည်း ဖြစ် နိုင်သေးတယ်ဗျာ။”

“ဖြစ်တော့ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ရှိကြီးနိုးပါရဲ့ ဦးစံရှား။ ရှင် ကျွန်မအားလျှော့အောင် မပြောစမ်းပါနဲ့။ ကျွန်မ ယောက်ျား မသေသေးပါဘူး။ ကျွန်မသိပါတယ်။ ဟိုနေ့က အိမ်နောက်မှာ သူ့လက်ကို ဓားရှုတာကို တောင် ကျွန်မက အိမ်ရှေ့ကနေပြီး သိသေးတာပဲ။ သူ့မှာ သေလောက်ပျောက်လောက် တစ်ခုခုဖြစ်တယ် ဆိုရင် ကျွန်မ မသိဘဲ နေပါ့မလားရှင်။ ကျွန်မတို့ လင်မယားဟာ စိတ်ဓာတ်ချင်းတူပါတယ်။”

“တစ်ခါတလေ မိန်းမများစိတ်က ထင်ချက်ဟာ ကျွန်တော်တို့စုံထောက်တွေ အကျိုးအကြောင်းနဲ့ ဆင် ခြင်ချက်ထက်တောင် တပ်တပ်အပ်အပ် မှန်တတ်လွန်း လို့ခင်ဗျာ။ စကားကို ပေါ့ပေါ့ဆဆ ကျွန်တော်မထားပါ ဘူး။ စိတ်သာချပါ။ နို့ပေမဲ့ အသက်ရှင်နေရုံမျှမက စာတွေဘာတွေတောင် ရေးနိုင်ရက်ကနဲ့ ခုထက်ထိ တိမ်းရှောင်နေတာ အစဉ်းစားရခက်လိုက်ပါဘိဗျာ။”

“ကျွန်မလည်း မစဉ်းစားတတ်အောင် ဖြစ်နေတာ ပဲ။”

“ဟိုနေ့က သူမသွားခင် ဘာများ မှာထားသွား သေးလဲ။”

“ဘာမှ မမှာခဲ့ဘူးရှင်။”

“ကြည့်မြင်တိုင်မှာ သူ့ကိုမြင်လိုက်ရတော့ ခင်ဗျား အံ့သြသွားတယ် ဟုတ်စ။”

“သိပ်အံ့သြတာပဲ။”

“ပြတင်းပေါက် ဖွင့်လို့လား။”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်။”

“သူက ခင်ဗျားကို လှမ်းခေါ်လိုက်တာလား။”

“ဒီလိုပဲ မှတ်ပါတယ်။”

“မိမိသနဲ့ အော်လိုက်တယ်ဆို။”

“မှန်ပါတယ်။”

“လာပြီး ကယ်ဆယ်ဖို့သဘောနဲ့ ခေါ်လိုက်ပုံမျိုး လား။”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊ လက်ယပ်ခေါ်တယ်လို့ ထင်လိုက် ရတာပဲ။”

“ခင်ဗျားကို မမျှော်လင့်ဘဲ မြင်လိုက်ရလေတော့ အံ့သြပြီး လက်မြှောက်လိုက်တာ ဖြစ်နိုင်သလား။”

“ဒီလိုလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။”

“နောက်ကနေပြီး တစ်ယောက်ယောက်က ဆောင့် ဆွဲလိုက်တယ်လို့ ထင်သလား။”

“ရှုတ်ခနဲ ပျောက်သွားတာပဲရှင်။”

“သူ့ဘာသာ နောက်ကို ခုန်လိုက်ခြင်းလည်း ဖြစ် နိုင်တာပေါ့။ အခန်းထဲမှာ သူ့ပြင် ဘယ်သူမှ မမြင်ရ ဘူးလား။”

“ခြေကျိုးကြီးကတော့ အခန်းထဲမှာ သူပဲရှိပါတယ် လို့ ပြောတာပဲ။”

(ရှေ့ထဆက်ရန်)

ရှေ့ဒေါင်း

(၁၉၁၇၊ ဩဂုတ်လထုတ်

သူရိယမဂ္ဂဇင်း၊ အတွဲ-၁၊ အမှတ်-၆)

သူနေရာနှင့်သူ

ညီလေးငယ် (လယ်တော်)

“အိခိုင်ရေ ... မြန်မြန်လုပ်ပါ ... ပြီးပြီလား။”
 “ပြီးပါပြီ သူငယ်ချင်းတို့ရယ်၊ လာပြီ လာပြီ။”
 အိခိုင် ပြောပြောဆိုဆို စာကျက်စားပွဲပေါ်က လွယ်
 အိတ်လေးကို ကမန်းကတန်း ကောက်လွယ်ကာ အပြင်
 သို့ထွက်ရန် ဟန်ပြင်ရပါတော့သည်။
 ထိုနေ့သည် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ဖြစ်၍ အိခိုင်
 တို့ အဝေးသင်တက္ကသိုလ်ကျောင်းများ ပိတ်ပါသည်။

အိခိုင်တို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုမှာ နယ်အသီးသီးမှ
 တောင်ကြီးတက္ကသိုလ်သို့ ကျောင်းလာတက်ကြခြင်း
 ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယနေ့လို ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်
 သော သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် အိခိုင်တို့သူငယ်
 ချင်းတစ်စု မနက်စောစောထ၍ ဟောင်ကြီးတက္ကသိုလ်
 ၏ အနီးအနားတွင်ရှိသော စူဠာမုနိဘုရားကြီးသို့သွား
 ကာ ပန်း၊ ချေချမ်း ကပ်လှူပူဇော်၍ ကုသိုလ်ယူကြ
 ပြီးပေပြီ။

ယခုတစ်ဖန် တောင်ကြီးမြို့၏ အထင်ကရဘုရား
 ဖြစ်သော ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားသို့ သွားကြရန် သူငယ်
 ချင်းတစ်စု ပြင်ဆင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ရွှေဘုန်းပွင့်
 ဘုရားကြီးမှာ တောင်ပေါ်တွင်ဖြစ်၍ အတော်ဝေးဝေး
 သွားရသောကြောင့် ဆိုင်ကယ်ဖြင့်သွားကြရန် စီစဉ်
 ထားသည်။

အချိန်အားဖြင့် နံနက် ၉-နာရီပင် ထိုးပါတော့
 မည်။ ထို့ကြောင့် သူငယ်ချင်းတစ်စုက ဘုရားသို့
 အမြန်ရောက်ချင်စေဖြင့် အိခိုင် အဝတ်လဲနေသည်ကို
 မြန်မြန်လုပ်ဖို့ လှမ်းအော်ပြောနေခြင်းဖြစ်သည်။

အိခိုင် အခန်းတံခါးသော့ခတ်ကာ အဆောင်အပြင်
 သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုစဉ် အိခိုင်၏ မိန်းကလေး
 သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က

“အမလေး အိခိုင်ရယ်၊ ခရီးဝေးသွားရမှာကို
 ဘယ်လိုဝတ်လာတာတုန်း။ ပါတိတ်ဝမ်းဆက်နဲ့ဆို
 တော့ ...”

အိခိုင်၏ ပါတိတ်ရင်ဖုံးဝမ်းဆက်ဖြင့် မြန်မာဆန်
 ဆန် ဝတ်စားလာသည်ကို ခေတ်နှင့်အညီ ခပ်ဟော့
 ဟော့ ဝတ်စားထားသော သူငယ်ချင်းတစ်စုက လှမ်း
 ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ သူငယ်ချင်းများ၏စကားကြောင့်
 အိခိုင် မိမိကိုယ်ကို ပြန်ကြည့်မိသည်။

အိခိုင်မှာ ပါတိတ်ဝမ်းဆက် အပွင့်သေး အစိမ်း
 ရောင်ဝတ်ဆင်ထားပြီး ရှည်လျားနက်မှောင်နေသော
 ဆံပင်ကို နောက်မှာ ခေါင်းစည်းကွင်းနှင့် အသာစီးထား
 ၏။ ထို့နောက် သနပ်ခါးရေကျလိမ်းကာ အင်းလွယ်
 အိတ်ကို လွယ်ထား၏။ အိခိုင်သည် ထိုသို့ မြန်မာဆန်
 ဆန် ဝတ်စားသည်ကို သဘောကျသူဖြစ်သည်။ ထို့
 ကြောင့် အိခိုင်က -

“ဘုရားသွားမှာပဲ သူငယ်ချင်းတို့ရယ်၊ ဒီလိုပုံစံမှ အဆင်ပြေမှာပေါ့။”

“မဟုတ်တာဟာ၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားက တော်တော်ဝေးတယ်။ နောက်ပြီး ငါတို့က ဆိုင်ကယ်နဲ့ သွားကြမှာ။ နင် ထဘီနဲ့ဆို အဆင်ပြေပါ့မလား။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဂျင်းဘောင်းဘီလေး ဝတ်ခဲ့ ပေါ့။”

သူငယ်ချင်း မိမိ၏စကားကို အိိုင်က -

“ရပါတယ်သူငယ်ချင်းရယ်၊ ငါ ဒီလိုပဲဝတ်နေကျ ပါ။ အဆင်ပြေပါတယ်။”

အိိုင်၏စကားကို သူငယ်ချင်းများက စောဒက မတက်ကြတော့ဘဲ ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ဘုရားသို့ ထွက်လာ ခဲ့ကြတော့သည်။

အိိုင်တို့အဖွဲ့မှာ ယောက်ျားလေး ၄-ယောက်နှင့် မိန်းကလေး ၄-ယောက်၊ ပေါင်း ၈-ယောက်အဖွဲ့ဖြစ် ပြီး ဆိုင်ကယ် ၄-စီးနှင့် သွားကြသည်။

အားလုံးမှာ ဂျင်းဘောင်းဘီများနှင့် ဖြစ်ကြပြီး အိိုင် တစ်ယောက်သာ ထဘီနှင့်ဖြစ်၏။ အိိုင်၏ပုံစံကို သူငယ်ချင်းများက သဘောမတွေ့ကြသော်လည်း အိိုင်ကတော့ မိမိဝတ်စားဆင်ယင်မှုအတွက် ကျေနပ် နေမိပါတော့သည်။

“သားတို့၊ သမီးတို့၊ ခဏ။”

ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်သို့ တက်ဖို့ပြင်နေသော အိိုင် တို့အဖွဲ့ကို ဘေးမှ ဂေါပကလူကြီးနှစ်ယောက်က လှမ်း တားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ အိိုင်တို့မှာ လှမ်းနေသော ခြေလှမ်းများကိုရပ်ပြီး အသံလာရာ လူကြီးနှစ်ယောက် ဆီ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

“ဘုရားပေါ်မှာ အရာရှိလူကြီးတွေနဲ့ ညှဉ်းသည် တော်တွေ ပျော်နေကြလို့ သမီးတို့၊ ဒီလိုအဝတ် အစားနဲ့ မတက်ကြပါနဲ့။ ဘုရားဖူးချင်ရင် အဝတ် ပြန်လဲပြီးမှ လာဖူးကြပါ။”

ထိုလူကြီး၏စကားကြောင့် အိိုင်တို့အားလုံး အံ့သြသွားရသည်။ ထို့နောက် လူကြီးတစ်ယောက် က အိိုင်ကိုကြည့်လျက် -

“သမီးကတော့ မြန်မာဆန်ဆန် ဝတ်စားလာတဲ့ အတွက် ဝင်လို့ရပါတယ်” ဟု ဆိုသဖြင့် အိိုင်မှာ ပျော်ရွှင်စွာဖြင့် ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ပါ သည်။ ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်တွင် အိိုင်ကဲ့သို့ မြန်မာ ဆန်ဆန် ဝတ်စားထားသူများသာ ရှိ၏။

အိိုင်သည် ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားကြီးကို အားပါးတရ ဖူးမြော်ပြီး အလှူခံဌာန၌ အလှူငွေထည့်နေစဉ် ဘေး မှ အလှူငွေထည့်ဝင်နေသော အသက် ၅၀-အရွယ် အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ဦးက အိိုင်ကိုကြည့်ပြီး -

“သမီးကိုကြည့်ရတာ ကျက်သရေရှိလိုက်တာ ကွယ်။ ဆံပင်ကလည်း ရှည်ပြီး နက်မှောင်နေတာပဲ။ မြန်မာဆန်ဆန်လေးနဲ့ လှလိုက်တာနော်” ဟု ချီးကျူး သွား၏။

ထိုအခါ၌ အိိုင်မှာ မြန်မာဆန်ဆန်သာ ဝတ်စား တတ်သော မိမိကိုယ်ကို ကျေနပ်မိပြီး နောင်အခါများ၌ လည်း အဝတ်အစားကို မြန်မာဆန်ဆန်သာ ဝတ်စား သွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါတော့သည်။

အိိုင် ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာသောအခါ သူငယ်ချင်းများက အိိုင်ကို စောင့်နေကြ၏။

သူတို့အားလုံး မိမိကိုကြည့်ကာ အားကျနေကြပေ လိမ့်မည်ဟု အိိုင် ဂုဏ်ယူစွာ တွေးနေမိပါတော့သည်။

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

မဆင်းရဲသူ

A man is not poor if he can still laugh.

Raymond Hitchcock

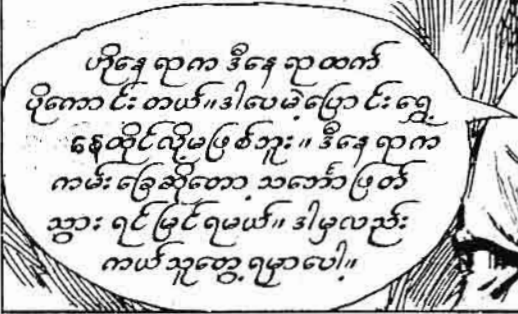
လူတစ်ယောက်သည် ရယ်နိုင်သေးသမျှ မဆင်းရဲပါ။

ရေမွန်ဟစ်ချ်ကော့

ရောသသောနတ်ရူးသိုး (၄)

ဇာတ်လမ်း၊ ဗင်းယု၆၀ ။ ပန်းချီ၊ ကိုဟန်ရှေ

ကျွန်တော်နေထိုင်ရာနေရာသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ သီးနှံပင်များရှိသောနေရာကိုပင် သတိရနေမိသည်။

ဟိုနေ့ ခုက ဒီနေ့ ခုထက်
ပိုကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြောင်းရွှေ့
နေထိုင်လို့မဖြစ်ဘူး။ ဒီနေ့ ခုက
ကမ်းခြေဆိုတော့ သင်္ဘောဖြတ်
သွား ခင်မြင်ရမယ်။ ဒါမှလည်း
ကယ်သူတွေ့ရမှာပေါ့။

ကျွန်တော်သည် သီးနှံ ပင်များရှိသောနေရာတွင်
တစ်ခန်းတစ်ခုံ ထပ်မံတည်ဆောက်သည်။ ဤတွင်
ကျွန်တော်၌ တစ်ခန်းနှစ်ခုံ ရှိလာပေတော့သည်။

ဒုတိယတစ်ခန်းကိုတည်ဆောက်ပြီး နှစ်ပတ်နာဂြာတွင်
မိုးရာသီသို့ရောက်ရှိလာသဖြင့် ပထမတစ်ခန်းရှိ ဂုဏ်တွင်
နေထိုင်ရသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်တော်သည် နေ့ရက်များမှတ်
သားထားသောသစ်တိုင်ကို ဖြည့်၍စစ်ဆေးရာ...

၃၇-၃၆...
၃၆...

ဒီကျွန်းပေါ်မှာရောက်နေတာ
တစ်နှစ်ရှိပြီလားဟုလည်း...

တစ်နေရာ၌ ဖြတ်တူရွေးများကို တွေ့ရသည်။

ဖြတ်တူရွေးပေါက်စတစ်ကောင်ကို ဖမ်းယူသည်။

တစ်ပြိုင်တည်း တစ်နေရာ၌ လိပ်များနှင့် ငှက်မျိုးစုံကို တွေ့ရသည်။

တစ်နေ့သော့ခါ ကျွန်တော်တွေက ဆိတ်ကလေး တစ်ကောင်ကို ဖမ်းမိသဖြင့် နှိပ်တွင် မွေးထားသည်။

ဖြတ်တူရွေးမှာ ကျွန်တော်သင်ကြားပေးသဖြင့် ယဉ်ကျေးနေသည်။ ကျွန်တော်မှာ နာမည်တစ်ခု တိုးလာသည်။

သုညလိခာမျိုးမျိုး ကြံစည်လုပ်ကိုင်နိုင်သောလည်း
ကျွန်တော်သည်စိတ်ချမ်းမြေ့ခြင်းမရှိပါ။ သုညနေ
ရာမှ ထွက်ခွာနိုင်ရေးကိုသာ ဆန္ဒပြင်းပြနေမိသည်။

သို့ဖြင့် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကိုခုတ်ထွ်
ပေး ပြုလုပ်သည်။

၆. လသန့်ပြာကောင် ကြိုးစား၍ လုပ်ကိုင်ရသည်။

လှေပြီးသောအခါ ကြိုးပမ်းသမျှ အချိုးအစား ဖြစ်ရပေ
တော့သည်။ လှေမှာကြီးလွန်းနေသဖြင့် ပင်လယ်သို့
ရောက်ကောင်သယ်နိုင်ရန်ပေးစွဲ၊ ဖျပ်ရွားကောင်
ပင်ဗလုပ်နိုင်ပေ။

နေ့ငါးကျိတ်ကြာတင်
ဆွေးဆည်းမှ လူငါးတစ်ယောက်

ကျွန်းပေါ်၌နေလားခဲသည့်မှာ စတုတ္ထနှစ်သို့ပင်
ရောက်လာခဲ့ပေပြီ။

အလိုရှိတာတွေကို
ကြံစည်လိုချင်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့
ငါ့အဖြစ်မျိုးဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ
လောဘအကြီးဆုံးဆိုတဲ့
လူတောင့်မှ စိတ်ကုန်ခန်း
ဆွားနိုင်တဲ့အဖြစ်မျိုးပါ။

နှစ်ကြာလာသဖြင့် ကျွန်တော်၏ နှစ်ဝက်စားမျှသာ
ဟောင်းနွမ်း ခုတ်ပြကုန်သည်။ ထို့ကြောင့် နာကျီ၊
ဘောင်းဘီ၊ ဦးထုပ်၊ ထီး စသည်တို့ကို ဆိတ်ရေဖြင့်
ဖန်တီးပြုလုပ်ဝတ်ဆင်ရသည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်သည် သစ်ပင်ငယ်တစ်ပင်ကို
ခုတ်လှဲကာ နာလွယ်တကူ သယ်ဆောင်နိုင်သော လှေ
ငယ်တစ်စင်း လုပ်ပြုန်သည်။

ပြီးသော် ထိုလှေငယ်ဖြင့် ကျွန်းကိုပတ်ရန်
စတင်ထွက်ခွာသည်။

ကျွန်းပေါ်သို့ရောက်ရှိသော ဆဋ္ဌမနှစ်တွင် စတင်
စွန့်စားခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာမီ ကျောက်စွန်းတစ်ခုကို ရင်ဆိုင်တွေ့သည်။

ကျောက်စွန်းကြီးကို ကျော်
လိုက်ရင် ပင်လယ်ခရီးလမ်း
ကိုတွေ့မယ်ထင်တယ်။

ကျောက်စွန်းပြီးကို ကျော်မိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
လှေသည် ဒလဟောစီးသင်းနေသော ရေစီးနောက်သို့
ပါသွားသည်။

ကမ်းနှင့် ခိုင်သုံးထောင်ခန့် ဝေးကွာသွားပြီထင်သည်။
ဒုက္ခပါတကား ...။

ပင်လယ်ပြင်နံ့ခိုင်းစာရင်
ကျွန်းပေါ်မှာ နေရတာက မှာ
ကောင်းသေးတယ်။

ကျွန်းသို့ ပြန်ရောက်ရန် ဘားသွန် လှော်ခတ်ရသည်။
ကံဘားလှော်စွာပင် လေကကူညီပေးသဖြင့် ...

ကျွန်းသို့ ပြန်ရောက်သည်။

ခရီးသို့ ရောက်သောအခါ နှစ်ခြိုက်စွာ နှိပ်ဖျော်
သွားသည်။ နှိပ်ဖျော်နေစဉ် ကျွန်တော်၏ နှစ်မည်ကို
သေါ်သံကြားရသည်။

ရော်ဘင်ဆန်ကလူ ဆိုး!
ရော်ဘင်ဆန်ကလူ ဆိုး!

နိပရမ္မလန္ဒနီးပြီး ထပြုသလိုက်သည်။ ကျွန်တော်
အမည်ကိုခေါ်သကား ကျွန်တော်မွေးထားသောကြက်က
မွေးပင်တည်း။

ကျွန်တော်သည် နောက်ထပ်၍ ခွန်စားသွားလာခြင်း
မပြုတော့။ ၉. နှစ်တိုင်တိုင် နေအေးသောမြေသစ်မှာ
နေထိုင်ခဲ့သည်။

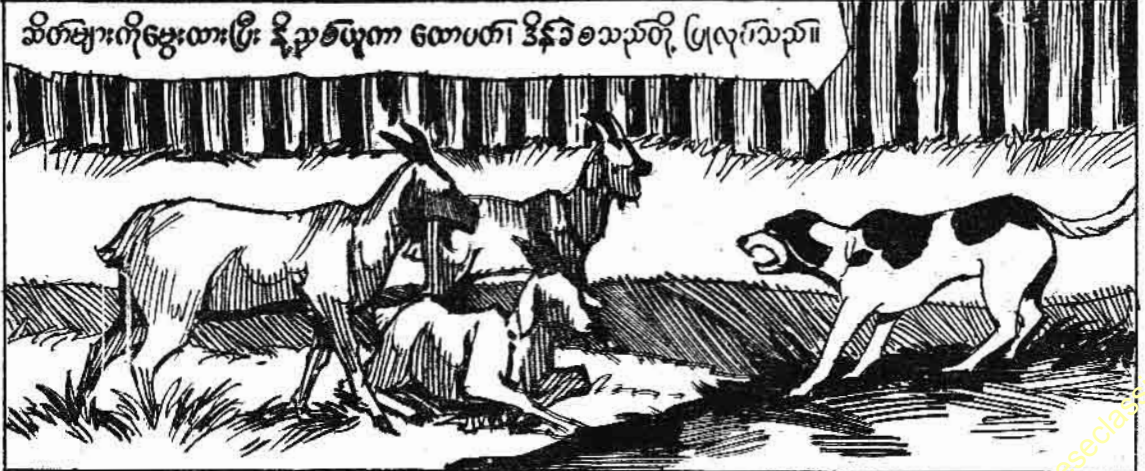
သို့နေထိုင်စဉ် သေးငယ် အပါအဝင် အလှူရှိသော
ပစ္စည်းများကိုလည်း ဖြစ်စဉ်ဖြိုးစား တံလွင်
ပြုလုပ်သည်။

ယင်းများကုန်သောအခါ၌ ရိက္ခာပူလုံစေရန်
ဆိတ်များကို ထောင်ပေးလှသည်။

ဆိတ်များကိုမွေးထားပြီး နို့ညှစ်ယူကာ ထောပတ်၊ ဒိန်ခဲစသည်တို့ ပြုလုပ်သည်။

မင်္ဂလာမောင်မယ် သုတကြွယ်

မင်းဝင်း

၂၀၁၄-ခုနှစ်

လယ်တောသူအလှမယ်ပြိုင်ပွဲကျင်းပ

မြန်မာနိုင်ငံ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်သူများအသင်းက ကြီးမှူးကျင်းပသော ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ လယ်တောသူအလှမယ်ပြိုင်ပွဲကို ၈-၃-၂၀၁၄ နေ့က ရန်ကုန်မြို့၊ MCC ခန်းမတွင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ယင်းပြိုင်ပွဲသို့ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ရော့တတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်တို့မှ အလှမယ်များ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင် အရွေးခံခဲ့ကြသည်။

လယ်တောသူအလှမယ် ရွေးချယ်ရာတွင် လယ်တောသူအလှကို သဘာဝကျကျ ပြသနိုင်မှု၊ လယ်ယာသုံးပစ္စည်းများဖြင့် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရောက်မှု၊ ကောက်ရိတ်၊ ပျိုးကြ၊ ပျိုးနုတ်၊ စာခြောက်၊ ထမင်းပို့၊ စပါးလှေ့ စသည့် လယ်တောသူလေ့ပြကွက်များကို သဘာဝကျကျ ဖော်ပြနိုင်မှုတို့ကို အဓိကထား၍ အကဲဖြတ်ရွေးချယ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ယခင်က ပြိုင်ပွဲဝင်အားလုံးထဲမှ ဆန်ခါတင် ၂၄-ဦးကို ရွေးချယ်ထားသည်။ နောက်ဆုံးအဆင့်ပြိုင်ပွဲတွင် ထိုဆန်ခါတင် ၂၄-ဦးထဲမှ ထပ်မံရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ပထမဆုကို ရှမ်းပြည်နယ်မှ မကြည်ဝင်းက

လယ်တောသူအလှမယ်ပြိုင်ပွဲ ပထမဆုရ မကြည်ဝင်း

လာယ်တောသူအလှမယ်ပြိုင်ပွဲ၌ ၁၊ ၃၊ ၈ ဆုရရှိသူသုံးဦး

ဆွတ်ခူးရရှိသွားသည်။ ဒုတိယဆုကို ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးမှ မေချိုသော်နှင့် တတိယဆုကို ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီးမှ မြတ်နိုးဦးတို့က ရရှိခဲ့ကြသည်။ အထူးဆုကို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးမှ ချောစုမွန်က ရရှိပြီး Photogenicဆုကို မွန်ပြည်နယ်မှ နှင်းနုထွေးက ရရှိခဲ့သည်။

ဆုကြေးငွေများအဖြစ် ပထမဆုကို သုံးကျပ်သား ရွှေအစစ်သဖျေနှင့် ကျပ်ငွေသိန်း ၅၀၊ ဒုတိယဆုကို ငွေကျပ်သိန်း ၃၀၊ တတိယဆုကို ငွေကျပ်သိန်း ၂၀ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ပ-ဒ-တသုံးဦးလုံးကို နိုင်ငံခြားခရီးသွားခွင့်လက်မှတ်ကိုပါ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။

အထူးဆုနှင့် Photogenicဆုတို့အတွက် ဆုငွေကျပ် ၁၀-သိန်းစီ ချီးမြှင့်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ အကိုး ။ ။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ (၉-၃-၂၀၁၄)

* * *

၈၆-ကြိမ်မြောက် အော်စကာရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆုပေးပွဲ

၈၆-ကြိမ်မြောက် အော်စကာရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆုပေးပွဲကို (၂-၃-၂၀၁၄)နေ့က ကျင်းပခဲ့သည်။ ယင်းဆုပေးပွဲတွင် 12 Years a Slave ဇာတ်ကားက အကောင်း

ဆုံး ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားဆု ဆွတ်ခူးရရှိသွားကြောင်း သိရသည်။ ယင်းနောက်တွင် Gravity ဇာတ်ကားရိုက်ကူးသူ ဒါရိုက်တာ Alfonso Cuaron က အကောင်းဆုံး ဒါရိုက်တာဆုကို ပထမဆုံးအကြိမ် ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သည်။ Gravity ဇာတ်ကားသည် ဒါရိုက်တာဆုအပြင် အခြားသော နည်းပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆု ၆-ဆုကိုလည်း ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သည်။

ဆက်လက်၍ မင်းသမီး ကိတ်ဘလန်ချက် က Blue Jasmine ဇာတ်ကားဖြင့် အကောင်းဆုံးသရုပ်ဆောင် မင်းသမီးဆု၊ မင်းသား Matthew McConaughey က Dallas Buyers Club ဇာတ်ကားဖြင့်

မင်းသမီး ကိတ်ဘလန်ချက်

မင်းသား: Matthew Mc Conaughey

မင်းသမီး: Lupita Nyong'o

အကောင်းဆုံး အမျိုးသားသရုပ်ဆောင်ဆု၊ လူ သစ်တန်းရှင်ရှင်မင်းသမီး Lupita Nyong'o က 12 Years a Slave ဇာတ်ကားဖြင့် အကောင်းဆုံးအမျိုး သမီးဇာတ်ပို့ဆု၊ သရုပ်ဆောင် Jared Leto က Dallas Buyers Club ဇာတ်ကားဖြင့် အကောင်းဆုံး အမျိုးသားဇာတ်ပို့ဆု တို့ကို အသီးသီး ဆွတ်ခူးရရှိ ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

အကိုး ။ ။ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ (၄-၃-၂၀၁၄)

* * *

လက်ကိုင်ပုဒ်

ယနေ့ခေတ်တွင် လက်ကိုင်ဖုန်းများကို လူအများ ပင် ကိုင်ဆောင်သုံးစွဲနေကြသည်။ လက်ကိုင်ဖုန်းကို စတင်တီထွင်သူမှာ အမေရိကန်နိုင်ငံမှ မာတင်ကူးပါး ဆိုသူ ပညာရှင်ဖြစ်သည်။ သူသည် သူတီထွင်သည့် ပထမဦးဆုံးသော လက်ကိုင်ဖုန်းကို ၁၉၇၃-ခုနှစ်၊ ဧပြီ လ ၃-ရက်နေ့တွင် ဂျီအင်လက်ထံ ဆက်သွယ်ပြော ဆိုခဲ့သည်။ ဂျီအင်လက်သည် ဘဲလ်သုတေသနအဖွဲ့ မှူးဖြစ်၍ မာတင်ကူးပါးနှင့် ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သည်။

ပထမဦးဆုံးသော လက်ကိုင်တယ်လီဖုန်းကို ဂျပ်နီ နိုင်ငံတွင် ၁၉၇၉-ခုနှစ်၌ စီးပွားဖြစ် စတင်ရောင်းချခဲ့ သည်။

အကိုး ။ ။ Guinness World Records (2012)

* * *

၂၀၁၄ ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံးပုဂ္ဂိုလ်စာရင်း ဘီလ်ဂိတ်ပြန်ရောက်လာ

ကမ္ဘာကျော် Forbes မဂ္ဂဇင်းကြီးက ကမ္ဘာ့အချမ်း သာဆုံးပုဂ္ဂိုလ်များစာရင်းကို နှစ်စဉ် ထုတ်ပြန်ကြေညာ ပေးလျက်ရှိသည်။ ယခု ၂၀၁၄-ခုနှစ်အတွက် ကမ္ဘာ့ အချမ်းသာဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များစာရင်းကို ထုတ်ပြန်ကြေ

ဘီလီဂိတ်

ကားလို့စ်ဆလင်း

အလီကိုဒန်ဂိုတီ

ညာလိုက်ပေပြီ။ ယခုနှစ် ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များထဲတွင် မိုက်ခရိုဆော့ဖ်ကုမ္ပဏီ တည်ထောင်သူ ဘီလီဂိတ်က ထိပ်ဆုံးနေရာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြောင်း သိရသည်။

၂၀၁၃-ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့သူ မက္ကဆီကိုဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းရှင် ကားလို့စ်ဆလင်းက ဒုတိယနေရာသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ဘီလီဂိတ်သည် ပြီးခဲ့သည့်နှစ် ၂၀-အတွင်းက ၁၅-နှစ်တိုင်တိုင် ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံးပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဘီလီယံနာ ၁၆၄၅-ဦးရှိကြောင်း Forbes မဂ္ဂဇင်းက ဖော်ပြထားသည်။ အချမ်းသာဆုံးထိပ်ဆုံး ၂၀-ထဲတွင် ပါဝင်သူများသည် အနည်းဆုံးဒေါ်လာ ၃၁-ဘီလီယံနှင့်အထက် ချမ်းသာသူများဖြစ်သည်။ တစ်နှစ်အတွင်းချမ်းသာမှုတိုးနှုန်း အမြင့်ဆုံးမှာ ဖွေစံဘွတ်ခ်တည်ထောင်သူ မာခ်ဇူကာဘက်ဖြစ်သည်။ သူသည် တစ်နှစ်အတွင်း ပိုင်ဆိုင်မှုပမာဏနှစ်ဆတိုးလာပြီး ဒေါ်လာ ၂၈-ဒသမ ၅-ဘီလီယံပိုင်ဆိုင်ကြောင်း သိရသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံသည် ဘီလီယံနာ ၄၉၂-ဦးရှိသဖြင့် ကမ္ဘာ့ဘီလီယံနာအများဆုံးနိုင်ငံအဖြစ် ရပ်တည်

လျက်ရှိသည်။ ယင်းနောက်တွင် ဥရောပက ၄၆၈-ဦး၊ အာရှက ၄၄၄-ဦး ရှိနေသည်။ အာဖရိက၏ အချမ်းသာဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ အလီကိုဒန်ဂိုတီဖြစ်ပြီး ပိုင်ဆိုင်မှု ဒေါ်လာ ၂၅-ဘီလီယံဖြင့် ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံး ၂၅-ဦးထဲတွင် ပါဝင်လာသော ပထမဆုံး အာဖရိကတိုက်သားဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အကိုး ■ ■ Messenger ကျနာယ် (Volume 4, No.42)

* * *

တရုတ်သင်္ကေတများ

တရုတ်လူမျိုးများသည် စာရေးစာဖတ်ရာ၌ အက္ခရာများကို အသုံးပြုကြပေ။ သင်္ကေတ(symbol) များကိုသာ အသုံးပြုကြသည်။ တရုတ်အဘိဓာန်တွင် သင်္ကေတပေါင်း ၅၀၀၀၀-အထိ ဖော်ပြထားသည်။ အကယ်၍ သင်သည် တရုတ်သတင်းစာတစ်စောင်ကို ဖတ်လိုပါက သင်္ကေတပေါင်း ၂၀၀၀-မှ ၃၀၀၀-အထိ တတ်မြောက်ရန်လိုအပ်သည်။ တရုတ်စာတွင် သင်္ကေတပေါင်း ၅၀၀၀၀-ကျော်ရှိသော်လည်း အင်္ဂလိပ်စာတွင်မူ အက္ခရာ ၂၆-လုံးသာရှိသည်။ မြန်မာစာတွင်လည်း ဗျည်း ၃၃-လုံးသာရှိသည်။

အကိုး ■ ■ 500-Fantastic Facts (2012)

* * *

Vehicles (ယာဉ်များ)

pick-up van
ပစ်ကပ် (ကုန်တင်ကားအငယ်စား)

van
အလုပ်ပိတ်ကုန်တင်ယာဉ်ငယ်

lorry
ကုန်တင်ကား။ လော်ရီ

bus
ဘတ်စ်ကား

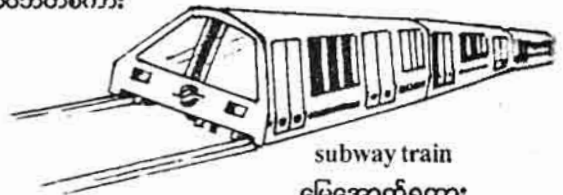
double-decker bus
နှစ်ထပ်ဘတ်စ်ကား

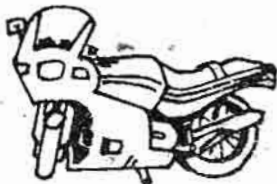
tanker
တင်ဆောင်

scooter
စကူတာ

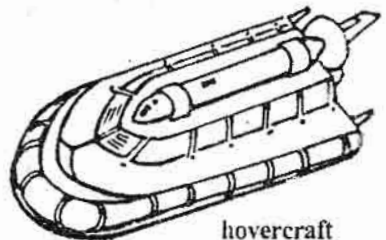
subway train
မြေအောက်ရထား

motorcycle
မော်တော်ဆိုင်းကယ်

bicycle
စက်ဘီး

hovercraft
ခွပ်ပြေးယာဉ်

အကိုး ။ ။ (မြန်မာစာအဖွဲ့ဦးစီးဌာနက ထုတ်ဝေသော ကျောင်းသားသုံး အင်္ဂလိပ်-အင်္ဂလိပ်/မြန်မာအဘိဓာန်မှ)

အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ
အတိုကောက်စာလုံးများ

(ယခင်လမှအဆက်)

51. **RRD** - Relief and Resettlement Department
ကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်နေရာ
ချထားရေးဦးစီးဌာန
52. **RCS** - Red Cross Society
ကြက်ခြေနီတပ်ဖွဲ့
53. **RAD** - Religious Affair Department
သာသနာရေးဦးစီးဌာန
54. **PTA** - Parent-Teacher Association
မိဘဆရာအသင်း
55. **O.P.E.C** - Organization of Petroleum
Exporting Countries
ရေနံရောင်းနိုင်ငံများအဖွဲ့
56. **O.C.A.S** - Organization of Central
American States

57. **NUJ** - National Union of Journalists
သတင်းစာဆရာများအမျိုးသား
သမဂ္ဂ
58. **ICJ** - International Court & Justice
နိုင်ငံတကာတရားရုံး
59. **IMF** - International Monetary Fund
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ငွေကြေး
ရန်ပုံငွေအဖွဲ့
60. **AIDS** - Acquired Immune Deficiency
Syndrome
ခုခံအားကျဆင်းမှုရောဂါ
61. **ILO** - International Labour Organi-
zation
အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အလုပ်သမား
အဖွဲ့ချုပ်

မင်းဝင်း

- အယ်ဒီတာအဖွဲ့ - တိုက်အမှတ်-(၁/၄)၊ ပထဝီ(က)၊ ဓမ္မာရုံ(၁)လမ်း၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆
- ထုတ်ဝေသူ - ဦးစောဝင်းသိမ်း၊ ၁၀၃-ဒီ၊ သံလွင်လမ်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
- ပုံနှိပ်သူ - (အဖုံး+အတွင်းစာသား) ဒေါ်သန်းကြည် (၀၂၆၇၈)၊ ဝင်းရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
၂၆/၉၇-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁ ၂၉၀၉၇၃
- ကွန်ပျူတာ - ခင်ချိုဆက်
- ဖြန့်ချိရေးဌာန - မင်္ဂလာရောင်ခြည်စာပေ ဖြန့်ချိရေး၊ အမှတ်-၂၆၆၊ ပြေညီထပ်(ဝဲ)၊ လမ်း-၄၀(အထက်)၊
၉-ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း(၀၁-၃၇၄၉၃၂)
- ထန်ဖိုး - ရန်ကုန် ၃၀၀/-၊ နယ် ကားခ + ၃၀၀/-၊ ရထား ၃၁၅/-။
စောင်ရေ - ၅၀၀၀။